KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ YAYINI

YENİ UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

MAYIS 2012 / YIL 6 / SAYI 6

İMAM-HATİP LİSESİ
1951

değerlerimiz

saygı

kardeşlik

infak

dua

kulluk

ahlak

kuran

sünnet

tevazu

tebliğ

irşad

diğergamlık

sevgi

haya

YENİ UFUK
UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER
Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi Yayını
YIL 6 ◉ SAYI 6 ◉ MAYIS 2012

Konya Anadolu İHL Adına Sahibi
Hüseyin Avni ERDEMİR
Yazı İşleri Sorumlusu
İlhami AKTÜRK
Müdür Yardımcısı
Genel Yayın Yönetmeni
Mahmut DUMAN
Müdür Yardımcısı
Editörler
Şerife KAYA – Esra OKTAY
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenleri
Yayın Kurulu
Mesleki Alan
Dr. Sefa BARDAKÇI - Dr. Aytaç AYDIN
Mustafa GÜNDÜZ
Edebiyat Alanı
Ali Osman YAMAN – Şerife KAYA
Esra OKTAY – Emine Safiye SEVEN
Tarih
Mehmet ALTUNTAŞ
Coğrafya
Orhan DEĞER
Rehberlik
Naciye SARI – Gülseren AŞILI
İngilizce
Nagihan CAN
Fen ve Teknoloji
Galip KOÇAK
Kültür – Sanat
Esra OKTAY
Yazı İnceleme Kurulu
İlyas ŞAHİN – Şerife KAYA – Emine Safiye SEVEN
Ali Osman YAMAN - Esra OKTAY
Reklam
Hüseyin Avni ERDEMİR
Naci KARTAL
Dergi Tasarım
mutfak
www.mutfakyayincilik.com
Baskı Cilt

Yazışma Adresi
Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi
Karatay / KONYA
Tel: 0 332 351 28 02 – Fax : 0 332 352 48 40
www.konyaihl.k12.tr
konyaimamhatiplisesi@gmail.com

Editörden

Kıymetli okurlarımız,

"Yeni Ufuk " dergimizin yeni sayısında sizleri saygı ve sevgiyle selamlıyoruz.

Yazı insanoğlunun medenileşme yolundaki en önemli icatlardan biridir, bunu matbaa takip eder. Zaman akar, olaylar yaşanır, ama yazı zamanın ve olayların donmuş kalıpları gibi baki kalır. Geçen zamana karşı insanlığın en büyük kalkanı yazı, fotoğraf ve mimari eserlerdir.

Çağımızda teknolojik gelişmeler baş döndürücü bir hızla yaşanmakta bu durum insanları üretmekten çok tüketmeye sevk etmektedir. Bu tüketim sadece maddi anlamda değil, manevi değerlerimizde de tahribata yol açmaktadır. Değerler toplumu ayakta tutan en güçlü silahtır. Geçmişimizin taşıyıcısı geleceğimizin teminatı olan genç neslin eğitiminde, maddi ve manevi değerlerin içlerine sindirilip yaşatılmasında biz öğretmenlere büyük vazifeler düşmektedir. Bu bilinçle dergimizin bu sayısını "Değerler Eğitimi"ne ayırdık. Özellikle kültürümüzü, tarihimizi, dini inançlarımızı yansıtan eserleri okumakla beraber, öğrencilerin içlerinde taşıdıkları duyguları kaleme almaları, hem kişilik gelişimleri hem de kendilerine güven kazanmaları noktasında çok önemlidir.

Öğrencilerimizi yazma konusunda yüreklendirerek bu dergide her konuda kendilerini ifade edebilmeleri için zemin hazırladık. Bu sayımızda öğrencilerimiz Mesleki alan, şiir, hikaye, serbest yazı, kültür-sanat, karikatür vb alanlarda ilgi ve yeteneklerine göre eserler ortaya koydular.

Okul dergileri idareci-öğretmen ve öğrencilerden oluşan amatör bir ekibin özveriyle ortaya çıkardıkları ürünlerdir. Genç yürekler en masum ve temiz duygularını, ideallerini ve isteklerini samimiyetle bu dergilerde ifade ederler. Bu sayede öğretmenlerin tecrübe ve birikimi öğrencilerin enerji ve dinamizmiyle buluşur. Bizim dergilerimizde İmam-Hatip ruhu her daim canlı tutulur, geçmişte okulumuza hizmet verenler unutulmadığı gibi; geleceğin yazarlarının, doktorlarının öğretmenlerinin vs. yazıları ile bu ruh hayat bulur.

Yeni nesillere "Yeni Ufuklar" açmak, ve yeni sayılarda buluşmak temennisiyle saygılarımızı sunuyoruz.

İçindekiler

kiler

Kıymetli Okurlarımız,
Sevgili Öğrenciler,

Yeni Ufuk Dergisinin 2012 yılı sayısında sizleri hürmetle selamlıyorum.

Zaman, çarkları arasında her şeyi öğütürken, her yeni öğretim yılında, öğrencilerimizi biraz daha büyütmenin, eğitmenin ve onları müspet ve dini ilimlerle donatmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Eğitimci olmanın en güzel taraflarından biri de her yeni öğretim yılına tazelenerek, yenilenerek başlamak. Bizlere emanet edilen gençlerimizin dinamizmi, heyecanları, umutları, beklentileri bizim en büyük güç kaynağımızdır. Onlarda, ülkemizin aydınlık yüzlerini görmek, onların gözlerindeki ışığı keşfetmek bizdeki hizmet aşkını her daim tazelemektedir.

Dünya yüzyıllardır dönüyor. Fakat her yıl yeniden bahar geliyor, her sabah yeniden güneş doğuyor. Her doğan çocukla yeni bir dünya doğuyor. Her şey yeni baştan öğreniliyor, yeni baştan keşfediliyor. Dünya yeniden şekilleniyor.

İnsanın var oluşu yaradanın büyük bir mucizesidir. Ancak insan doğuştan sadece uzvi özellikler getirir Kaşı, gözü, saç rengi, boyu v.s. İnsanı insan yapan değerler, ailede toplumda, okulda verilir. Terbiye, ahlak, inanç gibi hususlar insanın içtimai hayatta kazandığı meziyetlerdir.

Eğitimin en önemli amaçlarından biri de insana bu değerleri kazandırmaktır. Bağlı bulunduğumuz kurumda da " Milli Eğitim" ifadesi vardır. Örgün eğitim kurumlarının amacı sadece öğretim değil, öğretimin desteklediği eğitimdir.

İnsana var olmasının ötesinde üst kimlik kazandıran, onu yücelten değerler, din, milliyetçilik duygusu, vatan sevgisi, iyi insan olma isteği gibi değerlerdir.

Bu değerler onun kişiliğini, ahlakını şekillendirir. Mesleği, sosyal statüsü, konumu ne olursa olsun kişinin ilkelerini, duruşunu, safını belirler.

Tarih boyunca kan dökülen savaşların

İnsan maddi ve manevi cephesi olan varlıktır. Fiziki ihtiyaçlarımız, yeme, içme, giyinme ve barınma gibi maddi cepheyi doyurur. İnsanın manevi cephesinin de kuvvetlenmesi, beslenmesi gereklidir. Bu; inanç, iman, iyi insan olma, vatanını sevme, ülkesini yücelme hasletleriyle beslenir.

büyük mücadelelerin, büyük zaferlerin arkasında hep inançlar ve vatan sevgisi gibi değerler olmuştur.

Ezanlar susmasın, fezalardan yadı silinmesin mevlanın diye gencecik vatan evlatlarını gözlerini kırpmadan ölüme götüren vatan sevgisi, Allah sevgisi değil midir? Dünyanın en güçlü donanmasına, en techizatlı ordusuna Çanakkale'de " dur" diyen Mehmetçiğin göğsündeki iman değil midir?

Her yıl Kabe-i Muazzama'da farklı dilden, farklı renkten insanı birleştiren inanç değil midir? Sahabenin bütün değerli mallarını, evlerini hatta sevdiklerini bırakarak Medine'ye hicret etmesini sağlayan iman aşkı, Peygamber sevgisi değil midir?

Bugün globalleşen dünya hikayeleriyle bizlere bu değerlerimiz unutturulmaya çalışılıyor. Tek değerin para ve menfaat olduğu bir hayat tarzı empoze ediliyor. Gençlerimiz geleneklerimizden, inançlarımızdan, bizi biz yapan değerlerimizden uzaklaştırılarak robotlaştırılıyor. Bu değersizlik bireyleri, aileleri ve toplumları bozuyor. Milletleri besleyen din, dil, gelenek, kültür gibi ortak paydalardır. Bu ortak değerler insanda aidiyet duygusunu geliştirir. Bu aidiyet duygusu bir ve beraber olma, ortak bir maziyi ortak bir geleceği paylaşma bilincini oluşturur. Bu bilinç insanları çalışmaya, başarıya teşvik eder.

İnsan maddi ve manevi cephesi olan varlıktır. Yeme içme giyinme ve barınma gibi fiziki ihtiyaçlarımız, maddi cepheyi doyurur. İnsanın manevi cephesinin de kuvvetlenmesi, beslenmesi gereklidir. Bu; inanç, iman, iyi insan olma, vatanını sevme, ülkesini yücelme hasletleriyle beslenir.

Değişen ve gelişen bir dünyanın uzağında ve gerisinde kalamayız. Teknolojik ve bilimsel gelişmeleri en yakından takip etmeli, hatta öncüsü olmalıyız. Hayatımızın her alanında teknolojinin imkanlarını kullanmalı, değişmeli ve gelişmeliyiz. Bize dayatılan global dünya masallarını bir kenara bırakarak Milli ve Manevi değerlerimize sarılmalıyız.

Bu değerler insanın varlığının mayasıdır. Bizim manevi değerlerimizin özünde "iyi insan olma" öğretisi vardır. Bütün semavi dinlerin temel felsefesi de budur. İslam Dininin kutsal kitabı Kur'an-ı Kerimde, inananlara emredilen ve yasaklanan fiillerin amacı iyi insan olma mertebesine onları ulaştırmaktır. Son peygamber Hz.Muhammed Mustafa (S.A.V) de, İslamın temel felsefesini şu hadis-i şerifinde çok net açıklamıştır. "Ben güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim" İnsanın güzel ahlak sahibi olması, birleşik medeni toplumlarca da kabul edilen ve arzu edilen evrensel değerlerle de bire bir örtüşmektedir.

İnsanın kimlik kazanmasında önemli bir mensubiyet duygusu da ancak milli değerlerle oluşur. Milli değerlerin oluşumunda gençlerimize iyi bir tarih bilinci aşılanmalıdır. Türk tarihini, Türk Edebiyatını, Türk musikisini, Türk mimarisini tanıyan ve öğrenen gençler, bu kültürü sevecek ve benimseyecektir. İnsan tanımadığının ve bilmediğinin düşmanıdır. Öğrenmek, peşin düşmanlıkları, kayıtsızlıkları ve ön yargıları ortadan kaldırır.

Kültürel değerlerimizi oluşturan geleneklerimizi de yaşatalım ki, yeni nesillerde milli kimlik şuuru tesis edelim. Bu konuda sadece olumsuzlukları eleştirmek ve yakınmak yerine, aileler ve eğitim kurumları olarak sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz.

Toplumsal dayanışmayı güçlendiren dini bayramlar, aşure, kandil geceleri gibi kutlamaları, acımızı hafifleten cenaze geleneklerini, aynı heyecanı duyduğumuz milli bayramları, bire bir gençlerimizle yaşayalım.

Bizler Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi olarak hazırladığımız etkinliklerle, kutlama programlarıyla, farklı faaliyetlerle bu geleneklerin gençlere aktarılmasında üzerimize düşen sorumluluğu yerine getiriyoruz. Gençlerimizin de bu bilince ulaştıklarına inanıyoruz.

Unutmayalım ki, bizi değerli kılan değerlerimizdir.

Hüseyin Avni ERDEMİR
Okul Müdürü

YAŞAYAN AHLAK ABİDESİ

Cenab-ı Allah toplum içinde dinimizi yüceltecek , insanlara ahlaki ve yaşantısıyla örnek teşkil edecek salih insanlar bulundurur. İşte Hacıveyiszade Mustafa Kurucu Hocaefendi'nin (rahmetullahi aleyh) rahle-i tedrisine oturan ahlak abidesi Ali Haydar Albayrak Hoca'mızla yaptığımız söyleşiyi sizlere sunuyoruz.

Ne zaman dünyaya geldiniz hocam?

1931'de Bozkır'ın Sarıoğlan(şimdiki ismi Belgıran)'da dünyaya geldim.

O zamanın şartları günümüze göre nasıldı hocam?

Şartlar günümüze göre tabiî ki çok zordu. Ben okumaya yedi yaşında dedemle başladım. Dedem beni okuturken bir gelen olmasın diye kapıyı kilitlerdi. O zaman ezan şimdiki gibi değil Türkçe okunurdu. Hayat şartları kötüydü. İnsanlar kıt kanaat geçiniyordu. Konya'ya affedersiniz merkeple ancak iki günde gelir giderdik.

Sizinle beraber yetişen başka kıymetli şahsiyetler var mı?

Sizleri de tanıdığı toplumda saygın bir yer edinmiş pek çok arkadaşım var. Mevlüt Topbaş, Mehmet Efendi, Hayrettin Karaman sayabileceğim isimlerden bir kaçıdır. Mehmet Efendi rahmetli oldu. Allah gani gani rahmet eylesin. Hayrettin Karaman'ın evine birkaç arkadaş çay içmeye gitmiştik. Ayrıca beraber okuduk ama o bizim hocamız sayılırdı. Kulakları çınlasın çok zekiydi. Bir gün kitaplarının birazını masasının üzerine bir kısmını da kütüphanesine koyduğunu fark ettik. Kitapları masada bırakmasının nedenini sorduğumuzda bize şu cevabı verdi:''Kütüphaneye sadece okuduğum kitapları koyarım.Aldığım kitabı okumadan oraya koymam.''Biz ise uykun gelmez mi diye sor-

duğumuz da;''Kitap okurken uyuklamam,hanımım gece kitabı elimden aldıktan sonra uykum gelmeye başlar.''diyerek bizleri çok şaşırtmıştı.

Peki savaş gördünüz mü, katıldığınız savaş var mı?

Savaşa gitmedim fakat yaşananlara uzakta olsak şahit olduk.O zamanlar Alman Harbi vardı. Bizden dört yaş büyük olanlar askere gittiler. Askerden dönüşleri ise kırk-kırk dört ayı bulurdu. Bizler ise yirmi dört ayda gelmiştik. Kore Harbi'ne ise köylülerimize katılanlar oldu, biz katılmadık.

Eğitim-öğretiminize nasıl başladınız ve hocalarınızdan bahseder misiniz?

Çimilli Hakkı Efendi hafızlık hocamdı. Hakkı Özçimi. Kendisi şu anda Üçler Mezarlığı'nda yatıyor. Ah hocam…Hocaefendi çok sertti. Kendisi gelmeden foter şapkasını gönderirdi. Karşıya asardık, foteri görünce bile sesimiz kesilirdi. Hacıveyiszade Mustafa Efendi (rahmetullahi aleyh): "Hocanız sert ama o, hocasından ders aldı. Ondan dolayı siz derse devam edin.''dermiş. Tabii bir de bizim okuduğumuz dönemlerde evlerde Kur'an okumak yasaktı. 43'lü 45'li yıllarda jandarmalar Kur'an okuyanları yakaladılar mı mahkemeye verirlerdi.

İlk hocam dedemdi. Kendisine Veli Hoca derlerdi. Dedem Karaman'ın bir köyünde iki sene imamlık yaptı. Kur'an'a başladığımızda daha iyice öğrenemeden birinci senesinde dedemi yakaladılar. Dedem bir defasında hasta olmuştu. O zaman içimden dedem ölse de annemin yanına köye gitsem diye düşündüm. Dedem iyileşince ben ve arkadaşlarım diğer çocukların Kur'an okumasına yardım ettik.

Dedem bir süre sonra yeniden hastalandı, geceleyin durup dururken abdest aldı, sabaha doğru yorganın üstüne postunu serdi ve namazını kıldı. Bir daha baktım vefat etmiş.Gömleğini çıkarmış, öleceğini anlamış.Dedem de böyle gitti.

İşte esas Kur'an hocam dedemdi, ikincisi Hakkı Efendi Hocam. Allah (Celle celalühu)hepsine rahmet etsin.

Yani eğitim-öğretiminiz böyle devam ediyor öyle mi hocam? Yaşınız büyüdükçe ilmi daha kuvvetli hocalara başlamışsınız…

Evet Arapça'yı ilk Hacıveyiszade Hoca'mın arkadaşı Kınıklı Kütük Hoca'da okudum. Bir sene boyunca 10-15 arkadaş onunla ders yaptık. Askere gidinceye kadar Emsile-Bina-Maksut-Avamil-Izhar okuduk sonra da askere gittim. Kendileri son hocamdır. Arapça'da Ali Rıza Işın Hoca, hocamın baş talebesiydi. Hoca bize sorar sorar bilemezdik, o hallederdi. Hocaefendimiz ''Ali Rıza''der, o hemen anlar cevap verirdi. Çok zekiydi.

İlme verilen değer…

Pekala hocam ahlak ve tasavvufta bilgi kaynaklarınız kimlerdir?

Tasavvufla ilgili pek bir şey yapamadım kızım, sen bana bakma. Okudum da yapmadık devam edemedik. Ama yapanları severim takdir ederim. Bu arada sizinle Hacıveyiszade Hocam'la İlgili beni çok etkileyen bir anımı paylaşmak isterim. Ders okurken Şam'a gitmeyi çok istemiştik. Böylelikle Arapça'mızın kuvvetleneceğini düşünüyorduk. Şam'a kadar vardık ama kabul etmediler. Hududu geçemedik. Geri döneceğimiz de Aziziye Camii'ne gittik. Hacıveyiszade Hocam namazı kıldırdı. Daha sonra mihrapta konuşmaya başladı. Her namazdan sonra konuşurdu. Sohbet bitti fakat bir anda: "Hay tuzsuzlar, ferasetsizler Şam ayağınızda.''dedi. Bizim Şam'a gittiğimizden haberi yoktu. "Ne işiniz var sizin Şam'da''dedi. Hocamın bir müezzini vardı, İbrahim Efendi diye. Arkadan konuşmaya başladı. "Bu ne der Allah aşkına ne Şam'ı anlatır. Karaman'da davul çalsa bu hoca burada oynar.'' diye çatardı. Hoca mihraptan indi. Cübbesini çıkardı yanına vardık. "Kaç gündür neredesiniz demeden geç kaldınız oğlum.''demişti. Bu olayı hiç unutamam. Kendisinin çok güzel ahlakı vardı. Biz dersi halka halinde okurduk. Birisi ufak bir hata etse hocamız ortaya hatayı atıverir ama sen yaptın demezdi. Hocamız gittikten sonra biz sorardık: "Ya sen miydin, o muydu bu şeyle uğraşan?'' diye araştırırdık. Gerçekten Hacıveyiszade Hoca'mın çok güzel ahlakı vardı. Hocafakıh Camii'nde ders okuyorduk. "Mustafa nerede hafızlar?''diye sordu. Herkes ''bilmem bilmem'' diye birbirine bakıyordu. "Siz ne biçim arkadaşsınız? Arkadaşınızdan haberiniz yok. Mustafa'yı arayın sorun. Bana haber getirin'' dedi. Gayri Mustafa'ya gittik o da derse geldi Elhamdülillah. "Arkadaşlarınızdan haberiniz olsun.'' derdi.

Başlarken

Hocam Hacıveyisazde Hoca'nızla yaşadığınız bir anınız var mı? Ayrıca talebelik hayatınızdan da biraz bahseder misiniz?

Köydeyken davarlar otlaktan gelir, köyün yakınına toplanırdı. Kadınlar gelir koyun, inek neyse orada süt sağarlardı. Bizim de tekemiz vardı. Davarların arasında kaçıp gelirdi. Tekem büyümüştü üstüne biner dolanırdım. Dersteyken de aklıma teke gelirdi. Tekeyi düşündüğüm bir sırada Hacıveyszade Hoca'mla: "Hay tekenin boynuzu kırılsın.''demişti. Hocaefendi gitti, arkadaşlar: "Kim ya bu tekeyle uğraşan.'' diye arıyorlardı o bendim işte. Bu olayı hiç aklımdan çıkaramamışımdır. Anıt'ın oradaki camide Arapça okuyorduk. Bir ders kitabı lazımdı. O da elli kuruştu. Okutan hoca bana üç beş defa dedi ki: "Oğlum yazık değil mi? Başkalarından gidip yazıyorsun, bir kitap al.'' fakat ben de hiç para yoktu. Samimi söylüyorum yoktu. Alamadım kitabı. Hoca bir gün bana: "Sen de laf anlamıyorsun be insan bir kitap almaz mı?''diye kızdı. Arkadaşların yanında söylemesi ağrıma gitmişti. Dersi okuduk eve doğru gidiyorum ve düşünüyorum: "Ne yapayım en iyisi elime bir kova kürek alayım. Amele pazarına çıkayım. Ben bu ilmi okuyamayacağım. Başka yolu kalmadı. Hiç olmazsa para kazanayım.'' Yolda giderken bir ihtiyar selam verdi aldım. "Nereden geliyorsun evladım?''dedi. Ne yapacaksın amca işin mi yok?'' dedim. Ne iş yaparsın? deyiverdi. "Hiç''dedim. ''Kapu Camii'ne gidiyordum, gel beraber gidelim diyecektim.''dedi. "Ne yapacaksın amca?''dedim. Beş adım o gitti, beş adım ben gittim.'' Hafız!''diye bağırdı. "Sen hafız mısın?''dedi. ''Öyleydi'' dedim ve beraber camiye giitik. Namaz kılarken cebime bir el girdi. Tesbih çekmek için arkaya çekildim. Elimi cebime attım. Cebimde tam kırk lira vardı. Düşünebiliyor musunuz evladım? Allah'ın yardımı ulaşmıştı. O parayla kitabı da aldım, başka ihtiyaçlarımı da…''

Hocam kaç yaşında hafız oldunuz ve hafızlıkla ilgili unutamadıklarınız var mı?

Baya küçüktük canım. On yedi yaşında felan. Bizim zamanımızda derslere sırf hafız olmak için gidilirdi. Başka gayemiz yoktu. Öğretmen olmak, şu olmak bu olmak gibi. Hafızlık çalışmalarımdan ise unutamadıklarım şunlardı: Arkadaşlarım 14. ve 16. dönüşe çıkmışlardı. Ben daha 8-10'dan gidiyordum, 16'da kaldım, onlar ilerliyorlar. Hoca bir gün yanına çağırdı; ''Oğlum sen bunlara yetişeceksin''dedi.'' Hocam ben nasıl yetişeyim?'' dedim. ''O, ısrarla yetişeceksin bunlarla ham verilecek.''dedi. 19. cüze kadar hiç kalmadım. Günde dört ham verdim. Arkadaşlarım bilir. Biz üç arkadaş aynı evde kalıyorduk. Odun yok, kömür var. Mangal yakar, üstünü külleriz, onunla yatardık. Lambamız da yoktu. İdare vardı. Bilir misiniz idareyi? Belki anneleriniz babalarınız bilir. Ben 19. cüze geldim. İşte o idareyi de önüme koydum, çalışıyorum. Arkadaşlarım söndürdüler: ''Çok yakıyorsun, gaz yok!''diye çıkıştılar. ''Yarın gazı alacağım.''dedim gönülleri olmadı. Onlar öyle yapınca benim de canım sıkıldı. Fakat ders yapmam gerekiyordu. Üşüdüm, yorganın ortasını deldim .Kafamı ortasında geçirdim. Şöyle küp gibi oldum. Sonra 8-10 sayfa belledim. Dışarı çıktığımda sabah ezanı okunuyordu. Arkadaşlar uyuyorlardı. Ben camiye gittim hocanın biri elini alnıma sürdü. Meğer alnım, yüzüm olduğu gibi is içindeymiş.

Geçmişten günümüze değişen şeyler nelerdir hocam sizin için?

Ah ah!...Neler değişmedi ki? Her şey değişti. Büyük küçüğü küçük büyüğü bilmez oldu. Herkes herkesin hakkında fazla konuşur oldu. Oysa insanları çevrelerine dış görünüşlerine göre yargılamamamız gerek.

Doğru dediniz hocam, peki bizim okulumuzun kurucusu sizin de asıl hocanız olan Hacıveyiszade Hazretlerinin sizlere ettiği nasihatlerden bizlere de anlatmak istediğiniz var mı?

Hocaefendimiz bize şöyle anlatırdı: "Evladım dikkat edin! İlim öğrenenin, hafızın yüz cahilin bir şeytanı vardır. Bir ilim adamını kandırmak için şeytanların yüz tanesi bir olur. Siz buradan sokağa çıkarsınız şeytan sizi köşede bekler. Oraya vardığınız da diğer şeytan devreye girer. Şunu nasıl kandırırız, nasıl yoldan çıkartırız? diye, siz bunlara aldanmayın derdi. "Vallahi hocama ne diyeyim kızım, Allah gani gani rahmet etsin.

Hocam peki sizin nasihatleriniz nelerdir son olarak?

İlme ve ilim adamlarına saygılı olun. Hocaların hocası Fahri Efendi var idi. Hacıveyiszade Hoca hep Fahri Efendi'nin sağ tarafından bir adım geriden yürürdü ve öne eğilirdi saygısından dolayı. İlmi okuyacaksınız ilim öğrenirken de unutmayın ki ilimde ar olmaz ar eden de bahtiyar olmaz diye söz var. Eski kitapları takip edin, Arapça'yı ehlinden okuyun, öğrenin. İlim ilimdir. İmkanı olan hepsini bitirsin.

Pekala hocam bizim sorularımız bu kadar. Bize kıymetli vakitlerinizden ayırdığınız için Allah razı olsun. Dualardan unutmayın.

Estağfirullah evladım! Allah sizden de razı olsun. Sizlerin sayesinde eskileri yad ettim. Dualar müşterek inşallah-u Teala.

İşte Ali Haydar Hoca'mızın doyumsuz muhabbeti böyleydi. Kendisine yüce Allah'tan hayırlı, uzun ömürler vermesini niyaz ederiz.

"Evladım dikkat edin! İlim öğrenenin, hafızın yüz cahilin bir şeytanı vardır. Bir ilim adamını kandırmak için şeytanların yüz tanesi bir olur. Siz buradan sokağa çıkarsınız şeytan sizi köşede bekler. Oraya vardığınız da diğer şeytan devreye girer. Şunu nasıl kandırırız, nasıl yoldan çıkartırız? diye, siz bunlara aldanmayın derdi.

DEĞERLERE DEĞER VERMEK

"Kim zerre miktarı iyilik yaparsa karşılığını görecek, kim zerre miktarı kötülük ederse karşılığını görecektir." (Zilzal 7-8)

Yukarıdaki ayet-i kerimede de ilan edildiği gibi en küçüğünden, en büyüğüne iyilik ve kötülük mutlaka karşılığını bulacaktır. Cenabı Allah ve Hz. Peygamber, diğer insanlar ve yaratılışlarla olan ilişkilerimizde O'nun koyduğu değer ve ölçülerdeki davranışlarımızın ödüllendirileceğini müjdelemiştir.

"Ey inanlar Allah'a gereği gibi saygılı olun, ancak Müslüman olarak can vermeye bakın."(Bakara 103)

"Allah'a gücünüzün yettiği kadar saygılı olun, O'nun buyruklarını dinleyin, itaat edin. Kendinizin iyiliğine olarak mallarınızdan sarf edin. Nefsinin cimriliğinden korunucu kimseler işte onlar mutluluğa erenlerdir." (Tekabun 16)

Allah ve Resulüne değer verme ve itaat etme şuuru, herşeyin herşeyle, herşeyin Allah ile irtibatlı olduğu düşüncesini sağlayarak insanı yanlış yapmaktan alıkoyar.

"Onlar, Allah'ın kurulmasını emrettiği bağları kurarlar zira onlar Rableri'nin sevgisini yitirmek kaygısıyla titrerler ve hesabı kötü vermekten korkarlar." (Rad 21)

Allah'ın buyruğu doğrultusunda kişinin kendisi, yaratanı ve diğer varlıklarla kurduğu bağ, ne denli kuvvetli ise insan da o denli mutludur. Zira kişinin hayatının anlamlı oluşu kurduğu bu sağlıklı bağlarla mümkündür.

İnananın kendisi ve yaratanı ile olan bağlarının zayıf olması hem bireysel hem de toplumsal çözülmelere ve çöküşe yol açar. Oysa dinimiz insanlar arası bağlara önem verdiği kadar toplumlar arası bağlara da en üst düzeyde önem verir.
Bağların sağlam olmayışı önce kişinin kendisine, ailesine ve toplumsal ilişkilerine olumsuzluk-mutsuzluk olarak geri döner.
"Bu fasıklar söz verip bağlandıktan sonra Allah'a verdiği sözü bozarlar. Allah'ın sürdürmesini emrettiği her türlü insani ilişkiyi keserek imanı, ahlakı, sosyal bağları koparıp ayırırlar. Yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte zarara uğrayacak olanlar bunlardır." (Bakara 27)

"Fakat yaratılışlarının gereği olan doğal bir sözleşmeye dayanıyor olmalarına rağmen Allah'la olan bağlantılarını bozup Allah'ın sıkı tutulmasını emrettiği bağları kesen ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaran kimselere gelince işte Allah'ın laneti böylelerinedir. Öteki dünyada varılacak yerlerin en kötüsü de onlara ayrılmıştır." (Rad 25)

"Allah'a ulaşmak için birbirimize muhtacız, zira biz birbirimizle deneniriz. Birbirimizin kazanç ve kayıp vesilesiyiz. Öyle amellerimiz var ki muhatabımız olmadan bir anlam ifade etmez. Selam vermek, tebessüm etmek, sıla-i rahim, sadaka vb… Peygamberimiz, onu örnek alan sahabe-i ikram ve İslam büyükleri değerlere değer verip eyleme dönüştürmek hayatlarını değerli kılmışlardır.Allah ve Rasulünü akıl ve gönül kulağıyla dinleyen Mevlana; "Dostlar! Dostlar! Birbirinizden ayrılmayın. Başınızdan kaçmak hevesini atın. Madem ki hepiniz birsiniz ikilik havasını çalmayın. Vefa Sultanı emrediyor; " Vefasızlık etmeyin." diyerek dirliğin, birlikle olduğunu ifade eder.

Hz. Peygamber (s.a.v) insanlar arasında yaşayarak müminlerle "BİR" olmak adıyla yaşanacak her türlü zorluğu ancak hayra vesile olduğunu dile getirir. Büyük şair Fuzuli ise bu zorlukları ve çileyi Allah ve Rasulune erme vesilesi bilerek;
"Yar için ağyara minnet ettiğim ayb eyleme,
Bağban bir gül için bin hare hizmetkar olur."
"Sevgiliye ulaşmak için başkalarına hizmetimden ve tahammülümden dolayı beni ayıplama.

Bahçıvan bir güle ulaşmak için bin dikenin eziyetine katlanır."der. O halde Allah'ın kurduğu muhteşem denge ve ahenkler manzumesini Ahsen-i takvim olarak yaratılmış insanlar arasında hayatiyet kazandırarak yaşamak bizi kıymetli kılacaktır.

Allah'a ve O'nun değer verdiklerine değer vererek yaşamak ve değer verilenlerden olmak duasıyla…

BAŞBAKANIMIZ SAYIN RECEP TAYYİP ERDOĞAN'DAN KONYA ANADOLU İMAM-HATİP LİSESİ ÖĞRENCİLERİNE ÖZEL MESAJ: " OKU, DÜŞÜN, UYGULA, NETİCELENDİR!..."

" OKU, DÜŞÜN, UYGULA, NETİCELENDİR!..."

Okul Müdürümüz Hüseyin Avni Erdemir, Müdür Başyardımcımız Naci Kartal ve okulumuz Edebiyat öğretmenlerinden Nuray Eseroğlu ile bir grup öğrencimiz Başbakanımızı Konya gezisi sırasında havaalanında karşılamış ve kendileriyle özel bir görüşme yapmışlardır.

Bu özel görüşmede Başbakanımız okulumuz için çok özel mesajlar göndermiştir. Sayın Başbakanımız kendisinin de İmam-Hatip Lisesi mezunu olduğunu ve bu nedenle İmam-Hatip Lisesi öğrencilerini çok sevdiğini ifade ederek okulumuz öğrencilerine sevgilerini ve en kalbi muhabbetlerini iletmiştir.İmam-Hatip Lisesi öğrencilerine çok güvendiğini ve ülkemizin onlara ihtiyacı olduğunu düşündüğünü vurgulayarak öğrencilerimize şu mesajı göndermiştir:
'Çok okusunlar,okuduklarını düşünsünler, düşündüklerini uygulasınlar,uygulamalarını neticelendirsinler.Başarının parolası budur!'

VAN'dan Misafirlerimiz Var!

Memleket — GÜNCEL

Vanlı öğrenciler 'o anları' anlattı

Van'da yaşanan depremler sonrası Konya Anadolu İHL'ye gelen öğrenciler, depremde yaşadıklarını Memleket'e anlattı. Öğrenciler, "Deprem olunca kıyamet koptu sandık. Deprem sonrası Van hayalet şehir gibiydi. Caddelerde yürümeye korkar hale gelmiştik" dedi

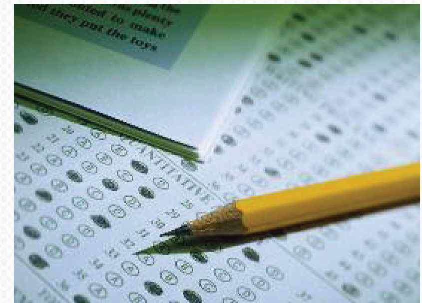
Van ilimizde meydana gelen 7.2 lik depremden sonra okulları yıkılan ve bir kısmı Konya'ya gelen öğrencilere kucak açarak onları bağrımıza bastık.
Öğrencilerimize geçmiş olsun ve okulumuza hoşgeldiniz diyoruz.

Web Sitemiz Yenilendi!

Okulumuz web sitesi konyaihl.k12.tr yeni yüzü, görünümü ve dopdolu içeriğiyle yeniden yayına başladı.

YGS''de Türkiye 6.sı, Konya 1.siyiz

Yükseköğretime Geçiş Sınavında okulumuz Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi Türkiye'deki tüm İmam Hatip Liseleri arası YGS sıralamasında Türkiye 6.sı, Konya 1.si olmuştur.

Okulumuz Yönetiminde Değişiklikler Oldu!

2011-2012 eğitim yılında Okulumuza yeni müdür yardımcılarımız atanarak görevlerine başladılar.

Hocalarımıza okulumuza hoşgeldiniz diyor, görevlerinde başarılar diliyoruz.

ABDURRAHMAN İZMİRLİ

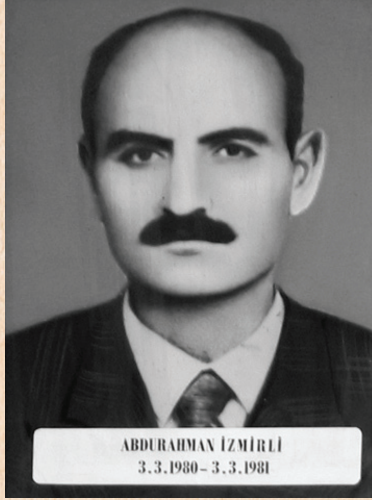
02/01/1936 tarihinde Konya'nın Beyşehir ilçesinde doğdum. Doğum sonrası annemin vefatı nedeniyle bana dokuz ay babamın teyzesi Şerife IŞIKLAR Hanım bakmış.

Üç yaşıma kadar da rahmetli babaannem bakmış. Babaannem de vefat edince babam iki evlilik daha yapmışsa da evlilikleri uzun sürmemiş. Beş yaşından itibaren de babamla hayatımıza devam ettik.

Sonra ilkokulu Beyşehir'de okudum. Babam, 52 yıl Tire Müftülüğü yapmış İsmail Hakkı Gelipgiden Hazretlerinden Kur'an dersi aldırdı. Babam demir yada yapı ustası olmamı istiyordu, ama ben okumak istediğimi söyleyince fikrini değiştirdi.

Konya'da açılan İmam Hatip okuluna gitmek istedim ama o yılki kayıt tarihini kaçırmışız. O yıl çalışarak okul için para biriktirdim. 1952-1953 yılında yapılan eleme imtihanını geçerek Konya İmam Hatip Okuluna kaydoldum.

Elimdeki para eğitimim için yeterli olmayınca hemşehrimiz olan Konya Müftüsü Abaoğlu Abdullah Efendiye durumumuzu izah ettik. O'nun yardımıyla kalacak bir yer bulduk.

Okulda eğitimimi sürdürürken her gün sabah namazından sonra Hoca Şükrü Efendi'den Kur'an dersleri alıyordum. Tatillerde bile memleketime gitmeden hafızlık eğitimimi sürdürdüm.

Mescid imamlığı, müezzin vekilliği derken on sekiz yaşında Kadı Mürsel Camiine resmi müezzin oldum. İstanbul Yüksek İslam Enstitüsünde parasız yatılı öğrenci olarak okumaya hak kazanınca, istifa ederek İstanbul'a gittim. 1962 yılında yüksek öğrenimimi tamamlayıp, mecburi hizmetimi yapmak üzere Sivas İmam Hatip Okulunda göreve başladım.

İki yıl Sivas'ta görev yaptıktan sonra askerlik hizmeti için ordan ayrıldım. 1967 yılında Konya İmam Hatip Okulu'na Meslek Dersleri Öğretmeni olarak atandım. 1986 yılına kadar aynı okulda öğretmenlik, muavinlik ve müdürlük görevlerinde bulundum.

Yirmi dokuz yıl devlet hizmetinden sonra emekli olarak huzurlu köşemde kalan ömrümü geçirmekteyim.

İbrahim KARATAŞ - İHL Meslek Dersleri Öğretmeni

Dua ve Münacaat

Dua; Allah'a yalvarma, Allah'tan dilekte bulunma, niyaz, yakarma gibi anlamlara gelir. Dini literatürde ise Allah'ın yüceliği karşısında kulun aczini ve zafiyetini itiraf etmesi, sevgi ve saygı ile O'nun lütuf ve yardımını istemesidir. Dua; Allah'ın dünya ve ahirette nimet ve iyilikler ihsan etmesini, günah ve kusurlarımızı bağışlamasını dilemek şeklinde tanımlanmaktadır.

Âdemoğlu, yeme, içme gibi fıtratında dua etme, sığınma ihtiyacı olduğu halde yaratılmıştır. Hz. Âdem (a.s) yasaklanan meyveyi yedikten sonra cennetten çıkartılıp, Hz. Havva validemizle yeryüzüne indirildiklerinde Rablerine şöyle dua ve niyazda bulunmuşlardır: "Dediler ki Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz." (1)

Gönderilen Peygamberler, güçlerini harcayıp bütün sebepleri işledikten sonra ellerini açıp âlemlerin her şeyi duyan, her şeyi gören, her şeyden haberdar olan Allah'a dua ve niyazda bulunmuşlar ve Allah'tan yardım istemişlerdir. Hz. Musa (a.s), " Rabbim doğrusu bana indireceğin her hayra (lütfune) muhtacım." (2)

Ama ne var ki dua edilecek, yardım beklenilecek, Allah (c.c.) iken putlardan hiçbir şeye gücü yetmeyen varlıklardan insanlar bir şeyler istemeye, onlara ibadet etmeye ,tapınmaya başladılar. Kur'an bunu şöyle ifade eder: " Onlar yardım göreceklerini umarak Allah'tan başka ilahlar edindiler." (3)

"Hâlbuki Allah'tan başka ilahların onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir."(4)

Burada Allah'tan başka varlıklara dua etmek ve onlardan yardım beklemek yasaklanmaktadır. Dua ve niyaz sadece Allah'a yapılır. Kur'an-ı Kerim'de: "Rabbinize yalvara, yakara ve gizlice dua edin, bilesiniz ki Allah haddi aşanları sevmez." (5) buyrulmaktadır.

Rabbimize korku ve ümitle kabul edileceğine inanarak ve sebeplerine sarılarak ısrarla dua etmeliyiz. Çünkü yüce olan ve dilekçelere cevap veren bir mercie yalvarıyoruz, demektir. Çünkü Allah (c.c.), iman edip itaat edenlerin dualarını kabul edeceğini vaat etmiştir. Gerçek manada iman edip Allah'a kulluk edenlerin duası inşallah kabul olunur. Ayeti celilede " Kullarım sana beni sorduğunda (söyle onlara) ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarımda) davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulalar." (6)

Yunus Suresi 12. Ayette de; insanın dua konusunda Rabb'ine olan tutumu şöyle açıklanmaktadır: " İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder; fakat biz ondan sıkıntısını kaldırınca, sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. İşte böylece haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler güzel gösterildi."(7)

Allah (c.c.), bu ayette insanın bela ve musibetler karşısındaki ve bunların kaldırılmasından sonraki tutum ve davranışlarını göz önüne sermektedir. İyi insana yaraşan gerek sıkıntılı hallerde, gerekse neşe ve bolluk anlarında dua etmektir. Sadece musibet anında Allah'ı

anıp yalvarıp, dua etmek, refah anında unutmak, inancı ve iradesi zayıf olan, nefsanî ve adi isteklerin karşısında ezilen ve yenilen acizlerin tutumudur. Gerçekte akıl sahibi müminler ise " Onlar ayakta dururken, oturururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar. "(8) buyrulmaktadır.

Şu bir hakikattir ki, Allah (c.c.) yarattığı insanlığa değer verirken iman, dua ve ibadetini esas almıştır. " (Resulüm) de ki: Kulluk ve yalvarmanız olmasa Rabbim size ne diye değer versin? ..." (9) buyrulmaktadır.

Burada dua ve ibadetle kulun Rabbi katında değer kazandığı gayet açıktır. Dua ve ibadeti olmayan kimsenin Cenab-ı Allah yanında bir değeri yoktur. Bu husus onun insanları ve cinleri yaratmasındaki hikmete de uygundur. Ayeti Celilede " Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım" (10) buyrulmaktadır. Rabbimiz duaları kabul edeceğini de bize şöyle beyan ediyor: "Rabbiniz şöyle dedi: " Bana dua edin, duanıza cevap vereyim." (11)

Rabbimiz, kendisine samimiyetle yönelen dua ve münacatlara göz ve gönüllerin idrak edemeyeceği bizim aklımızın kavrayamayacağı şekilde icabet edeceğini, karşılık vereceğini ifade etmektedir.

Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz de insan için duanın ne kadar önemli olduğunu şu hadis-i şerifleriyle ifade buyurmuşlardır: " Dua ibadetin (kulluğun) özüdür." (12) " Allah katında duadan daha değerli bir şey yoktur." (13) "Allah'ın fazlından isteyiniz! Zira Allah u Teâlâ kendisinden istenilmesinden hoşlanır. (14) "Bütün ihtiyaçlarınızı Allah'tan isteyin, hatta ayakkabı bağınızı bile!... Çünkü Allah kolaylaştırmazsa, ayakkabı bağını elde etmeniz bile kolay olmaz."(15) "Darlık zamanında Allah'ın kendisine yardım etmesini isteyen kimse, rahat ve genişlik zamanında çok dua etsin. Genişlik zamanında dua etmek kadar

Allah'a hoş gelen bir şey yoktur." (16) " Kim Allah'a dua etmezse, Allah ona gazap eder." (17) Kulun Rabbine en yakın olduğu hal secde halidir. İşte bu sebeple secdede çok dua etmeye bakın. "(18) "Bir müminin diğer bir mümine gıyabında yaptığı duadan daha çabuk kabul edilen hiçbir dua yoktur." (19)

Duanın kabulü birkaç türlü olabilir. Bir defasında Rasulullah (s.a.v.) "Bir Müslüman dua eder de, günah bir şeyi istemez veya akrabası ile alakasını kesmeyi arzu etmezse, Allah (c.c.), ona şu üç şeyden birini mutlaka lütfeder: Ya dileğini hemen yerine getirir, ya isteğini onun için ahirete saklar veya duası nispetinde bazı kötülükleri ondan uzaklaştırır." buyurmuştu. Efendimizin bu sözü üzerine orada bulunanlardan biri: O takdirde biz Allah'tan çok şey isteriz, deyince Rasulullah (s.a.v.) Efendimiz " Allah'ın lütfu sizin isteğiniz şeylerden daha çok ve geniştir." (20) Duanın belaları defedeceğini ifade eden bir hadis-i şerifte şöyledir: " Mallarınızı zekâtla koruyunuz, hastalarınızı sadaka ile tedavi ediniz, belalara karşı da dualarınız hazırlayınız." (21)

Duaların kabul edileceği mübarek gün ve gecelerde, ezan ve kamet aralarında, seher vakitlerinde abdestli olarak kıbleye doğru diz çökmüş olarak oturur, günahlarını itiraf eder, tevbe ve istiğfarda bulunur, hamd ve salavattan sonra bağışlanmasını Allah'tan niyaz eder. Dua etmeden önce helal rızıkla beslenmeye ve günahları terk etmiş olmaya dikkat edilmelidir ve Allah'ın en güzel isimleriyle dua edilmelidir.

Rasulullah (s.a.v.) namazdan sonra salatü selam getirmeden dua eden bir adam gördü bunun üzerine " Bu adam acele etti "buyurdu. Sonra adamı yanına çağırdı ve bütün ümmetine şu tembihte bulundu: "Biriniz dua edeceği zaman önce Allah ü Teâlâ'ya hamd'ü sena etsin, sonra bana salat'ü selam getirsin, daha sonra da dilediği şekilde dua etsin." (22)

Müslüman'ın hayatında dua doğumla başlar yani yeni doğan çocuğun sağ kulağına ezan okunur, sol kulağına kamet getirilir, ergenlik çağında sabah kalkınca okunacak dualar, namazlarda ve namazların sonunda okunacak dualar ve günlük okunan dualarla devam eder. Cenaze namazı duası ile ve kabirde okunan dua ile noktalanır.

Ashab-ı Kiram'ın haber verdiğine göre, bir kimse Müslüman olduğu zaman Rasulullah (s.a.v.) ona namaz kılmayı öğretir, sonra da şöyle dua etmesini tavsiye ederdi: " Allahümmağfirli ver hamni ve âfini verzugni:" Allah'ım beni bağışla bana merhamet et, rızanı kazandıracak işler yaptır, bana afiyet ver, hayırlı rızık ihsan eyle. "(23)
Ve'lhamdülillahi Rabbi'l-âlemîn.

Kaynaklar
1. Âr'af:23;2. Kasas:24; 3. Yâsîn: 74; 4.Yâsîn:75; 5. Âraf:55; 6. Bakara:186: 7.Yûnus:12;8. Âl-i İmrân:191;9. Furkân:77;10. Zâriyat:56; 11. Mü'min:60;12. Tirmizi, Deavât:3371; 13. Tirmizi, Deavât: 3370;14. Tirmizi, Deavât: 115;15. Beyhâki: Şuab, C: II, Hds No:1118; 16. Tirmizi, Dua,3382;17. İbn-i Mace, Deavât;18. Müslim, Salât, 215;19. Tirmizi, El-birr, 50/ 1980;20. Ahmed bin Hanbel, Müsned,C:3, s.18;21. Ebû Nuaym, Hille,C:2, IV. 237; 22. Tirmizi, Deavât:hds No:3477;23 Müslim, Zikir,35

Abdurrahman DOĞAN - 11J 9617

BESMELE

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Besmele gelir başta
İyileşir okuyan hasta
O götürür seni dosta
Bismillahirrahmanirrahim

Kim besmeleyi çeker
O ,günahı yok eder
Yıkar kalbi pak eder
Bismillahirrahmanirrahim

Ne zaman besmele çekilir
Çekenin günahı dökülür
Şeytanın beli bükülür
Bismillahirrahmanirrahim

Besmeleyi çok söyle
Yaradana şükreyle
Yolu bulursun böyle
Bismillahirrahmanirrahim

Gözün aç, uyan erken
Otururken,kalkarken
Yirmibir defa yatarken
Bismillahirrahmanirrahim

Git ALLAH 'ın yolunda
Besmele olsun dilinde
Henüz fırsat elinde
Bismillahirrahmanirrahim

Her işe besmele ile başla
Mel'un şeytanı taşla
Gönül gözün dolsun yaşla
Bismillahirrahmanirrahim

Şüphe yok onun işinde
Ecel senin peşinde
Her surenin başında
Bismillahirrahmanirrahim

Doğan besmeleyi çok söyle
Tembelce durma öyle
Dilini tesbih eyle
Bismillahirrahmanirrahim

GENÇLİĞİN KİMLİK ARAYIŞI

Bugün gençliğimizin büyük bir bölümü kendi tarihinden, örf ve âdetinden, sanatından habersiz bulunmaktadır. Kurumlarımız ve aydınlarımız ise gençliğimize hamleler yaptıracak proje ve eserler ortaya koyamamaktadırlar.

Ağaçlar kökleri üzerinde durur. En küçük maydanozun bile bir kökü vardır. Şahsiyetini, kimliğini, hafızasını kaybeden gençliğin, ayakta durması mümkün değildir. Türk aydını ve gençliği tanzimatla kimliğini yitirmeye başladı. Bu dejeneresyon halen devam etmekte olup, gençlik kökünden, kendi kültür ve değerlerinden koparılmaya çalışılıyor. Bugün gelinen nokta kişiliğini şahsiyetini yitirmiş özenti içerisinde olan ilimden,edebiyattan,sanattan yoksun bir gençlik.

Gençlik yılları, insanın en önemli yıllarıdır. Peygamber efendimiz(S.A.V)***" insana ömrünü ve gençliğini nerede nasıl geçirdiği sorulmadan kıyamette yerinden ayrılamaz"***(1) buyuruyor. İslamla gençlik arasına engeller bulunuyor. Gençliğin önüne konulan her türlü engelin,oyalayıcı şeylerin yani "Lehvel hadislerin" (2) sebebi Allah yolundan,Haktan hakikatten saptırmak içindir.

Nadır b. Haris Bizans'a gidip hikaye kitapları getiriyor. Peygamberimizle görüşmeye gelen ve müslüman olma ihtimali olanlara veriyor. "Muhammed size Ad Semud masallarını anlatıyor" diyerek insanları Kur'an dinlemekten alıkoymaya çalışıyordu. Amacı Allah yolundan uzaklaştırmak (3).O gün Rasulullah'ın görüşmeleri engelleniyor, çevresinde gürültüler koparılıyorsa bugünkü gençlerin önüne konulan birçok şeyin amacı da aynıdır. Uyuşturucu,içki, kumar, eğlence…gibi şeyler teşvik edilmek suretiyle gençler saptırılmaya çalışılıyor.

Gençler kültür ve değerlerinden, tarihinden, dininden uzaklaştırılıp toz yığını haline getirilmek isteniyor.

Allah kuranda "siz insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz…" (4) buyuruyor. Peygamber Efendimiz de "kim bir kötülük görürse onu eliyle düzeltsin. Gücü yetmezse diliyle düzeltsin. Gücü yetmezse kalbi ile buğz etsin bu da imanın en zayıf derecesidir." (5) buyurmaktadır.

Ayet ve hadisler bize toplumsal bir görev yüklemektedir. Hayırlı ümmet örnek önder bir topluluk demektir. Çevresinde olup bitenlere ilgisiz kalmamalı. Akif'in deyişi ile

"Adam aldırma da geç git diyemem, aldırırım.
Çiğnerim, çiğneririm Hakkı tutar kaldırırım."

Kurtuluşun İslam'da olduğunu anlatmazsak Allah'a karşı, cemiyete karşı sorumluluğumuzu yerine getirmemiş oluruz.Bugün gençlik nefsinden ve şeytandan aldığı zehirle köleleşmektedir. Almış olduğu bütün bu zehirleri atarak özbenliğine dönerse, ruhunun ihtiyacı olan kulluğa,ibadete dönerse halis hürriyetine kavuşmuş olur.

Allah ve Rasulü bizi hayat verecek şeylere İslam'a, imana çağırmaktadır. İslam'da ise hayat vardır.Müezzin günde beş defa camiye namaza çağırmaktadır camide namazda kurtuluş ve huzur vardır. Kuranı kerimde "Allah'ın Rasulünde sizin için güzel bir örnekler vardır"(6) buyurulmaktadır. İşte bu sebepten dolayı "Allah Rasulünün alemleri manto gibi bürüyen eteğine yapışıp ondan başka barınak ve sığınak tanımayacak" bir gençliğe ihtiyaç vardır. "Peygamberime uymayan ölçü hayat olsa teperim" diyen gençlik.

Gençliğin kendini sorgulaması gerekir. Kuranın birçok ayetlerinde düşünmüyor musunuz, akıl etmiyor musunuz gibi ifadeler yer almaktadır. Hayat yiyip içip gezip eğlenmekten ibaret değildir.Gençler önce ben kimim,beni kim var etti nereden geldim nereye gidiyorum gibi sorular üzerinde kafa yorar ve düşünürse kimliğini ve şahsiyetini bulacaktır.Huzurun ve başarının sırrının İslam'da olduğunu anlayacaktır. Allah'ın en büyük ve hükümran olduğunu anlayacak,bugüne kadar cemiyetten aldığı bütün zehirleri atarak,gerçek kurtuluşun,hürriyetin rabbini tanıyıp,ona kulluk etmekten ibaret olduğunu anladığı an gençlik hidayete ve doğru yola erişmiş olacaktır.

1.Tirmizi, "Kıyamet" 1,
2.Boş,faydasız işler anlamında kullanılmaktadır.
3.Lokman 6,
4.Ali İmran 110,
5.Müslim, İman 78,
6.Ahzab 21

Âmine UVAT - A.11C - 11

GÜNLERDEN RAMAZAN

Elhamdülillahirabbilaleminle başladı gecem…
Bismillahirrahmanirrahim tuttu ellerimden ve beni onbeşinci oruca koşturdu… Beni Rabbime kavuşturan oruçla beraber kovaladık yalanı, kötü sözü, incitmeyi, unutmayı… Bu kovalamanın yarısına gelmiştik. Kovalananlardan bize arta kalan huzur ve mutluluktu.
Uykulu kalktığım geceye Ramazanda son derece dinç kalkıyordum.
Sahurun selamını aldı gözlerim,
Gecenin feyzini yakaladı ellerim.
Rabbim bir vakit daha açmıştı dua kapısına. Beş vakte altıncı vakit, sahur vakti eklenmişti…
Fırsat bu fırsat ellerim semaya yükseldi yıldızlar ellerimi süsledi ve ay amin demek için beni bekledi… Amin, amin, amin…
Sema kapılarını açtı Rabbim…
Gecenin karanlığını melekler aydınlattı âmin…
Allahuekber sesini bekledi bedenim. O'nun adıyla başlayacaktı oruç ve tekrar O'nun adıyla çözülecekti dil…
Ve en büyük olan; Âlemlerin Rabbinin adıyla bugün de tutacağım, yaşayacağım, hissedeceğim; sabrım, kalkanım olan, orucuma niyetlendim.
Yeni günün baharında buram buram kokan ayetleri suladı gözyaşlarım.
Bugün bana uzanacaktı güneş en tepeden.
Sema açılacaktı en derinden.
Rüyalar âlemine dalmışken gözlerim,
Karanlıklardaki aydınlığı gözledim…
Derken bir duaya takıldım derinden
Melek hocamın nur duası katıldı bereketli Ramazan kervanına…
O Allah ki (gece namaza) kalktığı zaman seni görüyor. Ve secde edenler arasında dolaşmanı da (görüyor) : (Şuara. 217–218) ayeti yitirdi susuzluğumu ve vakit öğleye geldi…
Yeni bir dua kapısından girerken içeri Rabbimin şefkat ve merhameti duamın kilidi oldu.
İşte diyordu Rabbim, ben sonsuz merhamet sahibiyim. İste ki; duana icabet edeyim. Öğle vakti böyle geçerken ikindinin sevinci tuttu elimden. Akşam selamlarken iftarımı, ezan çiçekleri açtı gönlümden. Bir martının serinliğinde ıslanan, bir bülbülün dilinde sulanan ve güllerin güzelliğinde can bulan gönül çiçeklerimi semayı süslemeye uğurladım.
Ve iftar zamanı…
Şimdiye kadar en mutlu anım bu olsa gerek.
Onun emrine 'amenna' diyerek boyun eğmek…
Ve onun emri karşısında acizliğini hissetmek…
Bereketli Ramazan ayının yedinci sevinci dua vakti bir kelebek misali kondu ellerime tüm güzelliği ile…
Allahuekber sesi ile biiznillah başladım yemeğe.
Müslümanın sevincidir iftar vakti, iftar vakti ise dua vakti
Ramazanın sekizinci harikası teravih namazına koşarken bugünün tüm yorgunlukları uçtu ellerimden. Ezanı tekrarladı gönlüm dilimden… İşte bu sayfayı da bugünkü oruç gibi bitirdim.
Bugünkü orucuma ve tüm insanlığa olsun son sözlerim:
Ramazan sevincini bize bahseden Allah!
Ardından Müslümanlığın bayramını bekleriz biiznillah…

Muhammet Yasir ÇOLAK - 11J - 9170

Hayatın Ardından

Sevgili okuyucular, uzun zaman önce okuduğum, ölümü anlatan ama içerisinde hayata dair önemli dersler barındıran bir yazıyı sizlerle paylaşmak istiyorum. "Bir zamanlar bir psikoloji kitabında okuduğum bir bölüm vardı. Hayatın ve getirilenlerinin kıymetini anlamak için tavsiye edilen bir metod vardı içinde.

Deniyordu ki; "Arada bir çok bunaldığınızda, hayatın sizin için çekilmez hale geldiğini düşündüğünüzde kendinize 10 dakika ayırın ve kendi cenaze töreninizi düşünün." Cümleye ilk okuduğumda çarpılmıştım. Ben girişin akabinde pozitif bir gelişme ve tavsiye bekliyordum. Ama "kendi ölümümüzü ve cenazemizi" düşünmemiz tavsiye ediliyordu. Tüylerim diken diken oldu ve yazarın saçmaladığını düşündüm o an.

Diyordu ki; "Bunları düşündüğünüzde dünyadaki yerinizi, dünyayı terk ettiğinizde oluşacak boşluğu,sevdikleriniz ve sizi sevenler için öneminizi anlayacaksınız. Özellikle insanların sizin için neler söyleyeceklerini onlar için ne ifade ettiğinizi hissetmeye çalışın. O andan geriye dönme şansınız olmadığını, hayat denen kredinizin bittiğini ve onlara yanıt verme şansınız olduğunu düşünün.

Tekrar sarılma, bir kez daha öpme ihtimalinizin bittiğini hissedin. Dünyadaki küslüklerin, ayrılıkların kavgaların yanında bu acının ve geri dönülmezliğin korkunç çaresizliğini yaşayın. Bırakın canınız yansın, bırakın alevler içinde kavrulsun tüm ruhunuz. Orada, o musalla taşında düşünün kendinizi. Seyredin şuan çevrenizde olanların yüz ifadelerini. Akıllarından ve yüreklerinden geçen cümleleri hayal edin... Kitaba devam etmeden bıraktım kenara ve gözlerimi kapatıp aynen düşünmeye başladım annemi, babamı, kardeşlerimi ve diğer tüm çevremi oturttum tek tek kendi cenaze törenimdeki yerlerine. Birer birer yerleştirdim tabutumun çevresine hepsini. Hayatımda çok nadir bu kadar canım yanmıştı. Koca çınar babacığım belli belirsiz dualar okuyordu, o gözümden hala gitmeyen vakur duruşuyla.

Annem, ciğerlerinden bir parça canlı canlı koparılmış gibi hem içine hem dışına akıtıyordu göz yaşlarını. Kardeşlerim, akrabalarım "çok erken gitti, doyamadı gençliğine..." diyordu acıyan ses tonlarıyla. Ve dostlarım... Onlar da şaşkındı. Bazısı "daha dün birlikteydik nasıl olur?" diyordu. Bunları seyredip onlara "hayır ölmedim, buradayım." Demek istediğim hayal olduğunu unutup. Sonra anladım yazarın ne demek istediğini devamını okumadan kitabın...

Farkındalık önemli bir kavramdır psikolojide belki de hiç aklımıza gelmeyen ve gelmeyecek bir farkındalığı göstermek istemişti yazar. Kitabı okumaya ne gücüm kalmıştı, ne de isteğim. Almam gereken dersi ve mesajı almıştım. Bu olayda tek farkındalık da ,yok üstelik. Biraz kendime geldikten sonra devam ettim hayatımın en zor hayaline. Sırada çevremdekilerin ölümümün akabinde neler söyleyecekleri vardı.

Usulen ve nezaketen söylenenlerin dışında... Onlarda bıraktığım izleri, yaşananları ve yaşanamayanları elden geçirerek ben konuşturacaktım hayalimde. İçlerini okuyacaktım, senaryo bana ait olarak.

Yaşarken neler yazmıştım, ölümümle neler okuyacaktım? Gerçek duygularıydı ulaşmaya çalıştığım, ölüm acısının etkisiyle girilen duygusal mod değildi, deşifre etmem gereken metin.

Babam-annem, o bugüne kadar evlat olarak mutlu edecek hiçbir şey yapamamanın acısıyla kahrolduğum güzel insanlar... Helaldi şüphesiz hakları. Bilerek hiç kırmamıştım onları. Üzerine titredikleri evlatları onlardan önce göçmüştü işte önlerinde ve dualarına muhtaçtım. Kaç anne ve babanın çekebileceği bir acıydı ki evladının cenazesinde bulunmak. Herhalde insanın uzun yaşadığına üzüldüğü nadir anlardan olsa gerek. Diğerlerine geçmiyorum. Bu yazıyı şuan yazıp sizlerle paylaştığıma göre "diğerlerine" artık siz de dahilsiniz. Düşünün, bir gün siz de bunları. Sizler kim bilir neler düşünür, neler hisseder ve yazardınız. Şimdi bunları okurken şüphesiz sizler de benim gibi duygulandınız, sanki gerçekmiş gibi... Oysaki amacım "Yaşamanın ve hala nefes alıyor olmanın kıymetini" göstermekti. Ölümün kime ne zaman geleceğini Yüce Allah'tan başka bilen yok. İşte bu yüzden hazır yaşıyorken ve nefes alıyorken hep doğruları yapın ertelemeyin. Bilerek-bilmeyerek kırdığınız kalpleri tamir edin. Sizi sevenlere ve sevdiklerinize daha fazla zaman ayırın"

Şimdi yazarını bile hatırlayamadığım bu yazı, hayatımda çok şeyler değiştirirdi. Hayatın anlamını ve değerini yeterince bilmediğim sevdiklerimin, değerini kavramamı sağladı. Hayatta sahip olduğum ve olamadığım her şey için Rabbime şükrettim. Keşke dememek için, hazır fırsatınız varken kalp kırmayalım. Sevenlerimize ve sevdiklerimize daha fazla zaman ayıralım.

Muhammet Bahar AND10/E - 212

Rabbimin **Habibine**

Sensin şu aşkın gönüldeki ruhisi
Var mıdır gönlünde seni taşımayan birisi
Şu denizde batmayan sevda gemisinin kaptan-ı reisi!
Seni söyler uzunu kısası ufağı irisi

İkramı için şükretmeli yaradana her beşer
O güneşin doğduğu yerde ne kir kalır ne de şer
Şefaatini isteriz, zahir olunca mahşer
Bir damla şefaatine mahzar olayım yeter

Ne güzel mutluluktur görmek seni bir defa
Görmeye değer ömrüm dolsa da cefa
Gözlerinden akan nur, bir gönüle bin sefa
Seni söyler her kelime her satır her sayfa

Göremedim ben seni fezalar hep bana dar
Yolu gözetmeden olamam ben bahtiyar
Bitap düştüm yollarda, söyle ey kar!
Rabbimin Habibi'ne selam götürsün rüzgar

Enes Burak ERGÜNEY 10/K 6150

HİÇ AKLETMEZ MİYİZ?

Bizler yüce varlıklarız. Yaratılmışların en yücesi… Ahsen-i takvim olarak Kur'an'ı omuzlayabilen fertleriz. Allah (c.c.)'ın türlü türlü lütuflarıyla kuşatılmış her yanımız. Hayvanlar, bitkiler kısacası koca kainat bizim için yaratılmış.

Bu da yetmezmiş gibi "İman edip güzel amellerde bulunanlara, altından ırmaklar akan cennetlerin olduğunu müjdele.."(Bakara 25) vaadi verilmiş. Peki bunların karşılığı ne? Amaçsızca yaşayıp, ahmakça davranmak değil herhalde! Elbette bunların en büyük karşılıklarından biri de akletmektir.

Kur'an-ı Kerim'in yaklaşık otuz yerinde geçen "hiç düşünmez (akletmez) misiniz?" sözcüğü bizi aklımızı kullanmaya sevk ediyor. Zaten akıl sahipleri olarak da Allah(c.c.) bizi niteliyor. Düşünmeyi; "Olay ve nesnelerin yerini tutan sembollerle, zihinde bağ kurma işlemini gerçekleştirme." Şeklinde tanımlarsak, bu mükemmel eylemi kullanamadığımız gerçeğiyle yüzleşiyoruz.

Burada bizim üstümüze düşen vazife, düşünürken zihindeki semboller arasında esaslı bir seçim yapmaktır. Bu seçim güzel ile çirkini, faydalı ile zararlıyı, iyi ile kötüyü, adalet ile zulümü ayırt ettirir. Doğal olarak da yoğun bir dikkat ve çaba gerektirir. Ölçüye, dengeye ve açıklığa yöneliktir. Bu doğrultuda ilk olarak, Kur'an-ı Kerim'in ölçü, denge ve açıklık üzerine indirildiğini görüyoruz. Allahu Teala 'nın sık sık insanoğluna ayetlerini açıkladığını, en ince çağında olduğumuz ve bilimin her şeyden üstün tutulduğu 21.yüzyıl şartlarında, Ay'a giden insanoğlunun hala anlayamadığı, belki de kavramak istemediği bir konunun aşikar itirafı: Hiçbir Kur'an ayetinin aksi ispatlanamadı… Evet, birbirinden farklı özelliklere sahip yan yana olan iki denizin birleşmemesi (Rahman 19-20), göğe yükseldikçe nefes alıp vermenin zorlaşması (En'am 125) ve insanın yaradılışı (Fatır 11) bunlara örnektir. Öyleyse niçin akletmiyoruz?

Konu bağlamında Kur'an-ı Kerim'in Al-i imran suresinin 191. ayetini göz önünde bulunduralım: "O (akıl sahipleri) ayaktayken, otururken ve uzanmışken (her hallerinde) Allah'ı dillerinden düşürmezler, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde inceden inceye düşünürler ve "Ey Rabbimiz! Sen, bütün bunları boşuna yaratmadın. Biz, seni bütün eksiklerden uzak tutarız, bizi cehennem azabından koru! (derler)" Demek ki ancak akıl sahipleri, ayette bahsedilenleri yapar.

Ancak kimi insanlar vardır ki başkalarına oranla, şeytanın ve nefislerinin daha çok etkisi altında kalırlar. Nefsi duygular, mantıklı düşünmelerini engeller. Böylece şeytan da bu insanları, adım adım yanlışa çeker. Yanlışın sınırları, Allah'a isyana veya şirk koşmaya hatta O(c.c.)'nu yok saymaya kadar gidebilir.

Şeytanın etkilerinden kurtulabilmek amacıyla düşünmeyi tevekkül etmeyi beceremeyen insanlar için tarih devreye girer. Yeryüzünde dolaşın da yalanların sonunu nasıl olmuş, görün! (En'am 11) "Çünkü tarih üzerine düşünülecek, en iyi ve en somut örnektir ve Kur'an-ı Kerim'de de geçmişi kullanarak üzerine düşünmeye sevk eden pek çok örnek vardır.

Şüphe yok ki bizler Allah (c.c.)'ın ilmi yanında ilimsiziz. O (c.c.)'nun tam ve mükemmelliği karşısında eksiğiz. Düşünüp akledebilenlerden olmak dileğiyle.

Vesselam..

Büşra AKTAŞ AND. 10/A 92

VEFA KIRINTILARI

Değerlerimiz nedir?
Düşündün mü bir kere bile olsa? Hayatta senin için önemli olan kavramlar, geçmişteki savaşlar, anne babamıza saygı, dedelerimizin yaşantıları vs....
Hangisi?

Hepsi senin için önemli olmalı tabii. Ama bence en önemlisi ve günümüzde en çok düşünülmesi gereken, VEFA BORCU'muz.... Hiç birine borçlu kalıp, borcunuzu ödemek için gecelerce çalıştığınız oldu mu? Veya vicdanınız yüzünden günlerce gözünüze uyku girmediği..

Bu konuda ne düşünüyorsunuz, neler hissediyorsunuz bilmiyorum. Bildiğim tek şey var ki, o da bir Türk genciysen uykusuz geçirecek çok gecen olsa gerek. Önce kalbinle yüzleş. İçinde sadece , aşkın ve güzel duyguların olmadığını göreceksin. Derinlerde bir yerde kanayan yaralarını hissedeceksin. İşte o zaman gözünden akan yaşlara dikkat et! Yaranın üstüne damlayıp yakmasın canını. Yeterince yanmışken...

Hayal ettiğin güzel düşünceleri bir dakikalığına bir yere bırak. Gözlerini kapat. Ve şimdi bir Türk olarak, ÇANAKKALE'yi düşün. Binlerce asker şehit.. Onlarca asker yaralı... Ama onların canını vücudundaki yaralar acıtmıyordu.Yüreğindekiler hep ağır basıyordu çünkü. Hepsinden daha çok kanıyordu. Herşeye rağmen yine vatan için atan bir kalp. Durmadan ölüme koşuyordu, şehadet şerbetini tadarak.. Gözünde bir damla yaş yok, yüzlerinde ise bir tebessüm.. Sonrasında levh-i mahfuz bir güneş gibi kucak açıyor, kendine çağırıyordu.

Savaşın en acı günleri annelerin yüzüne yansıyordu adeta. İçinde bir korku, sırtında ağlayan bir çocuk, ellerinde mermilerle onlarda gidiyordu korkusuzca. Dilinde bir tek Tekbirle.. Uyku nedir çoktan unutmuşlardı. Güneş sanki batmıyordu onlar için. Göz kapaklar hiç kapanmıyordu, şehadeti beklercesine. Ve güzel haberi aldıklarında bir genç bakındı etrafına, semadaki bu ışık sönmeyecekti bir daha..... Orada bir tek savaş değil, dostluk, beraberlik, kardeşlik kazanılmıştı. Ama hepsinden önce onlar cenneti kazanmışlardı....

Ve şimdi açmadan gözlerini devam et düşünmeye. Bu sefer bir müslüman olarak, Uhud'u Bedir'i düşün.. Kaybedilen canları, Efendimiz'in yanında canını vermeye hazır olan gençleri hatırla. Kendini onların yerine koy. Bilal-i Habeşi'nin çektiği acılar, müslüman olduğu için işkence çeken sahabiler, gözü önünde anne ve babası şehit edilen Yasin Bin Ammar... Evet bu yaşananları hissedemezsin belki ama sende birşeyler yapabilirsin. Çünkü onlar durmadı. Hep çalıştılar, savaştılar ve kazandılar. Mekke'nin Gülü Musab Bin Umeyr, zengin ve rahat bir hayatı terk edip büyük çilelere katlanma pahasına da olsa Peygamber Efendimiz'in yanında olmayı tercih etti. Zeyd Bin Harise Peygamber Efendimiz'e olan sevgisinden dolayı ailesiyle gitmeyip Efendimizle kaldı. Hz Ali küçücük yaşta ilk müslümanlardan oldu. Çocukluğundan beri kendini Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) hizmete adayan genç sahabiler, O'nun yanında büyüdü. Hz. Hatice ve Hz. Aişe tebliğ hayatında hep yanında oldu.

Zorluklar içinde İslam'ı ayakta tuttular. Böyle güzel kişilerin içinde başımı kaldıramıyorum. Nasıl yaşadıklarını , neler yaptıklarını okudukça bir kat daha artıyor sorumluluğum. Onlar Asrı Saadet'in aşıkları ve günümüzün parlayan yıldızları. Onlar Efendimiz'i görebilme şansını tatmış insanlar. Biz göremedik ama görmeden sevdik, görmeden tutulduk. Ve bu yüzden de değerlisin , bunu unutma.....

Şimdi de gözlerini aç ve öyle düşün. Çünkü sana gözünün önünde olan bir şeyden bahsedeceğim . Gözümüzün önünde olan ve maalesef elimiz kolumuz bağlı seyrettiğimiz. Sana GAZZE desem, akar mı gözünden bir damla yaş? Sızlar mı yüreğin? Kalbin acır mı?

Yani onların hergün yaşadıklarını bir dakikalığına yaşar mısın acaba. Onlar hergün ağlıyor, hergün bir çocuk daha kapatıyor gözlerini hayata. Annelerin yürekleri hep sızlıyor....
Gazzeli bir genç... Ölüme gidiyor korkusuzca. Mermilere karşı elinde küçücük bir taşla. Ve sonuç hüsran.. Sönüp gidiyor gencecik bir hayat. Geriye sadece gözü yaşlı insanlar kalıyor. Peki bizim farkımız ne?? Hiçbir şey.. Aynı devirde, aynı dünyada yaşıyoruz. Ama sen mutlusun arkadaşım!! Ya da mutsuz, bilemem.. Fakat benim içimdeki Gazze ne mutlu ne de mutsuz. SADECE SAVAŞAN....

İşte her şey ortada. Bütün bunları kaldırabilecek misin? Düşünmemeye çalışacaksın belki, çünkü ağır gelecek. Ama bu sefer yüreğine söz geçiremeyeceksin.. Susmaya çalışacaksın, kalbin dile gelecek. Hep feryad edecek için.

Bir şeylerin farkına varmanın zamanı geldi sanki. Hayat sadece senin mutlulukların, sevinçlerin, aşklarından ibaret değil. Onlar da mutlu oldu. Şehit olduklarında, vatanını koruduklarında güldü yüzleri. Peygamber Efendimiz'in yanında bulununca mutlu oldular. Gazzeli küçük bir çocuğun, okula gidebilince dindi gözyaşları. Zorluklar içinde yaşayan bu insanlar bir 'BEDEL' ödediler. Herşeylerinden vazgeçip savaştılar, direndiler. Peki biz bu vefa borcumuzu nasıl ödeyeceğiz? Neye gönül verdin? Ne için savaştın? Zorluklar çektin mi?

Biz, savaşsız, adaletli, rahatça dinimizi yaşayabileceğimiz bir ülkede yaşıyoruz. Ve aramızda hala hiçbir şeyin farkında olmayan o kadar çok insan varki.. Sadece eğlenen, hayatı umursamayan, içindeki her duyguyu aşk zannederek yanlış adımlar atıp, gerçek aşkı yaşayamayan bir gençlik.. Sanma ki onlar hiç aşık olmadı. Yüekleri yanarken aşk içinde şehit oldular.. Kavuşmaları kıyamete kaldı. Ama onlar en güzeline , Rab'lerine kavuştular.

Hiçbiri gibi yaşayamadık. hiçbir bedel ödemedik.. Sadece hayatın güzel taraflarına bakan, aşk kelimesini dilinde küçültüp, aşkı yaşadığını düşünenler! İnan bana onu da beceremiyorsun. Ne Leyla olabiliyorsun bu hayatta ne de Mecnun..

Haydi yönel şimdi kıbleye ve aç ellerini. Hiçbir şey olamıyorsan, iyi bir kul ol Rabb'ime. Dua et herkese . Duaların dindirsin Gazzeli bir çocuğun gözyaşlarını. Ve öyle biri ol ki yapacakların yaşatsın İslamı.....

Okulumuz Etkinliklerinden Fotoğraf Kareleri

Hadis Yarışması 2012

Hadis Yarışması 2012

Naat Okuma Yarışması 2012

Kuran-ı Kerim'i Güzel Okuma Yarışması
(Bölge Birincisiyiz)

Kuran-ı Kerim Güzel Okuma Yarışması
(Bölge Birincisi)

Huzur Evini Ziyaret Ettik

Naat Okuma Yarışması 2012

Naat Okuma Yarışması 2012

Huzur Evi Ziyaretimiz

Huzur Evi Ziyareti

Açık Lise Hadis Yarışmamız

Açık Lise Hadis Yarışmamız

Aşure İkramımız

Aşure İkramımız

Mevlana Ziyaretimiz

Şehitler Abidesi Ziyaretimiz

FATMANUR TUTUMLU 12/C 7352

İSTANBUL GİBİ OL İŞTE

İstanbul gibi ol işte
Özlet kendini
Ne öldür ne yaşat
Koşarak geleyim sana
Alt et yine beni
Gezerken tüm zihnini,
Arka sokaklarda kaybet beni
İstanbul gibi ol işte
Biraz sahiplen biraz alt et
Yokluğun tokat gibi çarparken suratıma,
Gülümsemenin merhametiyle sar beni
Yalnız kalayım kuytularda
Sonra ansızın koyver beni
Beni…Sende kaybolan beni

Beni… Kendini bilmeyen aciz beni
İstanbul gibi ol işte
Biraz sakin,biraz hırçın
Şeytanla cebelleşen bu yüreği
Merhametli bakışlarınla ez, yok et beni
İstanbul gibi ol işte
Martı çığlıklarıyla uyandır,
En güzel düşlerimden
Kabuslarda boğulayım ama
Yine seninle olayım
İstanbul gibi ol işte
Ne öleyim,ne yaşayayım
İstanbul gibi ol
Yalnız istanbul…

AH O ESKİ GÜNLER!

Şeyda AKDOĞAN - 12D - 8633

Sokaklarda çelik-çomak, saklambaç, misket, gazoz kapağı, uzun eşşek oynanan günler… Akşama kadar ara vermeden oyun oynandığı zamanlarda, midemizin açlık çığlıklarına oyunun karşı konulamaz zevki artık kulaklarımızı tıkayamayınca evden acele ile alınan ekmek, salatalık, domates vs.

Çıkmaz sokaklara kurulan kazanlarda kaynatılan bulgurlar, salçalar "Eğer bir maniniz yoksa sizi rahatsız edeceğiz" cümlesinin fazla telaffuz edilmediği çünkü eve gelen misafire karşı asla bir maninin olmadığı günler… Komşu kadınların masum dedikodularla gün doğumunu ve gün batımını kapı eşiklerinde karşıladığı, her türlü yokluğun, sıkıntının yine o kapı eşiğinde bırakıldığı huzur dolu evler.

Cenazelerin tabuta ve acıya omuz veren gerçek dostlarla kaldırıldığı, düğünlerin coşkusunun doyasıya yaşandığı, komşunun, akrabanın derdiyle dertlendiğimiz, sevincini paylaştığımız günler…

Bayramların, günlerce önceden yapılan hazırlıklarla bütün aileyle birlikte karşılandığı, çocukların ellerine kınaların yakıldığı, küslerin barıştığı, büyüklerin ellerinin büyük bir hürmetle aynı zamanda küçük bir harçlık beklentisiyle öpüldüğü günler… Sunulan ikramlarla ağızların içten muhabbetlerle gönüllerin tatlandığı bayram günleri. Evlerin dar, gönüllerin üç nesli bir arada yaşatacak geniş olduğu sade, samimi, huzur dolu günler…

Çocuklarının hiç tereddütsüz komşuya emanet edildiği, anahtarların paspasın altına konduğu eski günler. Asker mektuplarının muştulandığı, postacının heyecanla karşılandığı günler...

Oysa, şimdi güvenlik görevlileriyle, yirmi dört saat kayıt yapan kameralarla, alarm sistemleriyle korunan evlerde kendine ve çevresindekilere güvensiz insanlar..

Dünyanın öbür ucuyla iletişim kurulan evlerde birbirleriyle iletişim kuramayan aileler. Birbirimizi göremediğimiz, görmezden geldiğimiz yoğun stresli yorgun bir hayatın içindeki anlamsız koşuşturmaca.

Bayramlarda kendimizden, şehrimizden kaçtığımız cenazelere çelenkle katıldığımız cep telefonlarından kopyaladığımız mesajlarla kandil, bayram kutladığımız bir hayat. Çocukların sokağın tozunu ve tadını solumadan, bilgisayar oyunlarıyla, kurslarla tükettikleri bir çocukluk…

Evet "Ah o eski günler"

Neler kaybetmişiz, neler kazanmışız. Ölçüp tarttığımızda hangisi daha ağır basıyor.

Musab TAMKAN And 11/E

Seccadem

Geceyi aydınlatan nur hüzmesi misali
Topluma ışık saçan bir yıldızsın seccadem…

Yusufi zindanlarda bir gözyaşı selisin
Gözlerimden kalbime bir sel bahşet seccadem…

Bir kıyam tekbiriyle randevüme şahitsin
Şu ruhuma bir tekbir, bir vahdet sar seccadem…

Bir miraç beni bekler, yanımda şahidimsin
Mahşerdeki şahidim, yardımcım ol seccadem…

Bir mekyum, bir merku, bir mecid, bir meskusin
Ne fakir ne zengine farkı yoktur seccadem…

Teker teker dizilmiş yanımdaki tesbihlerim
Ayetlerle diz beni diz nefsimi seccadem…

Mustazaf'ın duası, Müstekbir'in korkusu
Sabredenin mekanı, müminin çoşkususun

Eşrefi mahlukatın en huzurlu yerisin
Huzurunla sar beni, sar nefsimi seccadem

Kevser EROL - 12A - 8939

NERDESİN

perdeleri bir bir dizdin sıraya
her perdede SEN sandığım nerdesin
çığlık gitti sukut girdi araya
her çığlıkta SEN sandığım nerdesin

'ilmel yakin' bildim sandım, aldandım
'aynel yakin' gördüm sandım, aldandım
'hakkel yakin' girdim sandım,aldandım
her solukta SEN sandığım nerdesin

SEN zorladın dervişliğe soyundum
belki biraz iman ile boyandım
tüm yokluğa SENsin diye dayandım
her varlıkta SEN sandığım nerdesin

sessiz sessiz hep derinden ağladım
an geldi de isyan ettim çağladım
tövbe dedim terk-i isyan eğledim
her tövbe de SEN sandığım nerdesin

her varlığa sarılmışım SEN diye
ölüme de vuslat dedim can diye
'Yunus' demiş ben de dedim ben diye
her benlikte SEN sandığım nerdesin

zaman mekan cisim değil sır imiş
senle olmak sensizlikten! zor imiş
bu dünyada ne var ise BİR imiş
her çoklukta SEN sandığım nerdesin

günü dünsüz yarınlara sakladım
geçmişime bin tövbeyi ekledım
yana yana aklanmayı bekledim
her yanışta SEN sandığım nerdesin

yokluğunda? ne hayaller düşledim
dünya dedin dünyayı da boşladım
tüm manayı bir bakışsa! işledim
her bakışta SEN sandığım nerdesin

sonsuzluğa son bulmaya çalıştım
O bedende SEN olmana alıştım
an geldi de çelişkiyle çeliştim
her çelişte SEN sandığım nerdesin

maddeye meyli söktüm hatırdan
artık ümidimi kestim fikirden
bir 'surette' keyif aldım zikirden
O surette SEN sandığım nerdesin

be hey Garip ne söylenir durursun
nedemeye kulda hikmet ararsın
yarın HaK ın divanına varırsın
O surette O sandığın O olur....?

Sümeyye ÇİVİCİ 12-G / 8601

GÖNÜLLERİN ŞAİRİNE HİTABEN

Mehmet Akif Ersoy'u anlamak! Ne meşakkatli iş... Çünkü O'nu anlamak Türk milletini anlamaktır, O'nu anlamak Kurtuluş Savaşı'nı anlamaktır. O'nu anlamak bin bir anlam kattığı şu bakışlarını anlamaktır. "Cennet vatanım" diye vasıflandırdığı toprakla buluşmanın mutluluğu, aynı zamanda kahraman diye hitap ettiği milletten ayrılış hüznü... İki zıt duygu birleşmiş yüreğinde, gözlerinden taşmış...

Hasta yatağında Yaradan'ıyla buluşmadan önce vatanını bırakmanın ürkekliğini yaşamış belki de... Belki de birkaç satır daha miras bırakmak istedi bize ama duygularına kifayetsiz kalırdı kelimeler. Kalemi dayanamaz bu hüzne, ayrılırdı orta yerinden... Cümlelerine ev sahipliği yapacak kağıdı sırılsıklam olurdu gözyaşlarıyla... Ben de aynı duygularla akan gözyaşlarıyla karalıyorum cümlelerimi, gönüllerin şairine seslenişe hazırlanıyorum...

Bizim biz olmamızı sağlayan, değerimizi bizlere sunan, hediye eden sensin gönüllerin şairi! İstiklal Marşımız kim bilir hangi coşkularla taştı gönlünden? Öyle bir coşku ki gönülleri fethetmiş... Öyle bir coşkuyu emanet etmişsin ki bize , her okuyuşta içinin titrediğini söyleyebilenleri bırakmışsın ardında...Bizlerin duygularına, düşüncelerine tam anlamıyla tercümanlık yapan dizelerinle Hakk'a tapan milletinin hakkının istiklal olduğunu ne de güzel sermişsin gözler önüne... İçindeki vatan sevgisi ile iman gücü birleşmiş dizeleri oluşturmuş. Nesilleri adeta büyüler olmuş. Öyle bir emanet bırakmışsın ki bize, binlerce insanın sana dua etmesine vesile oldu, yüreğinde Mehmet Akif ERSOY sevgisi oluştu!

Dizeler ile anlattın Türk milletinin cesaretini. "Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım." derken aslında özünen biz anlamını taşıyordu. Medeniyet sıfatına kuşanmış canavarlardan bizleri haberdar ediyordu eserin. Öyle bir tehdit savuruyordu ki cümlelerin okuyanın dizinin bağını çözebilecek kuvvette idi... Aynı zamanda umut tohumlarını da bünyesinde taşıyan muazzam kıtalar...

Hele bir de Çanakkale Savaşı'nı dizelere döküşün vardı, sanki yaşıyormuş gibi hissediyorduk okurken o duygu yüklü cümlelerini... Onu okuyan, Çanakkale'ye zarar vermeyi aklından bile geçiremezdi. Değil Çanakkale, bu vatanın bir karış toprağına dahi dokunmayı ölümcül bir hata olarak kabul ederdi. Tarihe bile gömülmeyecek kadar unutulmaz Çanakkale Destanı'nı senin dilinle okumanın hazzına ortak ettin bizleri. Öyle ki onu en güzel kim seslendirir diye yarışmalar yapılır olmuş. Senin kaleminde yer almasaydı bu destan, bizim gönüllerimizin kapısını zor açardı belki de... Sırf bu yüzden bile binlerce teşekkür borçluyuz sana. İşte ben de bu cümlelerim ile sana duyduğum muhabbeti anlatmaya çalışıyorum. Kelimeler yetersiz kalıyor ve ben her seferinde senin gibi kalemi iyi biri varken hala yazmaya çalışmaktan utanıyorum. Ama yazmayı seven birine duygular beyaz kağıda işlenmiş, siyaha boyanmış kelimelerden başka hangi yol ile anlatılabilir ki ? Belki gelecek nesillere geçer bu metin, onlara Üstad Mehmet Akif'in sevgisini aşılar. Okurken " Vay be!" nidaları ile şaşıranlar olur. İstiklal Marşı'nın her harfine bin bir anlam yüklerler benim gibi. Çanakkale, gönüllerinin başkenti olur. Dedim ya, belki olur...

Şikayetçiyim Üstad'ım ! Cennet vatanım diye bağrına bastığın bu toprak, parçalanıp bölünmek isteniyor. Şehid oğlu olduğunu unutanlar, değil vatan kurtarmak; o cennet vatanını cehennem zebanilerine elleri ile veriyor. Kızlarımız, ahlak kıyafetinden yoksun, sokaklarda... Şüheda fışkıracak toprağının üstü iffet timsali bacılarımızın yokluğuyla sızlanmakta.... Şikayetçiyim Üstad'ım ! Bu kanlar içinde alınan cennet vatan, milletinin gözünde üç tarafı denizlerle çevrili kara parçası sadece... "Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli" diye haykırmıştın dinimizin temelini. Şimdi ise ezan okunurken müziğin sesini kısmaktan aciz bir millet var bu toprakta. Görseydin bu halimizi, kanını helal eder miydin şehitlerinin? İstiklal Marşımızı hediye eder miydin tüm cömertliğinle? Cevabı hayır bütün sorularımın...

"Yumuşak başlı isem kim dedi uysal koyunum,

Kesilir belki, fakat çekmeye gelmez boynum!" dizeleri senin kaleminden dökülen eşi benzeri olmayan elmas timsali... İki mısraya ne çok şey sığdırmışsın öyle! Anlamayana bomboş gelen bu satırlar bana çok şey ifade ediyor. Ölümü göze alabilirsin ama tasmalı bir köpek gibi başkası tarafından yönetilmeyi asla! Bu nesil bu kelime haznesini dilinin ucuna bile alamaz, almamalı! Görünmez bir tasma ile moda (!) denen illetin bizi yönettiği şu günlerde bu cümleler dudak kıvrımlarımıza yakışmaz. Senin kaleminden tertemiz çıkan bu eşsiz mısraları, şu kirli dudaklarda kirletemeyiz. Bunu bir anlayabilsek umduğun toplum güneş gibi doğacak neferi sönmüş gözlerde ama... Hep bir ama var Üstad'ım ! Bitmez, tükenmez "ama"lar...

Üzülme gönlümün şairi! Sızlamasın kemiklerin... Çürümeye yüz tutmuş toplumda hala sağlam kalabilmeyi becerenler var aramızda." Kanın kurtarıyor tevhidi, Bedr'in arslanları ancak bu kadar şanlı idi!" dizelerini hak edecek gençlerimiz var Üstad'ım ! Sevgi bağlarının yer yer kopmadığı, Sen'i anlayabilen insanların olduğu şu vatanın değeri her an artmakta... Öyle ki Anadolu'muzda bir evladın canı yandığında bütün anaların gözleri dolmakta... Yeri geldiğinde hepimiz farklı bedenlerde aynı kederle boğuşuyoruz. Ve ancak böyle durumlarda Sen'i anlıyoruz!

"Asım'ın nesli ... Diyordum ya...nesilmiş gerçek ;

İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek!" Yetmiş yılı aşkın bir süre önce yazılan bu cümleler hala ağırlığını korumakta... Bu vatan için savaşan Sütçü İmamlarımız, bütün zorluklara rağmen onlara cephanelik taşıyan Nene Hatunlarımız varken namus, şeref, haysiyet biiznillah doruk noktasına ulaşacak. Hem " ...Nasıl böyle bir imanı boğar, Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar." ...

Keskin esen yelleri, sakız kokulu çamlarıyla Anadolu'da büyüyor bedenlerimiz. Kış olup kar yağdığında yurdumuza, Sarıkamış geliyor zihinlere. Yaz gelip denizin maviliğiyle buluşunca gözlerimiz, İzmir'de sulara gömdüğümüz düşman geliyor gözler önüne... İlkbahar mevsimi uğradığında bu topraklara ve yahut gece bitip güneş doğduğunda tüm güzelliği ile yeniden hissediyoruz kurtuluş mücadelemizi...

"Ey şehid oğlu şehid isteme benden makber,

Sana ağuşunu açmış duruyor Peygamber!" yazarken dolmuş muydu o bin bir anlam ile bakan gözlerin? Peygamber yazarken iman ile dolu kalbinin çarpma sesi yankılandı mı kulaklarında? Özledik Sen'i Üstad'ım ! Düşmanın kanını donduracak mısraları yazışını özledik... Bu vatanın değerini bilen samimi adamı özledik..."Arkadaş! Yurdumu alçaklara uğratma, sakın!" diye haykırışını özledik... Şimdi senin kalemin ile sesleniyorum sana;

" Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?

'Gömelim gel seni tarihe' desem sığmazsın!"

Ruhun huzur bulsun ey gönüllerin şairi! Bir sen daha yetişmez belki ama bak seni seven binlerce genç yeşerdi! ...

M.Alper KAYA And.11E

RÜYA GÜNLÜĞÜ

Umut insanı uyandıran bir rüyadır.
Aristoteles

A.G ölmesine son sekiz saat on bir dakika kala kalemi tekrar eline aldı ve rüya günlüğüne son gördüğü rüyayı en ince ayrıntısına kadar yazdı.

Kelimeler yazdığı elinden (sağ) damarlarına doğru yavaş yavaş giriyor kanına karışıyor ve tüm vücudunu sarana kadar içinde dolaşıyordu. Bu da son bir yıldır edindiği tuhaf alışkanlıklardan biriydi. Yazmanın morfin etkisi yaptığına inanıyor ve hayattaki tek amacı olan rüyaları tek tek kaydediyordu.

Yazmayı bitirdikten sonra boş odayı daha da çıplak gösteren mumu üfledi. Son üç gündür elektrikleri kesikti- ve kalan son iki uyku hapını bardağın dibindeki soğumuş çayla yuttu. Onu başka bir boyuta başka bir aleme götürecek olan yatağına uzandı. Bir daha uyanmamak için dua etti ve üzerinde iki tane kuğu olan kolyeyi avucunun içinde iyice sıktı.

Güneşte parlayan kuğular arada gözünü alıyor, onun şımarık boğazı ile gerdanın birleştiği yerde sakin sakin dans ediyordu. O, kaza anında olduğu gibi sağ eli kalbinin üzerinde, yara gibi bir gülümsemeyle boş boş bakıyordu. En son hatırladığından çok daha güzeldi.

Sokaktaydılar, her iki yanda birbirine yaslanmış üç-dört katlı apartmanlar vardı. Bir de çeşme kitabesi silinmiş okunmuyor, tam olarak da kapanmamış damlayıp duruyor. A.G bu sokağı tanıyor ama hayalindeki, o her gördüğünde kendisine huzur veren cumbalı evi göremiyordu.

Yaklaştı…
Bir
İki
Üç
Dört
Beş

Tam beş adım…

(Daha sonra okuduğum günlüklerde A.G her adımda güzelliğinin arttığını yazmış)

O içten mi yoksa zoraki mi olduğu belli olmayan bir tebessümle 'Neredesin' dedi.

A.G adem elmasına tıkanan yalnızlık ve hüznün alaşımının varlığını hissederek 'seni arıyorum'

O, 'Ben hep buradayım . haydi gel artık!

Çeşmeden damlayan suyun sesinde apartmanlar, kaldırım taşları, çöp tenekesi, yerdeki izmaritler bulanıklaştı derken O…

A.G uyandığında rüyanın etkisinden kurtulamamış, avucundaki kolyenin zinciri parmaklarında yeni boğumlar oluşturmuştu. Karanlık odada amaçsızca dolaştıktan sonra mutfakta damlayan musluğu sıktı.

Saatine baktığında sadece beş saat uyumuş olduğunu anladı. Vücudu artık uyku haplarına direniyordu. Pencereye gitti, kirden kararmış perdenin arkasında temiz fakat her zamankinden farklı bir sabah yeni yeni geliyor, karşıdaki bakkal (daha sonra konuşacağım bakkal.) ekmek kasalarını içeri taşıyordu. Sabahın bu bakir saatlerinde karşıdaki binanın sıvasının döküldüğü yerdeki turuncu tuğlalara bakarak cumbalı evi düşünüp huzur bulmaya çalıştı.

A.G kafasından geçen SOKAK, ÇEŞME, KAZA, KUĞU, HAYDİ GEL, ÇÖP TENEKESİ gibi bir çok şeyi sıralamaya çalışıyordu. Rüya günlüğünün son sayfasını aceleyle doldurup ceketinin iç cebine koyduktan sonra son yarım saattir aslında düşündüğü tek şeyi yapmaya karar verdi ve cumbalı evin bulunduğu sokağa gitmek için bir daha asla dönmemek üzere evden çıktı.

(A.G nin ölümünden bir hafta sonra konuştuğum pek çok kişi hemen hemen aynı şeyleri söylediler)

BAKKAL: Aslında iyi çocuktu, kazadan sonra böyle oldu. Kimseyle konuşmaz kimse de ona bir şey sormazdı. Kazada yanındaki kız hemen ölmüş, bu bir hafta komada kalmış yazık oldu.

EV SAHİBİ: Sakin çocuktu, ilk sene çok memnundum, ama son altı aydır bir kuruş bile vermedi.(Benden biriken kira borcunu istediğini hemen anladım) İşten de çıkmış tüm gün evdeydi.

Bunların dışında berberle A.G nin fakülteden birkaç eski arkadaşıyla, kuzeniyle, iş yerindeki çaycıyla, patronuyla ve aynı ofisi paylaştığı uzun burunlu titiz bir adamla konuştum.

Uzun zamandır görmediğim arkadaşımın elim sonunu öğrenmeyi üzerimde bir borç gibi hissediyordum. Bunları yaparak hem eski anılarımızı yad ediyor hem de vicdanımı rahatlatıyordum. Cenazeden sonra kuzeniyle birlikte gittiğimiz evinde rüya günlükleri dışında O'nunla yaptığı her şeyi bir ajan titizliğinde yazdığı üç defter, on sekiz boş sigara kutusu, kurumuş yarım bir ekmek, dışarıda unutulduğu için kokmuş bir parça peynir, birkaç fotoğraf, vazgeçilmezi olan kitaplar, yedi tane boş uyku hapı kutusu, kalemler, buruşmuş kıyafetler, kazada tutulmuş polis raporlarının kopyaları ve ölürken üzerinde olanın dışında dört tane daha rüya günlüğü gördüm. Bu manzara arkadaşımın kazadan sonra geçen rüyalarda yaşanmış, sancılı bir yılını bana özetlemeye yetmişti.

Yazdığı her yazıda yıkılan hayallerini parçalanmış, karnı deşilmiş umutlarını gördüm.

A.G rüyadan uyandığında bunun farklı çok farklı bir sabah olduğunu sezmişti bugün onun vuslat günüydü kavuşacaktı. bu sokakta ne de rüyalarda- ama bir saatlik tempolu bir yürüyüşün ardından sokağın önündeki son caddeyi geçmek için attığı adımda1963 model sekiz silindirli Ford kamyonetin kendisine çarpıp yaklaşık on metre fırlatarak, sol bacağını, sol kolunu ve yedi kaburga kemiğini kırıp, kırılan kemiklerden birinin kara ciğerini parçalayarak öldüreceğini aklının ucundan bile geçirmemişti.

A.G kanlar içinde, yüzünde müşfik bir tebessümle yerde yatıyor, avucundaki kuğulu kolyeyi sıkı sıkı tutuyordu.

Günaydın,

Meryem Gür 9435 - 11/B

Sana ne zamandır beri yazmak istiyorum.
Bugün ayın kaçı bilmiyorum.
İnsan yaşıyorsa bir sebebi vardır. Yaşamayı göze aldığın zaman hayat çareler üretiyor. Abartıyoruz! Hala nefes alıyorsan yaşıyorsun demektir. Bir alzhamier hastasının yok olmaya mahkûm olmuş beyni gibi küçülüp giden dünyanda kendini bir sana hazırlamışken hayat sakladığı jokeriyle bir hamle yapıyor.
Bugün günlerden ne bilmiyorum.
Çiçekler neden güzel kokar?
Dünyadan kaç tane insan geçti bilmiyorum. Fakat hiçbirinin gücü bir bit ısırığına karşı koymaya yetmiyor. Şimdi ise biz, varlıklarını tartışırken farz saydığımız kişilerin yaşanmamış hayatları içinde kayboluyoruz. Yokken, sadece yaşamak için dünyaya gelip tekrar yok olmak neyi değiştiriyor? Yaşamayı beceremiyorum! Bir şeyleri kaybetmek korkusuyla onlara sahip olmaktan bile vazgeçiyorum.

Sen yokken birkaç bir şey örgendim. Çiçeklerin neden güzel koktuğunu biliyorum mesela…
Peki şimdi? Hala kadere inanıyor musun? Ben inanıyorum. Daha çok! Sana ise daha çok minnetle. Sıkılıyorum. Bedenimi terk ettiğim sürece kavuşamayacağın bir özgürlük bu. Hayır, bedenim değil. Nasıl anlatırım bilmiyorum ama yok olup tekrar yaratılmayı istiyorum. Yanlış biliyoruz. Özgürlük diye bir şey yok. Hepimiz ilahinin tutsağıyız; kaderimizle bedene oturtulmuş... Ruhlar zincirimiz! Özgürlük belki de insanının tadamayacağından dolayı tutku ile bağlandığı kanındaki eksik madde. Hala kadere inanıyorum. Bana sonsuzluğu tattırdığı için.

Artık özgürlüğün ne demek olduğunu biliyorum mesela…
Yeni birkaç bir şey daha öğrendim. " Büyümek…" repliklerin büyük alkış almasının gerçekten büyük yeri varmış. Babamın neden, ağlarken suçlu gibi davrandığını, sesinin çatladığını merak ederdim hep. 49 sene içinde çok büyüdüğündenmiş hepsi. Ağlayabilmek büyük marifet. İnsan ağlarken küçülmüyor hiçbir zamana. Rabb'in birliğine delil bir tanı değil gökyüzü. Ve'l hasıl-ı benim güzel dostum; istifhamlar azalmıyor hiçbir zaman.
Gökyüzüne baktığında, başını yeryüzünü göremeyecek kadar yukarı kaldır. Asıl zafer gökyüzünde yaşamak değildir. Çünkü insanlar için yeryüzü seçilmiştir.

YALAN SÖYLER

Abdurrahman DOĞAN 11J - 9617

Sular akar akın akın
Merhameti çoktur Hakkın
Ölüm bizim için yakın
Uzak diyen yalan söyler

Dünyadan vefa bulmadım
Ölenden ibret almadım
Ben imtihana gelmedim
Diyen kişi yalan söyler

Kimi gider kimi gelir
Aklı olan azık alır
Ne istersen Rahman verir
Vermez diyen yalan söyler

Dünyaya gelenler göçer
Ecel şerbetinden içer
Kim ekerse onu biçer
Biçmez diyen yalan söyler

Allah'ımız vardır birdir
O, külli şeye kadirdir
İlmin başı da sabırdır
Değil diyen yalan söyler

Kul Doğan'ım yüzü karayım
Huzura nasıl varayım
Dünyada köşküm sarayım
Vardır diyen yalan söyler

RABBİMİN HEDİYESİ ÇARESİZLİK

Uzun zaman sonra, dün akşam yine aldım gizlice elime kalemi. Bomboş kâğıdımı serdim önüme. Ömrümün kirli anılarını temiz sayfalara, süslü kelimelerle anlatacaktım yine. Yapamadım. Çaresizdim. Acılar içinde kıvranıyordum. Ömrüm tükeniyordu göz göre göre. Bütün kirli geçmişimi film şeridi gibi anlatıp, çaresizliğime yakınıp, isyan kokan kelimeleri savuracaktım dört tarafa…

Onu da yapamadım. Yazamadım. Bitkin hissediyordum kendimi. Ateşler içinde yanıyordu sanki tüm bedenim. Hayat üstüme geliyordu, herkes beni suçluyordu. "Unut" kelimeleri saçılıyordu göz kapaklarıma. Sonra gözlerimde bir uyuşma hissediyordum. Sonra süzülüyordu yaşlar… Ağlıyordum, ağlıyordum… Ta ki bir mesaj sesi gelene kadar. O sesle irkilip hemen aldım elime telefonu. "Bir mesaj alındı" yazıyordu. Hoştu ama kimden gelmişti? Hemen titreyen ellerimle açtım mesajı:

"Çaresizlik Allah'tan gelen en güzel işarettir. Duanın vaktinin geldiğini gösterir. Kulluğunu hatırlatır kulların ve Rabbiyle buluşma vaktidir aslında. Süzülüyorsa gözünden yaşlar, ah'lar içindeyse yüreğin, hüzünlüyse güzel yüzün; Rabbin seni özlemiş, sesini duymak istemiş demektir."

Şaşkındım. Rabbimin bir hediyesi miydi çaresizlik? Peki, neden böyle bir durumda böyle bir mesaj gelmişti bana? Rabbim yardım mı etmek istemişti bana? Tabi ya… Dua etmem gerekirdi. Yazmak yerine, şifayı kâğıtta kalemde aramak yerine, yaratanıma sığınmam, ondan şifa beklemem gerekirdi.

Hemen sildim gözyaşlarımı. Elimi yüzümü güzelce yıkayıp kıvrıldım bir köşeye. Açtım ellerimi semaya, başladım yalvarmaya. Acizliğimi, yenilmişliğimi anlattım. Acındım, yakındım. Sanki rahatlıyordu ruhum anlattıkça. Sanki uzaklardan bir el beni tutuyor, daha fazla dua etmemi istiyordu. Sanki omzumda bir el, gözümden yaşlarımı silen biri vardı yanımda. Nasıl da ısınmıştı kalbim…

Tutamadım kendimi. Anlattıkça anlattım, istedikçe istedim. Yalvardıkça yalvardım, yakardım. Bıkmadım, usanmadım. Bütün yorgunluklarımı unutmuştum sanki…

Ruhumu böyle kim avuturdu, derdimi sessiz sedasız bıkmadan kim dinlerdi sanki? Yanlış kişilerde neden avutmaya çalışmıştım ki yüreğimi? Yazık değil miydi başkasına anlatmak için çabalarıma? Yazık değil miydi yalan dünyanın insanlarına o kadar yakınmam?

Anlattıkça daha da rahatlıyor ve anlatmaya doymuyordum. Tutamadım gözyaşlarımı. Her kelimemde sayfalarca gözyaşı boşalıyordu. Hıçkırıyordum, "ah" ediyordum… O hıçkırığımın arasında yine bir mesaj daha… Hemen bir koşu aldım elime telefonumu. Merakla mesajı açtım:

"Hangi kapıyı iki defa çalsak, yine mi derler. Hangi sözü iki defa söylesek, kaç defa duyduk, hep aynı şeyler derler." Rabbim! Sen beni yüz kez bağışlarsın da yüz birinci kez kapına geldiğimde "yine mi sen?" demezsin. Rabbim! Beni kullarının merhametine bırakma. (Âmin)"

Aklımın almakta zorlandığı son dakikalarda mesajı tekrarlayıp duruyordum. Gözlerimde ağlamak için damla bile kalmamıştı. Akıl âlemim hala şaşkınlık içindeydi. Bu şaşkınlık, tatlı ve huzurlu bir rahatlama veriyordu bedenime. Demek ki insanlarda huzuru bulmak yanlıştı. Dün akşam Rabbim en güzeliyle anlattı bunu şaşkın yüreğime. Ve ben bir kez daha haykırdım "Rabbim" diye. Bir kez daha… bir kez daha söyledim "Rabbim" diye…

BÜYÜK SIR !

Ayşegül BİTİM And. 12 / A

Bir yağmur sonrası şimdi zihnim… Hani yağmur yağar da Islanır ya damlaların vurduğu her nokta ,işte benim de zihnime gaipten bir yağmur yağdı.

Bekliyorum ıslanan yerlerin kuruyup arkasından yeşerteceği tohumları…Tebahhür eden her düşünce için bir resim daha çiziyorum kayıplarıma…

Sukutâ bezense de bekleyişler , belki de ikrarla güzel serzenişler… Rayiha kokan cümleler istiyorum kendimce , hani kusursuz olmalı bir nevi.Alıp götürmeli bedevi gibi çöllere yada bırakmalı beni Sema 'nın eşsiz gizemine… Bozmalı yazmayı öğreten bütün yolları ,her cümle bir kalem ,her kalem bir kelam oluşturmalı gönlümce…Bir satıra sığabilir mi tüm duygular ? Ve bir kalem yok edebilir mi tüm olmazlıkları?

Sessizliği bozan bir zil çalıyor kulaklarımda… Bir cevap geliyor sanki o zilin ahenginden…Evet diyor ; bir satıra bir çok duydu sığar ,yeter ki yazmasını bil diyerekten…

Durup düşünüyorum hakikaten de neydi bu işin sırrı ? Tüm bu çabalayışın , sağdan girip soldan çıkmanın bir musîkîyle cümleler oluşturmanın… Evet bir sırrı vardı elbet .Neydi ?

Şöyle ki ;her bir harfin manasında gizliydi bunlar .Tıpkı Elif' in noktayla varolması gibi … Harfler susarak konuşan rehberler bize, onların oluşturduğu her kelime ise bir yolun çizgisiydi. Bizi refaha kavuşturacak olan cümlelerin habercisiydi.Ama hepimiz biliriz ki bir resmi birçok ressam farklı yansıtır tuvaline … Yazmakta böyledir işte , her kalem aynı motifi dokuyamaz kağıda ve her cümle aynı izi taşımaz yol göstericilikten yana…

Belki de içinde bulunduğumuz toplumun en bariz cerahatı da bu olsa gerek .Okumayı bilmediğimiz gibi yazmayı da bilmiyoruz. Yazamadığımız için de hayata biğâne yaklaşıyoruz… İçimizdeki özü yaşatabilmek kaygısı olmalı ,yoksa ha varlık ha yokluk , bizi hayattan alı koyacak hiçbir şeyimizin olmadığını görüyoruz .

"İki günü müsavi olan bizden değildir."diyor ya Efendimiz ,biz de bu söze ithafen ilk emri yerine getirmeliyiz ve sonrası için kalemlerimizi biraz da olsa oynatabilmeyi denemeliyiz…Öyle kareler çıkacak ki satırlarınızdan o an anlayacaksınız nereye kaçarsanız kaçın bir aynanın sizi gözetlediğini…

"Her arayan bulamaz ancak bulanlar yalnızca arayanlardır." Kendi iç dünyanızı hakiki gözyaşıyla yoğrulmuş bir mürekkeple yazmanın zamanı gelmedi mi ? "Bir kalpten bin kitap çıkar fakat bin kitaptan bir kalp bulunmaz."

ATEŞ ve SU…

Zeynep SEVGİ 10A

Uçurumun eşiğinde söyleşirken yüreğim
Yalnızlık ufkunda unutulur mazi.
Gönül denizinde batarken güneşin
Gönül arar Şems-i Tebrizi 'yi.

Gece ,saklanırken kendi fücurunda
Bakmalıydı kalp, kendi yaradanına
Şimdi güneş gizlerken sitemleri koynunda
Bir sessiz haykırış başlar, gecenin ufkunda.

Maşuk ararken sevgiliyi
Ateşe atılan suda yanar
Mumlar söndürürken beraberinde geceyi
Sessiz çığlıklarımla kıvranan bir yürek dolunay.

Yürek kalıbına dökülünce aşk şerbeti
Ney hayat bulur, aşığın nefesinde
Mum eritirken yüreğinde pervaneyi
Haykırır yıldızlar, dönerken Mevlevi.

Hilal Karaboğa And.9-D 530

VARDI BENİM

Pembe hayallerim vardı benim
Saf ve temiz ,bana ait ve sadece benim
Akmayan gözyaşlarım vardı benim
Ama şimdi kıştan da soğuk üşüyor tenim

Bitmeyen masallarım vardı benim
Ama şimdi çok uzaklarda ,yetişmiyor ellerim
Duyulan fısıltılarım vardı benim
Ama şimdi çığlıklarımla duyulmuyor sesim

Denizde yüzen kayıklarım vardı benim
Alıverdi onları içine küçücük kalbim
Hemen iyileşen yaralarım vardı benim
Ama şimdi çok çok acıyor yüreğim

Uzaklara gidip dönen yolcularım vardı benim
Şimdi ise dönen yok , hala beklerim
Yaşanacak upuzun ömrüm vardı benim
Ama şimdi ayrı yerde ruhum ve bedenim

KARANLIĞIN İÇİNDEN GELEN SEVGİ

Her yer, her şey karanlık, kapkaranlık, odam, gözlerimin önü,zihnim, düşüncelerim, hayallerim…

Tek bir ışık sızmıyor. Günün hangi vaktindeyim? Gecenin bir yarısı mı , sabah mı oluyor, yoksa karanlık yeni-mi kapladı gökyüzünü?

Bildiğim ve hissettiğim tek şey alnımın sağ tarafındaki dayanılmaz acı. Her kaş hareketinde içimden kopanlar… Sonra gözyaşlarım

Sanki pencere camını delip odama bir kurşun gibi girecek yağmur damlaları. Bu nasıl bir şiddet.

Yatağımdan kalkıp ışığı açmak istiyorum. Sadece uyuşmuş ayaklarımda hafif bir kıpırtı oluyor. Ve bu kadar. Burası neden bu kadar soğuk, neden hareket edemiyorum, Bu sesi durduracak kimse yokmu?

Annem nerede? Şefkatli kollarıyla beni kucaklamasına her zamankinden çok ihtiyacım var.

Bağırmak istiyorum. Birilerini çağırmak istiyorum. Bağırıyorum bağırıyorum sesim çıkmıyor.

Sol kolumda da alnımdaki gibi fena bir ağrı.

Dışarıda hırçın yağmur sesine korkunç köpek sesleri de ekleniyor, ürperiyorum. Gözlerimse karanlığa hala alışmadı.

Telefonum nerede ışık kaynağı yok . Allah ım böyle bir vakitte neden uyandım. Biraz daha uyumalıyım. Işığı görene kadar…

Hayır, hayır, hayır olmuyor, uyuyamıyorum. Gözlerimi bile kapatamıyorum. İçim daralıyor.Her zaman kafamı yastığa koyup koymadığımı bilmeden uyur, koskoca gecenin nasıl bittiğini anlamadansa uyanmak , okul için hazırlanmak zorunda kalırdım.Peki bu gün günlerden hangisiydi.

Cuma, Salı; Çarşamba… Yoksa hafta sonumu…

Ben ne zaman uyumuştum peki? Akşam yemeği yedim mi? Ödevler yazılılar testler ne oldu?. Off! Bu nasıl bir çıkmaz? Ne kadarda çok soru var zihnimde. Daha da kötüsü onların birine bile vereceğim bir cevap yok.

Duvarların da ağzı var dili yok. Yorganı kafama kadar çekmek istedim ve büzüşmeye çalıştım. Yine olmadı.

Geçenlerde okuduğum bir şiir. Necip Fazıl ın şiiri. Nasıldı? Bir oda, bir mum… Hayır hayır.

Bir oda yerde bir mum, perdeler indirilmiş;

Yerde çıplak bir gömlek korkusundan dirilmiş.

Süt beyaz duvarlarda çivilerin gölgesi

Artık ne bir çıtırdı, ne bir ayak sesi

Yatıyor yatağında, dimdik, upuzun ölü

Üstü boynuna kadar bir çarşafla örtülü.

Bezin üştünde, ayak parmaklarının izi;

Mum alevinde sarı, baygın ve donuk benzi.

Bunlar benim için yazılmış sanki. Şu anki duruma ne kadar da uyuyor. Son nefesle göğsü boş, eli uzanmış yana.

Gözleri renkli bir cam mıhlı ahşap tavana.

Yatağım sanki yeni çakılmış bir tabut ben de taze bir ölü… Soğuk kaskatı , hareketsiz , cansız , ruhsuz , bomboş.

Aradan ne kadar vakit geçtiğinin farkında değilim. Ama yağmur hala o şiddetle yağdığına ve gece, karanlığından henüz hiç taviz vermediğine göre anlaşılan çok vakit geçmemiş.

Uyuşmuş bedenimi umut ve son bir hamleyle pencerenin önüne yaklaştırdım.

Gökyüzü neden bu kadar sinirliydi? Neden böyle hızlı kızgın ağlıyordu ? İlerde bir yerde sokak lambası karanlığı delmeyi başarmıştı. Baktım; yağmur damlaları lambanın önünden geçiyor şiddetle… Geçtikten sonra yine kayboluyor, düşüyor uçsuz bucaksız karanlığın kucağına.

Yağmura uzaklardan değişik bir müzik sesi karışıyor. Sokaktan geçenler mi var ? Belki de birileri yağmurun sesini bastırmaya çalışıyor. Ama ne fayda.

Anne seni o kadar çok özledim ki… Üzmemek için göstermeden ağlamalıyım. Bu karanlıkta kim, nasıl görecekse…

Annemin sesini mi duyuyorum yoksa zihnim bana oyun mu oynuyor?

Sağ elimde sıcaklık hissediyorum. Buna bir anlam veremiyorum diğerlerinde olduğu gibi.

Az önceki seslerden, gürültülerden, soğuktan, yağmurdan kaskatı olmamdan eser kalmadı sanki. Göz kapaklarımı aralamamla anneciğimi görmem bir oldu.

Zaman , mekan neydi hala farkında değilim. Ama farklı ve güzel bir şey vardı; artık yanız değildim.

Bir anda büyük bir güven ve huzur hissettim. Dudaklarımdan kocaman bir gülümseme yayıldı. Annemin boynuna sarıldım ona teşekkür ettim.

Alarm tekrar çalmaya başladı. Meğer o değişik müzik yağmurun sesini bastırmak için değil beni uyandırmak içinmiş…

Sümeyye ERTEKİN - And. 11/B 22

BİR ADIM HAYATA

Aklımın uçurumları var artık, en dip köşelerde...
Başa çıkamadığım soruları, bırakıyorum boşluğa.
Sorularla sarıldım hayata;
Sonra ben bıraktım onları bir ayazda uçurumlara...
Asıl rengi mavi olan göğe bak,
Hayata onu anlat
Yağmurlara...
Susmayı öğren önce, ya da dinlemeyi
Ağlamayı da bil zamanında.
Hasret ağacının altında.
Rüzgara katıp gözyaşlarını,
Sonra anlat derdini bir çınara...
Toprak gibi sağlam ol,
Yoksa taşıyamazsın hayatı...
Sımsıkı tutun, sakın düşme,
Yaşadığını bitirme ellerinle.
Elindekini kaybetme en çok,
Gözlerinden düşürüp paramparça etme.
Sakın ha güvenme de kimseye,
Gölgeler içindesin unutma.
Yalanlar saklar kendini, yalancılara tutunma.

PROF. DR. SAİM SAKAOĞLU İLE BİR SÖYLEŞİ…

RÖPORTAJ: Şerife KAYA, Esra OKTAY, Emine Safiye SEVEN, Ali Osman YAMAN, İlyas ŞAHİN
Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi Edebiyat Öğretmenleri

Prof. Dr. Saim Sakaoğlu çok değerli bir akademisyen… Tük Halk Edebiyatı alanında çok kıymetli çalışmalara, araştırmalara ve eserlere imza atmış mümtaz bir şahsiyet. Çok şükür ki, bizler onun öğrencisi olma şerefine nail olduk.

Selçuk Üniversitesinde uzun yıllar çalışmış, yüzlerce öğrenci yetiştirmiş, değerli eserler vermiş, Akademisyen kimliğinin yanında, kibarlığı, nezaketi ve zarafetiyle zihinlerimizde yer etmiş örnek insan…

Sayın Hocam, gerisini de sizden dinleyelim. Bize kendinizi tanıtır mısınız?
'Konyalıyım' desem yetmez mi?.. İnsanın kendisini anlatmasının zor olduğunu söyler dururlar. Doğrudur da… Ancak on yıllardır kendimizi anlata anlata bu zorluğu yendik artık. Çarpıcı çizgilerle bir tablo çizivereyim.

28 Şubat 1939'da doğmuşum. Nedense bu tarih 20 Mart olarak biliniyor. Nüfusa kaydım ise 27 Mart 1939… Babam Mehmet Sakaoğlu, okulu kapatılmasa da bir yıl daha okuyabilseymiş medrese mezunu olacakmış. Annem Zeliha Sakaoğlu, ümmi bir hanım. Ağabeyim Hasan Sakaoğlu (1923), ablam Hayriye Karpuzoğlu (1927-1959) ve ben Hakimiyeti Milliye İlkokulundan şahadetnameliyiz. Ben, evin 'tekne kazıntısı' olarak daha üst okullara gönderilmişim. Konya Lisesinin orta ve lise kısımlarından diplomalıyım. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden 1965 Şubatında mezun oldum. Ayrıca Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan da diplomalı olduğum için 'kader torbası' beni, 46 yıllık eşimle tanışacağım Tokat'a gönderdi. Atatürk Üniversitesi 21 yıllık bir gençlik macerası… 1971'de doktor, 1977'de doçentim. O yıllarda profesör olmamız için başka bir üniversiteye

gitmemiz gerekiyor. Ver elini ana baba ocağı Konya… Fen-Edebiyat Fakültesinde 20 günlük profesörken Eğitim Fakültesine dekan oluyorum. Hem de iki dönem: 1988-1994. Zaman akıp gidiyor. Fakülteme dönüp yaş haddinden emekli oluncaya kadar (20 Mart 2006) bölüm başkanlığı yapıyorum.

Sekiz aylık Mehmet İstemi'mizi Erzurum Asri Mezarlığı'nda nöbetçi bıraktık. Büyük kızım Uzm. Dr. Selcen Sakaoğlu-Manavgat Bilecik'te zorunlu hizmetinde... Kardeşi Bil. Uzm. Seren Sakaoğlu-Üstün, son dört beş ayda üçüncü adına kavuşan (Selçuk-Konya-Prof. Dr. Necmettin Erbakan) yaşlı-genç üniversitemizde İngilizce Öğretmenliğinde görevli.

Bir kısmı sevgili ve vefalı öğrencilerimle ortak olmak üzere 51 yayımlanmış kitabım var. Asya, Avrupa ve Amerika'da çeşitli toplantılara katıldım. Makale ve bildirilerim pek çok ülkede yayımlandı. Avrupa'da 'misafir profesör' olarak dersler verdim. Pek çok uluslararası kuruluşun çeşitli adlarla bilinen kurullarında görev yaptım.

Ödüller, birincilikler, yetiştirdiğim yüksek lisans ve doktora öğrencileri; armağan kitapları, dergi özel sayıları…

Biraz uzun oldu galiba. Yunus gibi birkaç kelimeye sığdırsaydım mı acaba? Ama en başta tek kelimeyle ifadeye çalışmamış mıydım?

Halk edebiyatı alanındaki çalışmalarınızdan, araştırmalarınızdan sonra Türk toplumu ve Türk kültürü hakkındaki düşüncelerinizde bir değişiklik oldu mu?

'Oldu', hem de fazlasıyla… Bizim İstanbul'daki bölümümüzde halk edebiyatı dersi yoktu. Varsa yoksa eski ve yeni Türkçeler, eski ve yeni edebiyatlar! Hani halk edebiyatı? Benim halk edebiyatını keşfim, Atatürk Üniversitesine 'Türk Dili Asistanı' olarak göreve başladığım yıllara rastlar. Çocukluğumdan beri dinlediğim masalların, söylediğim türkülerin, sorup cevap aradığım bilmecelerin bir değer ifade ettiğini, müfredatı doldurmak için konulan 'şey'ler olmadığını anladım. Bugün bir yerlere geldimse sadece bir 'Buldum' demediğim eksik kalmıştır. Elin (dememeliyim aslında) Japon'u gelip Nasreddin Hoca'yı, Kanadalısı türkülerimizi, Alman'ı masallarımızı inceliyor da biz onlara 'Aferin' demekle yetiniyorduk. Oysa bugün bir 'hocaların hocası' olarak 'Aferin' üreterek öğrencilerimi yüreklendirmenin heyecanını taşıyorum.

Akademisyen olarak üniversitede çalıştığınız yıllarda gençlerin Türk halk edebiyatına olan ilgileri nasıldı? Siz bu ilgiyi arttırmak için neler yaptınız?

Bugün Türk halk edebiyatı tarihini yazacak olanlar, sayfalarının yarısını Atatürk Üniversitesine ayırmalıdır. Günümüz üniversitelerinde görev yapanların büyük çoğunluğu ya oradan mezundur veya onların öğrencileri/öğrencilerinin öğrencileridir. Göreve başlayınca zaten filizlenmekte olan bir halk edebiyatı sevgisi vardı. Ben bölümümün üçüncü asistanıydım. Konyalı hemşehrilerimizin de yakından tanıdığı merhum rektörümüz Prof. Dr. Kemal Büyükoğlu'nun da çabalarıyla Türk Halk Edebiyatı dalı zenginleşti. Aynı anda bazıları doktoralı altı halk edebiyatı asistanının olduğu bir bölümü düşünebiliyor musunuz? Hepimiz profesör olduk. Çoğumuz emekli… Muhan Bali (merhum), Bilge Seyidoğlu, Umay Günay, Fikret Türkmen, Ensar Aslan ve 'ben'.

Öğrencilerime adlarının konuluş, soyadlarının seçiliş hikâyelerini araştırmalarını söylerim. Köyünden, kasabasından, ninesinden, dedesinden derleme yapmasını isterim. Günümüzde yüksek hızlı hocalar öğrenci tezlerinden 'gizlice' yararlanırken ben, onların derlemelerini daktilo eder, kendi adlarına dergilere gönderir, yayımlatırdım. Bir de onların ya halk edebiyatından veya ağız çalışmalarından tez hazırlamalarını isterdim. Bakî'yi veya Halit Ziya'yı bir yüz yıl sonra da inceleyebiliriz. Ya, 'Keşke geçen yıl gelseydiniz. Ninem çok iyi masal anlatırdı.' diyenlerin üzüntüsünü nasıl hafifletebilirdik? Konyalı öğrencilerimizin büyük bölümü bu iki dalda tez hazırladılar. Konya'mızı biraz da tezlerle tanıdım. Hemen ekleyeyim, bu hız Konya'da da aynen sürüp gitti.

Halk edebiyatını ve folkloru tanıdıktan sonra gençlerin kültürümüze ve millî değerlerimize bakış açılarında değişiklik oluyor mu?

Oluyor… Dün elinde sazıyla sokakta dolaşan gençlere (kız-erkek) bakışlar farklı idi, bugün daha farklı. Artık kızlarımız sırtlarında sazlarıyla şehrimizin caddelerinde dolaşabiliyor. Oysa eskiden yadırganırdı. Ayrıca, yanlış olarak 'folklor' diye adlandırılan halk oyunlarımızın gördüğü ilgiyi hatırlatmak isterim. Bunlar yeter mi? Yetmez tabii. Amerika Birleşik Devletlerinde en çok satanlar ve dinlenenler arasında onların 'country' ve 'folk' diye adlandırdıkları müzik türleri geliyor. Bizim 'biz' olabilmemiz türkülerimizi dinlemekle gerçekleşebilir.

Halk edebiyatı alanında araştırmalarınızı ve çalışmalarınızı sürdürürken memleketimizin pek çok yerini gezdiniz. Halktan pek çok kişiyle görüştünüz. Bu çalışmalar esnasında sizi de şaşırtacak ilgi çekici olaylarla karşılaştınız mı?

Hem de pek çok… Hemen her köy ve kasaba kendi kültürel zenginliklerini anlatıyor, onların derlenip kitap olarak yayınlanmasını istiyor. Ancak bir de arada açıkgözler var. Yüzyıllardır anlatılan bir efsaneyi biliyorsa ona kendi 'malı' gibi bakıyor, başka bölgelerden derlenen eş metinleri (varyant) kendinin derlemesinden alınmış olarak görüyor (!) Tabii biz bu tür kültür tüccarlarına ilgi duymuyoruz (!)

TV'nin olmadığı dönemlerde yaptığımız kayıtların radyoda yayınlanacağına inananlar da vardı. Bildiklerini bize parayla satmaya (!) kalkışanlar da olmuştu. Arkası yarınları, ilk televizyon dizilerini ters yüz edip bize masal diye pazarlamaya kalkanları da unutmayalım. Ama Anadolu insanı o kadar cömert ki hem anlatır, hem sizi yedirip içirir, hem de evinde ağırlar.

Son zamanlarda bütün dünyada görülen kültürel yozlaşmanın etkilerini sosyal hayatın her alanında görmekteyiz. Özellikle, geleneklerimiz, zevklerimiz ve alışkanlıklarımız hızlı ve çarpıcı bir şekilde değişmekte. En önemlisi de millî değerimiz, kültür aktarıcımız olan dilimizin, gençler arasında "İnternet Türkçesi, cep telefonu Türkçesi" olarak adlandırılan Türkçeyle büyük bir bozulmaya uğramasını nasıl karşılıyorsunuz?

Yadırgıyorum tabii. Ancak biz gençlerimizi şuurlandıramadıktan sonra bunlara itiraz etme hakkımız yok. Sırtındaki T gömleğinde (tişört) nelerin yazılı olduğunu bilmeden giyen, o kılıkla camiye ve okula giden gencimiz ne kadar suçlu veya sorumludur? Teknik gelişmelerin getirdiği yozlaşmayı önlemek oldukça zor görünüyor. Dün adı bile anılmayan yeni suçlar ortaya çıktı. Adına galiba 'Bilişim Suçları' deniliyor. Aşırı serbestlik, sınırları çizilememiş bir hoşgörü, toplumdaki kötü örnekler gençleri yönlendiriyor. Benim 50 yıl önceki öğrenciliğimle günümüz gençliğinin öğrenciliği arasında dağlar kadar fark var. Elbette hepsi olumsuz değil ama yine de gençlerin 'İnternet Türkçesi'yle değil de Türkiye Türkçesiyle konuşup yazmaları gereklidir. Bu bozulmaya son derece üzülüyorum, ama üzülmem Türkçemizi kurtarmıyor ki…

Türk halkının en tipik özelliklerini nasıl sıralarsınız?

Büyüklerine saygı (eskiden daha fazlaydı), vefa duygusu (eskiden daha fazlaydı), küçüklere hoşgörüyle yaklaşma (eskiden daha fazlaydı), komşu hakkına saygı (eskiden daha fazlaydı)… Bu 'Eskiden daha fazlaydı.'ları çoğaltmayalım isterseniz. Benim ninemden, annemden, babamdan aldığım terbiyeyi günümüzün bazı televizyon kanalları silip süpürüyor. Aile içi eğitim yine bir numara olmalı. Geçenlerde bir feryat yükseliyordu, medyamızda: Nineleri, dedeleri huzurevlerine gönderince çocuklar da bakıcılara veya kreşlere emanet edildi. Ya büyüklerden alınacak eğitim.

İmam Hatip Liselerinde çalışan bizlere ve bütün ortaöğretim kurumlarında görev yapan öğretmen arkadaşlarımıza tavsiyeleriniz nelerdir?

Bu sorunun cevabı biraz bildik bir cevap olacaktır. Geçenlerde, 48. Kütüphanecilik Haftası'nda Kültür Park'ta kitap okumak için toplanan yüzlerce gence şöyle demiştim: 'Okuyunuz, okuyunuz, OKUTUNUZ!' Ben bildim bileli okurum. Hiç de zararını görmedim. Ancak "Neleri okumalıyızdan daha çok, nasıl okumalıyıza cevap aramalıyız." 'Hızlı okuma yönteminin faydasına inanıyorsanız bir şeycikler demeyeceğim, ama ben inanmıyorum.

Bir öğretim görevlisi bilirim. Onun bölümünde okuyan babanın, 25 yıl sonra karşısına gelen çocuğuna da aynı notları yazdırıyormuş! Kendimizi yenilemeliyiz; bunun için de imkânlar ölçüsünde okumalıyız. Ülkemizde, kitaplığı da bulunan öğretmen evlerinin 'gazete okuma köşeleri' ve 'oyun salonları' büyük ilgi görürken 'okuma salonları' boynu bükük kalmaktadır.

Sayın Hocam, bizlere kıymetli vaktinizi ayırdığınız için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

1964'ün eylülünde, İstanbul'da bir ilkokulda başladığım öğreticilik hayatımı, 2006'da, yani 42 yıl sonra tamamlamıştım. Ancak daha sonra Eğitim Fakültesinde (2006-2010) ve Karatay Üniversitesinde (2010-2011) öğreticiliğimi de sürdürmüştüm. Toplam yıl sayısı 47 ediyor. Dört ayrı üniversitede (Atatürk, Selçuk, Yüzüncü Yıl, Karatay) on binlerce öğrenciye öğreticilik yaptım. Şimdi sıra sizlerde, sizler de bu kutsal görevin bayrağını dalgalandırıyorsunuz.

Beni hatırlayıp böyle bir sohbeti gerçekleştirdiğiniz için çok teşekkür ederim. Unutulmamalıdır ki, bilginin kaynağı olan öğretmen, her zaman başımızın tacıdır.

Okulumuz Etkinliklerinden Fotoğraf Kareleri

10 Kasım 2012 Programımızdan

10 Kasım 2012 Programımızdan

"Bülbül" Şiirini En Güzel Biz Okuduk

10 Kasım 2012 Programımızdan

19 Mayıs 2012 Kutlama Programı

19 Mayıs 2012 Kutlama Programı

SVÇ PİKNİK (Sistemli ve Verimli Çalışma Projesi)

SVÇ PİKNİK (Sistemli ve Verimli Çalışma Projesi)

Öğretmenler Günü Programımız

Liseler Arası Tiyatro Yarışması Konya İkinciliği

Liseler Arası Tiyatro Yarışmasından

Liseler Arası Tiyatro Yarışmasından

Fizik Dersi Proje Etkiliğimiz

Madde Bağımlılığı Seminerimiz

Fizik İcatları Sergimiz

İlahiyat Fakültesi Gezimiz

İlahiyat Fakültesi Gezimiz

Madde Bağımlılığı Semineri

Öğrenci Veli Ziyaretlerimiz

Öğrenci Veli Ziyaretlerimiz

MEHMET ALTUNTAŞ - Tarih Öğretmeni

AHİ OLABİLMEK

Tarihimizde köklü bir kuruluş olarak yer alan , Anadolu'nun İslamlaşmasında ve Türkleşmesinde büyük katkısı olan "Ahilik"müessesini günümüze ve geleceğimize ışık tutabilmek için tekrar mercek altına almak zorundayız Yeni nesiller, eskilerin sahip oldukları birikimleri edinemezlerse, hem kimlik hem de kişilik problemiyle karşı karşıya kalırlar.Biliyoruz ki,geçmişin büyüklüğü ayrıntılarda gizlidir.

Bir insaniyet mektebi olan Ahilik,Küreselleşen dünyada yaşamayı başarmak için örnek bir model olarak karşımızda durmaktadır.Ahi kelimesi Arapça kökenli bir kelime olup sözlükte, erkek kardeş anlamına gelmektedir.Terim olarak Ahi kelimesi ,Ahilik teşkilatına mensup olan kişiyi ifade eder.

Amacımız,yazımızda Ahilik hakkında bilinenleri tekrarlamak değildir.Ahiliğin nasıl bir insan tipi yetiştirmeyi hedeflediğine bir göz atmaktır.

Ahilerin yetişmelerinde "Fütüvvetname" denilen ana tüzük ve yönetmeliklerde yer alan dini ve ahlaki prensipler ön plandadır.Fütüvvetnamelerde,yer alan en önemli unsur İslam Ahlakının esaslarıdır.Sözgelimi,Ahİ ",İhsan" halinde bulunmalı",Edep ve Haya" ile dolu olmalı,"Mürüvvet"sahibi olmalıdır. Mert,yiğit,cömert,iyilik sever,misafir sever özellikleri olmalı.Diğer bir önemli özellikte "Emin" sıfatını taşımalı.

Ahilere,kötülüğe karşı iyilik etmek kibre karşı tevazu göstermek,hasede karşı fedakarlık ve diğergamlık öğütlenmiştir. Ahiler orta sınıf esnaf ve zanaatkardan oluştuğu için piyasa ile fazla içli dışlıdırlar. Helal lokma kazanmanın önemi vurgulanmıştır. Hırsızlık ve hile yasaklanmıştır."Elin ile koymadığını götürme" sözünü düstur edinmişlerdir.

Zina,içki ve kumar gibi günahlara karşı kapalı olmak Ahinin temel görevidir.Ahilik kurallarını ihlal edenler,ahilikten çıkarılır. Ahilikten çıkarılmayı gerektiren bazı afetler şunlardır: İçki içmek,zina etmek,livata etmek,gammazlamak,münafıklık etme k,kibir,hased,kin,yalancı,Va'dinde (sözünde)durmamak,hıyanet,namahreme bakma, ayıp arama, gıybette bulunma,buhtan,hırsızlık,
Haram yemek.

Ahilik iyi kalpli olan herkese açıktır.Ancak, ahiliğe kabul edilmeyenler de vardır. Örnek: Kafirler,Münafıklar,Müneccimler ,Dellaklar, Tellallar,Kasaplar,Avcılar,Cerrahlar,Sözünde durmayanlar,Gıybet edenler,Cimriler,İhtikarcılar,Bühtan kılanlar.

Fütüvvetnamelerde insanın hayatı boyunca uyması gereken kural olarak 740 kural sayılmıştır.
Bunların ne zaman nasıl öğreneceği de kurallara bağlanmıştır.Sözgelimi çıraklık döneminde bu kurallardan sadece 124 tanesinin hayata geçirilmesi öngörülüyordu.

Ahilerin meslek eğitim ilkelerini ortaya koyan metinler Ahi Şecerenameleridir. Secerenameler,mesleklerin inceliklerin i,standartlarını,önemini,yüceliğini açıklardı.
Bir çeşit yönetmelik ve mevzuat kitablarıydı.

Zaviyeler,Ahilerin eğitiminde temel teşkil ederdi.Ahi zaviyelerinde,hiyerarşik bir yapı içerisinde Genç işçi ve zanatkarların sosyal ve ahlaki yapılarını şekillendiren bir eğitim uygulanırdı.Bu zaviyeler gelip-gidenler için aynı zamanda bir misafirhane idi.Buradaki hizmet ahiler tarafından yerine getirilirdi.

Bir mesleğe adım atmış çocuk,yamaklık,çıraklık,kalfalık ve ustalık eğitimi boyunca hem mesleğinin inceliklerini öğrenir,hem de ahlaki-tasavvufi bir terbiyeden geçerlerdi.Ahi zaviyelerinde bir çırak için "yol kardeşi","yol atası", "üstadı" ve "piri" vardı.Bu ortamda içinde çocuk ahlaki,insani değerleri edinirdi. Ayrıca,zaviyelerdeki öğretmenlerden tarafından Arapça,Farça dersler verilirdi. Kuran ve tasavvuf da diğer dersler olarak verilirdi.Zaviyelerde müzik çalma,oyun oynama,şarkı söyleme ve yemek pişirmek de öğretilirdi.Amaç ,ahlak abidesi insan yetiştirmek.

Ahilik sadece bir meslek ve esnaf örgütü sanmak yanlıştır.O,kamil insan yetiştiren bir mektebtir.
Ahi kendisine güvenilen,sevinilen birisi olmalıdır.Kaliteli mal yapmalıdır. Ahiler,kendi içlerinde dostluk ve sevgiden bir dünya oluşturmuşlar ve onu sosyal hayata taşımışlardır.

Ahilerin olmazsa olmaz özellikleri üçü açık,üçü kapalı olmak üzere altı adettir.Açık olması gerekenler: 1.Eli açık olmalıdır,cömert olmalıdır,2.Kapısı açık olmalıdır,misafirperver olmalıdır,3.Sofrası açık olmalıdır,aç geleni tok döndürmelidir. Kapalı olması gerekenler: 1.Gözü kapalı,kimseye kötü bakmamalı,ayıbını araştırmamalı,2.Dili bağlı olmalı,kimseye kötü söz söylememeli,3.Beli kapalı,kimsenin ırzına,namusuna haysiyetine ve şerefine göz dikmemeli.

"Az ye,az konuş,az uyu " da temel prensipler arasında yer alır. Tarihimize damgasını vurmuş,günümüzde de "eli açık","kapısı açık","gönlü açık" gibi deyimlerle hayatımıza girmiş olan Ahilik ahlaklı ve eğitimli bir "erdemli toplum" oluşturmak misyonunu yerine getirmiştir. Ahiler gönül fatihleri olarak tarihe mührünü vurmuşlardır.Ya biz hangi özelliklerimizle tarihe geçeceğiz(!)?

Kaynaklar:
1.Türkçe Sözlük,Türk Dil Kurumu, I.Cilt,Ankara 1998
2.Mustafa Demirci, "Selçuklu Anadolusu'nda Bir İnsaniyet Mektebi: Ahilik",S.Ü.Türkiyat A.E.yayınları :5 ,Sayfa 121-136,Konya 2011

Hilal SARMA - A.12B - 335

UNUTULAN BİR DEĞER...
SADAKA TAŞI

En güzel yardım sağ elle verirken sol elin bihaber olduğu yardım şeklidir. İnce fikirli Osmanlı halkı yapacakları yardımlarla karşılarındaki muhtaç insanı incitmemek için "SADAKA TAŞLARINI" kullanmıştır.

Dışarıdan bakıldığında ortası çanak biçiminde oyuk,üzeri dönemin sanat anlayışını yansıtan motiflerle bezeli mermer bir sütundur.Cami avlularına,türbelere ve mezarlıklara süs amacıyla dikilmiş taşlar gibi gözükseler de mana itibariyle çok derin incelikler ve özellikler barındırırlar.

Sadaka taşı Osmanlı'da bir zamanlar gelenekti. Halktan hali vakti yerinde olanlar şehrin ücra köşelerindeki sadaka taşlarına kimseye göstermeden yardımlarını bırakırdı.Gizliden gizliye paylaşırdı rızkını muhtaçlarla.Muhtaç olduğu halde dilenmekten utanan insanlar da geceleri gelir,ihtiyacı kadarını alırdı.Evet sadece ihtiyacı kadarını...Çünkü kendisinin dışındaki muhtaçları da düşünürdü o insanlar. 17. y.y İstanbul'unu anlatan bir Fransız gezgin sadaka taşıyla ilgili bir olayı şöyle aktarmıştır:"Şehirde üzerinde para bulunan bir taş vardı ve tam bir hafta kimse dokunmadı. Çünkü o zamanlar insanların birbirlerinin rızkına göz dikmediği zamanlardı.İnsanların değerlere sahip olduğu zamanlardı.

Bugün bu taşlardan birkaç tanesi aralarında Konya'nın da bulunduğu Türkiye'nin belirli şehirlerinde hala ayakta.Ancak her biri bu kıymetli değer gibi unutulmuş ve kenara itilmiş durumda.

KERVANSARAY

İşlek ticaret yolları üzerindeki konak yerleridir. Kervanların her türlü ihtiyaçlarını karşılamaları ve konaklamaları amacıyla yapılmışlardır. Devlet veya hayırsever kişiler tarafından kurulan bu hususi binalarda kervanların ihtiyaçları ücretsiz karşılanırdı. Bu konaklama yerleri şehir içinde bulunursa ona ''han'' adı verilirdi.

İslamiyet'in yayılış döneminde sınır güvenliğini korumak amacıyla kurulan bu binalar daha sonraları ticaret için kullanılmaya başladı ve kervansaray adını aldı. Türklerin İslamiyet'e girmesinden sonra,İslam topraklarının genişlemesiyle ortaya çıkan kervansaraylar en görkemli ve gelişmiş halini Selçuklular zamanında aldı. Anadolu da bulunan ticaret yolları üzerinde yüze yakın kervansaray yapıldı. Dışarıdan bakılınca bir kale gibi görünen, içerine girildiğinde ise kervan kafilelerinin her türlü ihtiyaçlarını karşılayacak mükemmelliğe sahip olan bu binalar, Selçuklu sultanları ve yüksek devlet adamları tarafından büyük ticaret yolları üzerinde kurulmuşlardı.

Müslüman doğu ve Hrıstıyan batı ülkeleri arasında bir köprü niteliğindeki Anadolu toprakları üzerine; İkinci Kılıçarslan, Birinci Gıyasettin Keyhüsrev , Birinci İzzettin Keykavus ve Birinci Alaaddin Keykubat gibi ticari ve siyasi hayatın öneminin bilincinde olan Selçuklu sultanları, Antalya ve Sinop gibi giriş ve çıkış limanlarıyla önemli ticaret merkezlerini birbirine bağlayan ticaret yolları üzerinde büyük kervansaraylar kurdular. Bu merkezlere yerleştirdikleri tüccarlara her türlü yardım da bulundular. Tüm ihtiyaçlarını karşıladılar . Anadolu'ya gelen yabancı tüccarlara da büyük kolaylıklar gösterdiler. Onların da ihtiyaçlarını karşılayarak cömertliklerini bir kez daha ortaya koydular. Yollarda herhangi bir şekilde zarar gören, soyguna uğrayan ve malları denizde batan tüccarların zararlarını devlet hazinesinden karşılayan bir nevi devlet sigortası oluşturdular.

Selçuklular zamanında Anadolu'da kurulan yol güzergahları, Osmanlılar zamanında değişti. Bunun sonucunda bazı yerler ticari merkez olma durumunu kaybettiler. Zaten Ümit Burnu yolu-

nun bulunması ile Hindistan' a ulaşan ticaret yolunun ağırlık merkezide Atlas Okyanusuna kaymıştı. Anadolu'da ticaretin önemini kaybetmesi üzerine Selçuklular zamanındaki kervan yolları da ıssızlaştı. Fakat yeni yol güzergahlarının ortaya çıkması üzerine, Osmanlılarda kervansaray yapımına devam etiler. İstanbul'u Mekke ve Medine'ye bağlayan yol üzerinde Hac ibadetini yerine getirmek için giden hacıların her türlü ihtiyaçlarını karşılamak üzere kervansaraylar kurdular.

Zengin ticari malları taşıyan kervanlar için hudut civarındaki düşmanlardan koruyacak, emniyetli konak yerleri sağlamak ve yolcuların geceledikleri yerlerde ihtiyaçlarını temin etmek için kurulan bu kervansaraylarda; yatakhane ve aşhaneler, erzak ambarları, ticari eşya depoları, yolcuların hayvanları için ahırlar, samanlıklar, yolcuların namaz kılmaları için mescitler, kütüphaneler, hamamlar, şadırvanlar, tedavileri için hastane ve eczaneler, ayakkabıların tamiri ve fakir yolculara yenisinin yapılaması için ayakkabıcılar, bu tesisleri idare edecek, gelir ve gider hesaplarını yapacak divan ve memurları vardı.

Bu muazzam kervansarayların hepsi vakıftı. Zengin gelir kaynaklarına sahiptiler. Bu yüzden bu kervansaraylara inen ve konaklayan her türlü tüccar ve yolcu; zengin-fakir, Müslüman-gayrimüslim ayrımı yapılamaksızın en mükemmel şekilde ağırlanırdı. Hasta olan yolcular, sıhhat buluncaya kadar tedavi edilirdi. Hayvanların tedavisi de baytarlar tarafından yapılır ve masraflar vakıf tarafından karşılanırdı.

Büyük ve muhkem binalar olan kervansaraylarda akşam olunca kapılar sıkıca kapatılır, görevliler tarafından kandiller yakılırdı. Kapı kapandıktan sonra hiç kimse dışarıya çıkarılmaz, ama dışarıdan gelenler içeri alınırdı. Şafak atınca davullar çalınır, herkes uyandıktan sonra hancılar:''EY ÜMMETİ MUHAMMED! MALINIZ, CANINIZ, ELBİSELERİNİZ VE ATINIZ TAMAM MI?'' diye sorarlar:''TAMAMDIR.ALLAH-U TEALA HAYIR SAHİBİNE RAHMET EYLESİN''diyerek kervansarayı vakfedene dua ederlerdi. Herkes gerekli yol hazırlıklarını yaptıktan sonra kapılar açılır, misafirlere: ''GAFİL GİTMEYİN, HERKESİ ARKADAŞ ETMEYİN, YÜRÜYÜN; ALLAH KOLAY GETİRE'' diye dua ve nasihatte bulunduktan sonra kervanlar uğurlanırdı.

Barış zamanında ticari maksatlar için kullanılan, harp zamanında bilhassa hudut boylarında hudut kalesi görevi gördü. Aksaray yakınındaki Sultan Hanı, 20000 askerle kuşatan bir Moğol komutanına 2 ay dayanacak ve alınamayacak ölçüde kuvvetli ve sağlamdı. İslam dininin misafirperverliğe ve hayırseverliğe verdiği önemi açıkça gösteren bu kervansarayların bir benzeri Orta Çağ Avrupasında olmadığı gibi, düşüncesi bile mevcut değildi. İslam tarihinin önceki devirlerinde olduğu gibi, Osmanlılar da bu güzel ve faydalı eserler uzun bir zaman halkın hizmetinde kullanıldılar.

Selçuklu döneminde yapılan bazı kervansaraylar şunlardır:

-Karatay Hanı(Kayseri-Bünyan)
-Kurşunlu(İsmail Bey) Hanı(Kastamonu-Kurşunlu)
-Mahperi Hatun Hanı(Tokat-Pazar)

Osmanlı döneminde Anadolu'da yapılan bazı kervansaraylar ise şunlardır:

-Rüstem Paşa Kervansarayı(Edirne/16. yüzyıl)
-Kurşunlu Han(İstanbul-Büyükçekmece/Kanuni Sultan Süleyman tarafından)
-Köprülü Mehmet Paşa Kervansarayı(Bilecik-Vezirhan)
-Fatih Külliyesi Kervansarayı
-Bey Kervansarayı
-İkinci Bayezid Külliyesi
-Yavuz Sultan Selim Külliyesi Kervansarayı

FATMA ÇİL AND 12\ B 416

TARİHTE KALANLAR

HOKKA TAKIMLARI

Hayatları şekillendiren hattatlık en değerli mesleklerdendi. Ve onun malzemeleri de bundan dolayı çok değerliydi. Mürekkeplerin katıldığı kaplara hokka denirdi. Hokka hattat için çok önemli bir yere sahipti. Zeytin, kuka gibi ağaçlardan yada pirinç, toprak, gümüş ,altın gibi madenlerden yapılırdı. Bu yapılan hokkaların içine çam sakızı yada balmumu sürülür sızması engellenirdi.

GÜLABDANLAR

Osmanlı'da koku önemli bir yere sahipti. Bu yüzden içine gül suyu konulan gülabdanlar her evde bulunurdu. Gülabdanların üstünde gül suyunu serpmekte kullanılan bir formu bulunurdu. Gül suyunun kolonya gibi kullanılmasından ziyade güllaç, aşure gibi tatlıların üstüne de dökülürdü. Topkapı Sarayında günde iki kez tütsü yakılması, gülsuyu ve kahve verilmesi adetti.

FENER

Akşamları dışarıda yürümek çok güçtü. Bu yüzden herkes fener kullanırdı ve her evde yerini alırdı. İçinde mum yada petrol bulunan fenerler cam ve deri gibi malzemelerle kaplanırdı. Mevki veya rütbe sahibi olmayan insanlar tek mumlu fener kullanabilirlerdi.

ÇEKMECELER

İçinde değerli şeylerin saklandığı küçük sandık olarak kullanılan çekmecelerin Osmanlıda önemli bir yeri vardı. Genelde divit ve hokka saklamak için kullanılan çekmecelerin en ünlüleri Üsküdar ve Edirne'de yapılırdı. Bazılarının üstünde de bir beyit yada içlerine yazılmış mısralar bulunurdu. Gümüş, seramik, fildişi ve altın gibi malzemelerden yapılırdı. Sedef, mercan ve fildişiyle işlenen çekmeceler o dönemdeki katiplerin yazı masası yerine geçiyordu.

SEYAHAT DİKİŞ SETİ

Dikiş nakış aletleri eskiden çok önemli bir yere sahipti. Seyahatlere giderken kullanmak için oluşturulan setlerin içinde dikiş sökme tığı, iğnelik, nakış masası ve büyük bir iğne bulunurdu. İnsanlar bunlara çok değer verdikleri için altın, gümüş ve pirinçten kaplarda muhafaza ederlerdi.

BUHURDANLAR

Buhurdan güzel bitki kök ve tohumların içinde yakıldığı kaplara verilen addı. Osmanlı evlerinin olmazsa olmazıydı. Tablo üstüne oturtulmuş tek ayaklı kadeh biçiminde yapılırdı. Bakır, pirinç, gümüş ve altın malzeme kullanılırdı. Tekkelerde, konaklarda, kuran ve mevlit okunulan mekanlarda, iftar edilecek odalarda buhur yakmak adetti. İçinde saf amber, ardıç, sanda tozu gibi malzemeler bulunurdu.

KOYUN SAATLER

Zaman kavramı Osmanlıda önemli bir yer tutardı. Beş vakit namaz, iftar, sahur zamanla ilgili olduğu için hemen herkesin mutlaka koyun saati bulunurdu. Hatta padişahlar hizmetinden memnun kaldıkları insanlara saat hediye ederlerdi.

DİŞ KİRASI

Osmanlı evlerindeki bu ince, zarif ve anlamlı detaylardan ziyade bir de o evlerin içinde yaşanan çok güzel bir gelenek vardı…

Ramazan aylarında zengin köşk ve konaklarda davetli insanların yanı sıra davetsiz olarak da gelebilecek fakir insanlar için de sofralar kurulur, hazırlıklar yapılırdı. İftar sofralarında türlü türlü yemekler bulunur, misafirleri memnun etmek için hiçbir ayrıntı gözden kaçırılmazdı. İftar yapıldıktan sonra misafirler teravihe gidecekken onlara gümüş tepsiler, yüzükler, tabaklar ve değerli eşyalar hediye edilir buna da diş kirası denirdi. Fakirlere de diş kirası olarak ev sahibinin zenginliği ve cömertliğine göre kadife keseler içinde gümüş akçe ve altın paralar verilirdi. Yemeğini bitiren misafirler diş kiralarını alır ve ev sahibine dualar ederlerdi.

Diş kirasının anlamlı ve zarif gerekçesi ise siz zahmet edip evimize misafir geldiniz, sevap kazanmamıza yardımcı oldunuz biz ikramlarla dişinizi eskittik diye düşünmeleridir. Tabi işin aslı muhtaç insanları kırmadan onları incitmeden bu vesile ile onlara yardım etmektir. Diş kirası konusunda en cömert insan örneklerinden birisi de Fatih Sultan Mehmet'in sadrazamı Mahmut Paşa'dır.

Mahmut Paşanın konağında ramazan iftarları dillere destandır. Diş kirasına nazaran Paşanın nohut şekli verilmiş altınları pilav kazanlarına atar ve insanların dualarını alırdı. Herkes nohutlu pilavı dört gözle bekler belki biri dişime takılır umuduyla yerdi.

Şimdi unutulan bu güzellikler Osmanlı toplumunun birlikteliğini, yardımlaşma duygusunu ve toplumdaki nezaketi gözler önüne sermektedir…

TARİHTEN NÜKTELER

ŞANS

Bir filozofa sormuşlar:
-Şansa inanır mısınız?
Filozof şöyle cevap vermiş:
-Elbette, yoksa sevmediğim insanların başarısını neyle açıklardım.

YÜZÜK

Sultan III. Ahmet Han kendisine hediye edilen çok kıymetli zümrüt yüzüğü bir gün divan toplantısında vezirlere göstererek;
-Acaba bundan daha kıymetlisi var mıdır diye sorunca Hazirun şöyle cevaplamış;
-Hayır efendim, sıhhat ve afiyetle takınız. Bundan daha değerli bir şey olamaz. Bu cevap karşısında Nevşehirli İbrahim Paşa itiraz etti:
-Bundan daha kıymetli şey vardır padişahım, dedi.
Padişah beklemediği cevap karşısında sordu;
-Nedir?
-O yüzüğün takıldığı parmak efendim, diye cevap verdi.

NE İŞİ VARMIŞ?

Atatürk bir kongre yemeğinde iken masasında silah arkadaşları ile oturmakta ve yemeğe eşlik etmektedir. O sırada bir İngiliz komutanı Atatürk'e dik dik bakmaktadır ve bu olay gece boyunca devam etmektedir ve Atatürk'ü inanılmaz derecede rahatsız etmektedir. Sonunda Atatürk dayanamaz, yaverini çağırır ve der ki ;
- "Yaver git sor bakalım bu İngiliz Komutanı bana neden sürekli bakıyor?"
Yaver gider sorar ve Atatürk'ün yanına geldiğinde Atatürk'e şu cevabı verir;
- Efendim! "İngiliz komutanı diyor ki; siz onun babasını Çanakkale'de öldürmüşsünüz"
Atatürk Gayet sakin ve işbilir tavrı ile tekrar yavere döner ve der ki;
- "Yaver git sor bakalım babasının Çanakkale'de ne işi varmış ? "

ADAMA GÖRE ADAM

İncili Çavuş, Osmanlı elçisi olarak Fransa Kralına gönderildiğinde, elbiselerinin bazı yerinde yama varmış.
Kral bunları görünce dayanamayıp:
-Bana senden başka gönderecek adam bulamadılar mı?
Diye sorulunca İncili Çavuş:
-Osmanlılar adama göre adam gönderirler, cevabını vermiş. Beni de sana göndermelerinin hikmeti bu olsa gerek.

BİZDE ONLARA YAKLAŞIYORUZ

Sultan Alparslan 27 bin askeriyle Bizans topraklarında ilerlerken, keşfe gönderdiği askerlerden biri huzuruna gelip telaşla:
-300 bin kişilik düşman ordusu bize doğru yaklaşıyor,der.
Alparslan hiç önemsemeyerek şöyle der:
-Biz de onlara yaklaşıyoruz.

TARİHTEN CEVAPLAR

BAYTAR

Bir toplantıda,bir genç Mehmet Akif'i küçük düşürmek ister: "afederssiniz siz baytar mısınız"?
Mehmet Akif hiç istifini bozmadan şöyle yanıtlar :
"Evet ,bir yeriniz mi ağrıyordu"?

ALDIĞIMIZ FİYATA

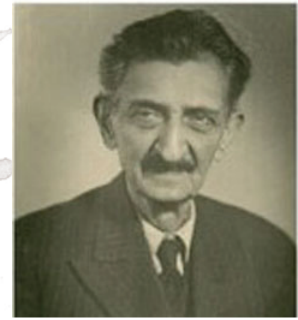
Keçecizade'nin Rusya'da bulunduğu sıralarda Rus Çarı Keçizade Fuat Paşa'ya takılır:
-Paşa şu Giriti satsanız!
-Hay hay satalım eksalens
-Kaça satarsınız?
-Aldığımız fiyata
Girit'in yirmi seneyi aşkın bir zamanda ve binlerce şehitle alındığını bilen Çar sararır, şaşırır ve rengi sapsarı kesilir.

GENÇ FATİH

Bir genç "Fatih Sultan Mehmet'in resmini neden hep yaşlı bir insan suretinde çiziyorlar"diye soruna, bir yazarımız şöyle cevap vermiş:
Yaptığı işler o kadar büyük ki bunları genç bir insanın yapacağını hayallerine sığdıramıyorlar.

BİLMEK İÇİN ÖĞRENMEK

Tarih biyografisi ve monografi sahalarında erişilmesi çok güç bilgisiyle, dünya çapında bir şahsiyet olan İbnülemin Mahmut Kemal (inal)'a sormuşlar:
-"Sizde ki bilgini çok azına sahip olmalarına rağmen sizden çok daha fazla tanınanlar var. Bunun sebebi nedir"?
Şöyle cevap verir:
-Ben bilmek için öğrendim, onlarsa bilinmek için!

Orhan DEĞER Coğrafya Öğretmeni

COĞRAFYADA AMAÇLARIM

Öğrencilerde Vatan ve millete karşı sevgi hislerini geliştirmeliyiz. İnsan ve çevre arasındaki olaylarda karşılıklı ilişkiler kurmalarını sağlayarak , bilimsel düşünce gücü kazandırmalıyız. Doğal ve beşeri kaynakları temel zenginlik kaynakları olduklarını ve bir ülkede kalkınmanın bunları değerlendirmekle mümkün olacağını örneklerle göstermeliyiz. Öğrencilerin dünyayı görüş ufuklarını, yeryuvarlağının merkezinden uzay boşluğunun sonsuzluğuna doğru genişleterek onların gözleri önüne sonsuz bir dünya sermeliyiz.

Türk dünyasının dostundan daha çok düşmanı olduğunu kavratmalıyız . kendi gücümüzü geliştirmekten başka sağlam bir güvencemiz olmadığını ,dünya ülkeleri ile kurulmuş ticari ilişkilerimizin ve üyesi olduğumuz savunma paktlarının faydacı esaslar dahilinde kurulduğunu örnekleriyle kavratmalıyız. Bir ülkenin ne kadar güçlü olursa olsun, dünya milletlerinden soyutlanmış bir şekilde yaşayamayacağını kavratıp,bütün insanları sevme bilinci aşılamalıyız.

Coğrafi olayları gözlem ve sezgi yolu ile kavratarak öğrencilerin hayal gücünü geliştirmeliyiz. Coğrafi olayların bağlı oldukları bilimsel kanunları sezdirip keşfetmelerini sağlayarak her olayın temelinde mistik düşünceler arama alışkanlık ve geleneğini yıkmalıyız. Coğrafya öğrenmenin bir iş, bir oyun , hayal gücünü zorlama ve yerine göre bir gezip eğlenme faaliyeti , çizim, resmetme gibi pek çok beceri ve faaliyeti kendinde toplamış güzel bir bilim olduğunu her fırsatta sezdirmeliyiz. Kültürlü bir insanı kültürel düzeyinin, dünyaya doğru olarak bakıp gören bir kişi olduğunu, coğrafya bilmeyenlerin,baktıkları halde çevrelerini göremediklerini örnekleriyle kavratmalıyız. İnsanın coğrafi çevrede doğduğunu, bu çevrede yetiştiğini , onun zenginlikleriyle hayatını kazandığnı ve ömrünü bitirdiğinde yine bu çevreye teslim edildiğini örnek ve delilleriyle kavratmalıyız.

Yurdumuzun her köşesinde birbirinden farklı doğal ve beşeri güzellikler bulunduğunu, bu yörelerin her birinde görev yapmanın milletimize karşı yerine getirilmesi gereken bir vefa borcu olduğunu kavratmalıyız. Türkiyeyi görev istenen ve istenmeyen bölgeler olarak ikiye ayırmanın ülkemiz ve milletimize karşı saygısızlık olduğunu ifade etmeliyiz.

Coğrafya bilgilerinin insanın önüne geniş ufuklar serdiğini televizyon ekranlarına getirilen görüntülerden günlük basına çıkan haberlere ve çizgi-roman kahramanlarına kadar herşeyde coğrafi görüş ve bilgilerin ağırlık taşıdığını açıklamalıyız.

AKILLI SAYISAL KALEM

Hp' nin yeni ürettiği bu sayısal kalem, birçok yeniliği beraberinde getiriyor. HP Digitalpen 250 isimli kalem, tıpkı normal bir tükenmez kalem gibi kullanılabiliyor. Yani içinde mürekkebi var ve kâğıt üzerine yazı yazabiliyor, resim ve şekiller çizebiliyor. Sıradan kalemlerden farkı ise kâğıt üzerine kullanırken çizilen çizgileri, yazıları takip edip kaydeden bir kameraya sahip olması. Kalem, kullanımı bitip yuvasına kaydetmiş olduğu bilgileri bilgisayara aktarıyor. Bilgiler şirket içindeki kablolu veya kablosuz bir ağ aracılığıyla ana bilgisayara da gönderilebiliyor. Sayısal kalem özellikle hastane, fabrika gibi bilgilerin hızla güncellenmesi ve paylaşımı gerektiren yerlerde çok pratik kullanım avantajları sunuyor.

HYUNDAİ: PARFÜM SIKAN CEP TELEFONU

Arabaları ile ünlenen üretici Hyundai, Çin'de her açılışında parfüm sıkan bir cep telefonu tanıttı.
Hyundai MP280,yeniden doldurulabilen bir parfüm yuvasına sahip olan kapaklı bir cep telefonu. Telefon kapağı her açıldığında bir miktar parfüm püskürterek etrafa güzel koku yayıyor. Kullanıcılar, bu yuvaya istedikleri parfümü doldurabiliyorlar. Cep telefonunun sahip olduğu en küçük bir dezavantajı ise fiyatının yaklaşık 1220 dolar olması.

İÇİMİZDE DOLAŞAN KÜÇÜK MAKİNELER GELİYOR

Ünlü bilim kurgu yazarı Isaac Asimov'un yazdığı romanlardan birisi,1966 yılında "Şaşırtıcı Yolculuk" adıyla filme çekilmişti. Roman, ölmek üzere olan bir adamın yaşamını kurtarmak için makineyi küçülterek damın damarlarına şırınga edilmesini konu almıştı.
ABD'nin Massachusetts eyaletinde bir grup bilim adamı, tıpkı Şaşırtıcı Yolculuk'taki kadar küçük makineler geliştirmeye çalışıyorlar. Üzerinde çalışılan bu makinelerin yapacakları işler çok önemli ve büyük olacak. Ekibin geliştirmeye çalıştıkları makinelerden biri, Şaşırtıcı Yolculuk' taki deniz altının bir benzeri olacak ve insanın kan damarları boyunca ilerleyerek tıkanık olan damarı bulacak ve o damarı açacak bir makine. Açma işlemini tamamlayan minik makine kendini kapatacak ve öteki atıklarla birlikte vücuttan atılacak.
Bu tür çok küçük makineler üzerinde çalışılan alana nanoteknoloji deniliyor. Nanoteknoloji ürünü onlarca makine, bu yüzyılda hava yastıklarından, su arıtmaya, cerrahiden bilgisayar güvenliğine kadar birçok alanda insanların hayatını kolaylaştıracak.

MOBİL TELEFONLARDA BİR YENİLİK DAHA

Cep telefonu pazarının oldukça büyük payına sahip bir şirket, kendi kendine şarj olan telefonlar yapmak için tasarım ve planlamalarla başladı. ABD Patent Enstitüsü'nden patent tescili ile başlayan çalışma neticesinde şarj cihazı gerektirmeyen telefonlar vitrinlerde boy gösterecek.
Piezoelektrik Kinetik Enerji Toplayıcı olarak tercüme edilebilecek buluşun adından da anlaşılabileceği gibi piezoelektrik malzemenin fiziki bir hareket ile enerji üretmesi söz konusu (Bilindiği gibi silisyumdan yapılan piezoelektrik malzemeler üzerine basınç uygulandığında bir gerilim üretir.) Telefonlar elde taşınırken veya insan yürümesinden faydalanarak enerji üretip depolayacak.

UZAKTAN KUMANDALI DOLMUŞ

Hollanda'nın Rotterdam kentinde boy gösteren "Park shuttle" adlı şoförsüz minibüsler, toplu taşımacılıkta yeni bir dönemin başlangıcı olarak görülüyor.
İlk etapta sekiz kilometrelik bir hafta yolcu taşımaya başlayan altı adet şoförsüz minibüs, dört durağın bulunduğu güzergâhı ortalama 20 dakikada tamamlıyor.
Saatte 34 kilometre hız yapan azami 20 yolcu kapasiteli minibüsler, dokuz ayrı yerde kurulan güvenlik kameraları yardımıyla tekbir merkezden kontrol ediliyor.

BİR GÜNLÜK ELEKTRİĞİNİZ BU YAPRAKTAN

Sürdürülebilir enerji için önemli kilometre taşlarından biri olarak değerlendirilen ilk yapay yaprak geliştirildi. Bilim insanları yeşil bitkilerin güneş ışığını ve suyu enerjiye çevirmek için kullandığı fotosentezi taklit eden, oyun kartı büyüklüğünde, bir güneş pili geliştirdiklerini anlattı. Araştırma ekibinin lideri Dr. Daniel Nocera yapay yaprağın, gelişmekte olan ülkelerdeki yoksul evler için ucuz elektrik kaynağı olacağını söylüyor. Nocera geliştirilen cihazın aslında yeşil bitkilere benzemediğini, yeşil bitkileri güneş pilinin bu yeni biçimini geliştirmek için sadece model olarak kullandıklarını belirtiyor. Cihaz parlak güneş ışığı altında bir galon suya yerleştirildiğinde, gelişmekte olan ülkedeki bir evin günlük elektriğini karşılayacak kadar elektrik üretilebiliyor. Su iki bileşenine ayrıldığında, hidrojen ve oksijen gazı evin en üstüne ya da yanına yerleştirilen bir yakıt pilinde depolanıyor ve elektrik üretmek için kullanılıyor. Ucuz ve kolaylıkla ulaşılabilir malzemelerden yapılmış ve kararlı olması sayesinde, yeni geliştirilen yaprak ile üretim problemlerinin de üstesinden gelinmiş. ilk örnek (prototip), verimliliğinde bir azalma olmadan en az 45 saat boyunca kesintisiz faaliyet göstermiş.

İNTERNETE BAĞLANABİLEN ŞEMSİYE

Japonlar teknolojide dur durak bilmiyor. Bu kez sıra şemsiyelere geldi. İnternete bağlanabilme özelliğine sahip olan bu şemsiye wireless yani kablosuz internet sistemiyle çalışıyor. Yağmurlu bir günde dışardasınız ve canınız o anda internete bağlanmak istedi. Artık çoğu semtlerde kablosuz (wireless) internet bağlantısı olduğunu biliyorsunuz. Ancak yanınızda şemsiyenizden başka bir şey yok. İşte burada devreye "Pileus" giriyor. Görüntü şemsiyenin iç kısmına yansıyarak internete bağlanabiliyor, video oynatabiliyor yada fotoğraf gösterebiliyor.

BİLİŞİM TEKNOLOJİSİ

Bilişim teknolojisi, bilginin toplanmasında, depolanmasında, işlenmesinde, LAN (Yerel Ağ Bağlantısı Local Area Network) aracılığıyla bir yerden bir yere iletilip kullanıcıların hizmetine sunulmasında kullanılan iletişim ve bilgisayarlar dahil bütün icatları kapsayan teknolojilerdir

Bilişim teknolojisi iletişim ve bilgisayar sistemleriyle bağlanabilen bilgi hizmetlerinin tamamı için kullanılan bir kavramdır Bilişim teknolojisinin dört temel kategorisi bulunmaktadır.

1. Yazılım
2. Hizmetler
3. Donanım
4. Ekipmanlar

Bilişim teknolojileri reform nitelikli değişimlere neden olmaktadır Bu teknolojiler, ülkelerin birinci veya üçüncü sınıf olmalarını belirleyecek kadar büyük bir öneme sahiptir Bilişim teknolojileri vasıtasıyla bilgiler istenilen noktalara geleneksel yollardan milyonlarla ifade edilebilecek bir oranda daha hızlı ulaştırılabilmektedir Bilişim toplumunun yolunun açılması ve gerçekleşmesi, "içerik" (bilgi) ve "teknoloji"nin (bilgi teknolojisi) bütünleşmesiyle sağlanacaktır Bilişim teknolojisinin altyapısı bilgisayar ve diğer iletişim araçlarına dayanır ancak bu teknolojide insani unsuru yok sayılamaz Bu teknolojiyi yarısı donanım, yarısı yazılımdan oluşan bir elmaya benzetirsek; insanı da bu elmanın oluşumunu sağlayan özsuya benzetebiliriz Zira donanımın da yazılımın da geliştirilmesi insanın yaratıcılığına ihtiyaç duymaktadır Bu teknolojiler esasen insan aklının yansımasından başka bir şey değildir.

Bilişim teknolojisi, yaşamımızın her alanında her türlü işimizin yapılmasında bize yardımcı olmakla beraber bizi birçok angaryadan da kurtarmaktadır Yani kendimize daha fazla zaman ayırma imkânı vermektedir Buna imkân bulmuş insan zekâsının daha neler başarabileceğini hayal etmek bile gerçekten zordur Bilişim teknolojisi diğer bütün disiplinler ile ilgidir ve bunun neticesi olarak çok farklı biçimlerde uygulanarak bize sınırsız bir etki ve gelişme olanağı sunuyor Bilişim teknolojileri, bilişim toplumunun hammaddesi olan bilgiye istenildiği zaman ve mekânda hızlı bir şekilde ulaşılmasını sağlar Bununla da yetinmeyip sürekli olarak yeni bilgilerin üretilmesine aracılık eder Bu teknolojilerle birlikte toplum yeniden şekillendirilmektedir Tarım toplumunda dönüşümün bel kemiği saban, sanayi toplumunda buhar makinesi, bilişim toplumunda ise bilgisayardır Bilgi akış hızının artmasıyla beraber, bilim, teknoloji ve üretim üçlüsünü hızlandırmaktadır Bilişim teknolojileri yeni ekonomik yapının dinamiğini oluşturmaktadır

Bilişim teknolojileri ekonomik yapı üzerinde büyük bir dönüşüm başlatmıştır Öncelikle, ekonomik faaliyetlerin küreselleşmesine olanak tanımıştır Bu teknolojilere yapılacak yatırımlar ulusal ölçekli ekonomilerin büyüme oranlarını ve diğer bütün sektörlerini etkiler Firmaların iç verimlilik oranlarını yukarı trendlere sokarken, dış çevreleriyle de ilişkilerinde yeni mekanizmalar içine girmelerine neden olmaktadır Böylece iç ve dış süreç ayrımları ortadan kalkmaya yüz tutmaktadır Firmalar, bilişim teknolojileriyle sağladıkları esneklikle maliyetlerini düşürmekte ve küresel ölçekli rekabetlere girişebilmektedir Etkilerine baktığımızda iletişim, bilişim ve genel yayıncılık alanlarında meydana getirdiği "yakınsama" dır Yakınsama, kişisel bilgisayarın, iletişimin ve televizyonun erişilebilir bir kullanıcı tecrübesinde birleştirilmesidir

Muhammet Selman SOLAK 11/ L 9509

TEKNOLOJİNİN SORUNLARI

TEKNOLOJİNİN SORUNLARI

Çevre kirlenmesinden en çabuk, en kolay ve en çok etkilenen sudur. Çünkü her türlü kirlilik suyla temizlenmektedir. Teknolojik gelişmelere bağlı olarak fabrika atıkları, deniz taşıtlarından çıkan yanmış yağlar, mazot ve katranlar, ilaç ve kağıt fabrikalarından çıkan zararlı kimyasallar, tarım ilaçları ve gübreler, bulaşık deterjanları değişik yollarla sulara karışmakta ve sular bazen önemli bir hastalık kaynağı halini almaktadır.

Toprağa karışan deterjanlar, tarımsal gübreler, tarım ilaçları, sanayi atıkları, nükleer santrallerde meydan gelen sızıntılar torağı kirletmektedir. Toprağın kirlenmedi orada yaşayan canlıları , çiftçileri olumsuz etkiler.

Günümüzde hava kirliliğini yoğun olarak yaşanmasında etkili olan faktörlerden biri sanayinin gelişmesiyle kullanılan teknolojik araçlardır. Volkanik patlamalar, orman yangınları gibi doğal yollarla hava kirliliğini yine doğa kısa sürede temizlemektedir. Fakat insanların neden olduğu hava kirliliğine doğa çözüm üretemez olmuştur. Sanayi tesislerinden , taşıtların egzozlarından çıkan gazlar havayı kirletir.

Teknolojik gelişmeler sonucu, nükleer reaktörler, ışını makinelerin, yakıt işleme tesisleri, nükleer silah ve bombaların neden olduğu radyo aktif kirlenmede önemli bir sorundur.

Hava, su ve toprak kirlenmesinin bir sonucu olarak besin bünyesinde birikir. Yüksek dozda kullanılan ilaçlar besinlerin yapısında kalarak bunları tüketenlere geçer.

Sanayinin gelişmesi ile kurulan fabrikalarda yüksek ses çıkartan makinelerin arasında çalışan ve yoğun trafiğe maruz kalan insanlar gürültü kirliliği ile karşı karşıyadır.

SUCCESS IS A JOURNEY NOT A DESTINATION

Try not to become a man of success, but rather try to become a man of value. **Albert Einstein**

To succeed, your desire for success should be greater than your fear of failure. **Bill Cosby**

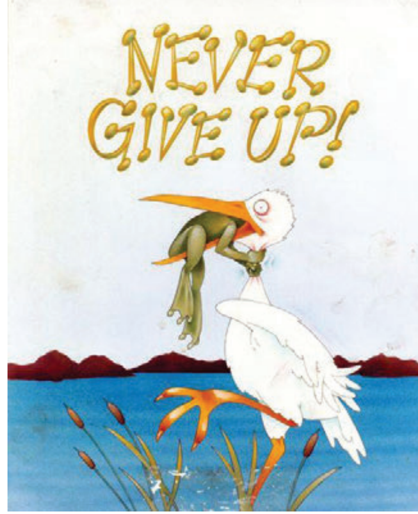
Success consists of going from failure to failure without loss of enthusiasm. **Winston Churchill**

Success is simple. Do what's right, the right way, at the right time. **Arnold H. Glasow**

Success is a science; if you have the conditions, you get the result. **Oscar Wilde**

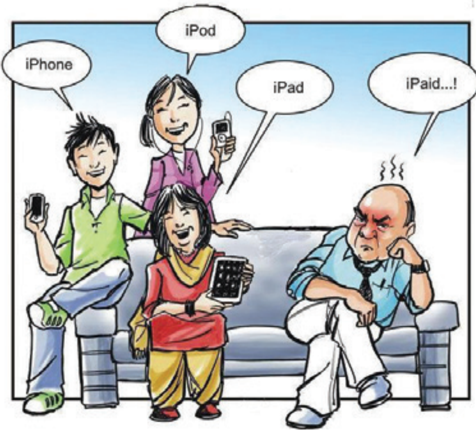
None of the secrets of success will work unless you do. **Unknown**

Emine Müberra ÇAKIR And 12C

Lost your pen = no pen
No pen = no notes
No notes = no study
No study = Fail
Fail = no diploma
No diploma = no work
No work = no money
No money = no food
No food = skinny
Skinny = ugly
Ugly = no love
No love = no marriage
No marriage = no children
No children = alone
Alone = depression
Depression = sickness
Sickness = death

Lesson: Don't lose your pen, you will die

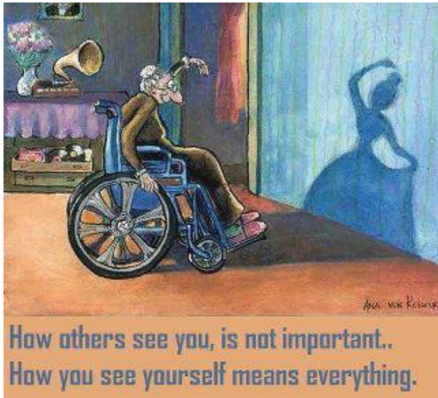
LITTLE CHILD

I'm a little child,
Neither think of future,
Nor sorry about past.
I'm a little child,
Running, playing and
Never stopping.
I've no worry or anxiety,
Game's my best gaiety.

KÜÇÜK ÇOCUK

Ben küçük bir çocuğum,
Ne geleceği düşünürüm,
Ne geçmişe üzülürüm.
Koşup oynayan,
Hiç durmayan bir çocuğum.
Ne kaygım var ne endişem,
Oyundur en büyük neşem.

Ayşe OĞLAKÇI And 9-C 582

PARADISE

Wow, here is really perfect, no, no gorgeous!
I can see all colours; green trees, colourful flowers…
Sun is shining brightly, and my eyes are glaring.
When I'm looking at the sky.. Whoahh.. Blue sky and white clouds..
Rainbow, the most fascinating one I have ever seen.
I'm wearing a green, silk dress and a pearl bracelet.
I'm stepping on grass, my feet are naked. I can feel the wet and cold.
I'm walking around step by step.. It makes me relaxed.
I want to breathe in fresh air and I feel like I could fly….
What?
What's happening? I'm falling down…
Now, I am wet… I'm in the river but why?
Oh My Allah! Or have I been in the Gardens of Eternity where in rivers flow underneath them?
Paradise? Am I in PARADISE?..

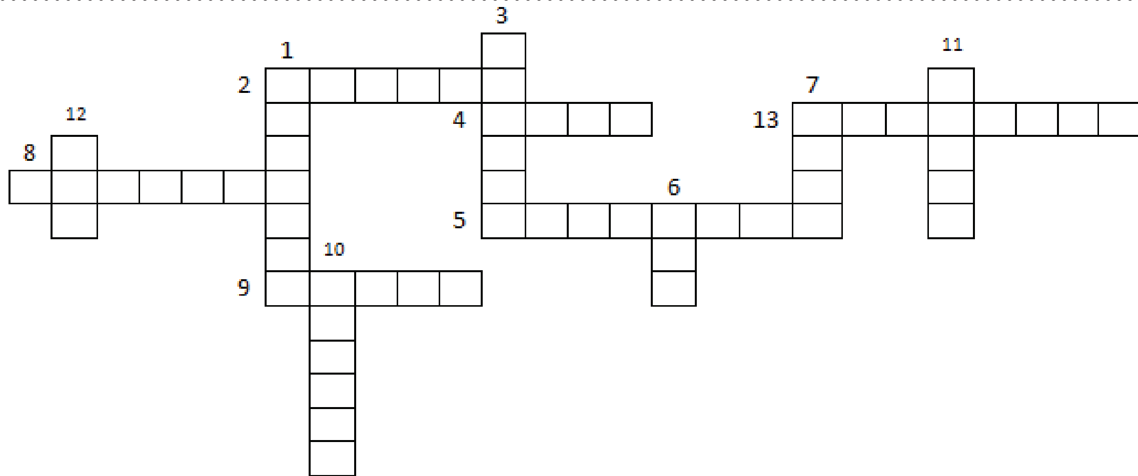
What's happening? What's hap..? What?
I can't move and my eyes are hurting.. Where am I?
Isn't it my room?
Sun has already rose…What time is it?
Oh no! I have missed the morning prayer...
Now, I understand what's happening:
If I go on missing the prayer, I can only see the Paradise in my dream!

Firdevs KUZUCU - AND12/C - 365

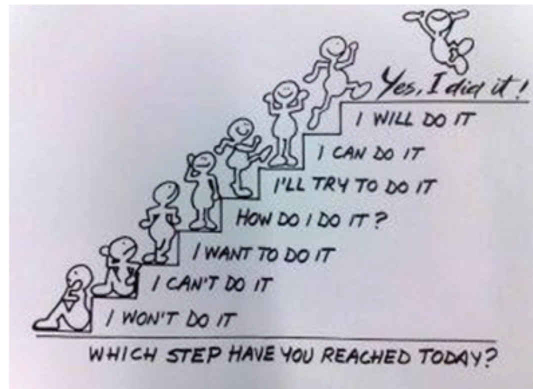
TIPS FOR LEARNING ENGLISH

Learning any new language takes a lot of dedication, practice and time. Use the following tips to help you in your language learning process.

• Have desire –Learning English requires a lot of study and dedication. Only true desire will keep you motivated.
• Know your motive –Why do you want to learn English? Is it to help you in school or something else? Identify your reason and remember it when you are having a hard time.
• Set goals –Set goals for yourself. For example: How many words will you learn in a week? Goals will keep you motivated.
• Study a little each day –Study English at least 30–60 minutes a day. At the beginning of each study session, review what you learned in the lesson before.
• Use different learning methods –You can learn English through different activities such as speaking, reading, writing, and associating pictures with words.
• Practice speaking –Practice English as much as possible. At school with your teachers, in the street with tourists or on the net with friends.
• Listen to native speakers –Pay attention to native speakers using English.
• Use good resources –Use dictionaries, workbooks, worksheets, CDs etc. to practice and expand your English.
• Don't get stuck –If you don't know a certain word, use different words and actions to explain it, but don't give up.
• Don't be afraid –Never be afraid to try speaking to other people even if you don't know everything. They will appreciate your efforts.

1) The highest mountain in the world.
2) A school object.
3) A kind of fruit.
4) Pain.
5) A very big animal.
6) Very warm.
7) A kind of food.
8) Who gives us courses.
9) An object in the classroom.
10) A calculating table or frame.
11) Something used in kitchen.
12) Something in bedroom.
13) A large mass of earth and rock.

Huriye EKEN - Rahime EREN A.9C

Answers:
1.EVEREST 2.ERASER 3.ORANGE 4.ACHE 5.ELEPHANT 6.HOT 7.MEAT 8.TEACHER 9.TABLE 10.ABACUS 11.KNIFE 12.BED 13.MOUNTAIN

 Naciye SARI - Rehber Öğretmen

ÇOCUKLARDA SORUMLULUK EĞİTİMİ

Eğitim,kişiye belli bilgi ve beceriler aktarıp,değer yargıları aşılayarak,belli sorumluluklar yükleyerek istenilen davranışları geliştirme süreci olarak tanımlanmaktadır.Ve hemen hemen her eğitim sisteminde belli ahlaki değerleri kazandırma niteliğinin varlığı istenir.

Eğitimde esas olan bilgi aktarımından öte kişiye ; kendi kendisine öğrenmeyi öğrenebilme,bilgi ve becerilerini geliştirebilme yeteneğinin ve sorumluluğunun verilmesidir. Yani eğitimde amaç bireye bilgi yüklemek değil;aile kucağından ve okul sıralarından uzaklaştıktan sonraki dönemde kişinin kendi kendini yetiştirebilecek düzeye gelmesi ve bunun için gerekli olan sorumlulukları yüklenebilmesidir. Sorumluluk kazandırmak,bireyi bilgi ile donatmakla değil,uygun zihinsel becerilerin kazandırılması ile ortaya çıkan bir kazanımdır.

Sorumluluk; kişinin kendi davranışlarının ya da kendi alanına giren her hangi bir olayın gereklerini üzerine almak,sonucunu üstlenmek,neyi ne zaman nasıl ve ne için yapacağını bilebilmektir.Sorumluluk bilinci önemli bir yaşam becerisidir.

Sorumluluk bilinci çocuklarda anne karnında iken başlayan,sonraki süreçlerde bulunduğu yaş dönemine ve bireysel özelliklerine uygun sorumlulukların verilmesiyle,ailedeki tutum ve beceri kazandırma yöntemleri ile ortaya çıkan,eğitimle şekillenen,yaşayarak öğrenilen bir süreçtir. Eğitimin ilk ve en iyi merkezinin aile olduğu unutulmamalıdır. Sorumluluk bilinci kişinin olgunlaşma sürecinde nerede olduğunun en iyi göstergelerinden birisidir.Sorumluluk ve değerler eğitimi ile ilgili kazanımların küçük yaşlardan başlayarak çocuklara kazandırılması önemlidir. Çocuklara sorumluluk bilinci aşılanırken kurallara uymaları ve ilk temel alışkanlıkları kazanmaları gerekir.

Bulundukları çevrede kendilerini ifade etme imkanı bulamayan,sürekli eleştirilen,adlarına karar verilen ,becerilerini sergileme olanağı bulamayan çocukların sorumluluk almada zorlandıkları bilinmektedir.Seçimlerinde ve kararlarında özgür olabilme imkanını bulabildikleri,kendileri ile ilgili kararları alıp , sonuçlarını kabullenebilme sorumluluğunu üstlenebildikleri demokratik ortamlarda yetişen bireylerin kendi yaşamları ile ilgili

sorumlulukları da rahat bir biçimde aldıkları görülmektedir.

Çocuğun aldığı kararın otorite konumunda olan anne baba ya da öğretmen tarafından onay alması çocuklar üzerinde olumlu etkiler yaratır.Ancak özgürlük sınırsızlık olarak algılandığında da olumsuz gelişmelere kapı açabilmektedir.Demokratik aile ortamlarında çocuklar kendilerini ifade etme şansını yakalarlar.Baskılı ortamlarda özgüven yeterince gelişmez.Çocuğa güvenilen ,sorumluluk verilen aile ve eğitim ortamlarında çocuklar kendilerine yetebilen,problemlerin üstesinden gelebilen bireyler olarak yetişir.Sorumluluk sahibi çocuklar aynı zamanda özgüveni de gelişmiş çocuklardır.

Bunun yanında çocuklardan yaşlarının üstünde sorumlulukların beklenmesi, hatalara ve başarısızlıklara ,yaşanılan başarısızlıklar da özgüven yitimine sebep olabilir.Yine duruma uymayan ceza yöntemleri de anne babaya/yetişkine karşı korku,öfke ve nefret duygularının gelişmesine, bağımlı ya da asi,isyankar bir bireyin oluşumuna sebep olabilir. Mükemmel olamama,sosyal baskı,hata yapma korkusu,yanlış karar verme ve reddedilme korkusu,başarısızlıktan korkma ve geçerliliği olmayan mazeretler üretme gibi duygu ve davranışlar bireyin sorumluluk almasını ya da üstlendiği görevleri yerine getirmesini geciktirmede etkili olan durumlardır.Sorumluluk sahibi kişiler, mutlu,kendilerine güvenen,sosyal uyum ve ilişkilerinde başarılı, başkalarına karşı olduğu kadar kendilerine karşı da sorumluluklarını dengeli olarak yerine getiren bireylerdir.Bu tip bireylerin yetiştirilmelerinde anne babalara ve eğitimcilere büyük görevler düşmektedir.

Bebeklik döneminden yetişkinlik dönemine kadar bireylere ev ve okul ortamlarında koşulsuz sevgi,karşıdakine güven ve aidiyet duygularının verilmesi gereklidir. Yine bu duyguların yanı sıra sosyal ödül denilen güzel bir söz,yanağına konulacak bir öpücük,saçlarının okşanması,takdir etme gibi ödüller de gerektiğinde sakınılmadan kullanılmalıdır.

Çocuk eğitiminde teşvikin, tehditten daha iyi sonuçlar verdiği unutulmamalıdır.

Sorumluluk bilincinin çocuklara kazandırılması, evde anne ve babaların okulda ise eğitimcilerin sorumluluk bilinci ile kendilerine düşen görevleri gerektiği şekilde yapmaları ile mümkün olabilecektir.Kendi sorumluluklarının bilincinde olmayan yetişkinler çocuklarının sorumluluk sahibi bireyler olmalarını da bekleyemezler. En güzel eğitim metodu,güzel örnek olmaktır.Doğru ve güzel modeller çocukların duygu ve davranış dünyalarına tutarlı bir disiplin kazandırır.

Bebeklik döneminden başlayarak yaş düzeylerine ve bireysel özelliklerine uygun temel alışkanlıkları ve sorumlulukları kazanamayan çocukların, okul döneminde de gereken akademik sorumluluğu almada zorlandıkları, özgürlük sınırlarını belirleyemedikleri ve sosyal yaşamlarında zorluklar karşısında bocaladıkları görülmektedir.

Sorumluluk bilinci olmayan gençlerin okul devamsızlığı, geleceğe dair plansızlık,hedef belirsizliği,okul içinde uymaları beklenilen davranışlara uymada zorluk,ödevlerin zamanında yapılmaması,ders araç gereçlerinin,defter ve kitapların getirilmemesi gibi konularda sıkıntılar yaşadıkları bilinmektedir. Yine bu gençlerin ailelerinin kendilerinden bekledikleri ev işlerindeki paylaşım sorumluluğunun alınması ,aile fertleri ile istenilen düzeyde sağlıklı iletişim kurulması gibi konularda da ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır.

Kendi kendisini denetleyebilen, özgüveni gelişmiş,sorumluluk sahibi gençler yetiştirmenin yolu; sorumluluk bilinci ile hareket eden, tutarlı ve sevgiye dayalı disiplin anlayışı ile davranan yetişkin olabilmekle mümkündür.Sorumluluk önce kendimize sonra da başkalarına karşı olmalıdır.Anne babalar ve eğitimciler uygun aile ve eğitim ortamları oluşturarak,gençlerin kendilerini iyi tanımalarını sağlayabilirlerse görevlerini yerine getirmekte daha başarılı bir gençlik yetiştirebileceklerdir.

Temelinde sevgi olan hiç bir eğitim başarısızlığa uğramaz.

Çok az şey,bir insana sorumluluk vermek ve ona güvendiğinizi belli etmek kadar onun gelişmesine hizmet eder.Ve John Dewey'e göre; İnsan, sadece sorumluluk üstlenerek, zihnini sağlam ve dengeli bir şekilde geliştirebilir"

Gülseren AŞILI - Rehber Öğretmen

Özgüven

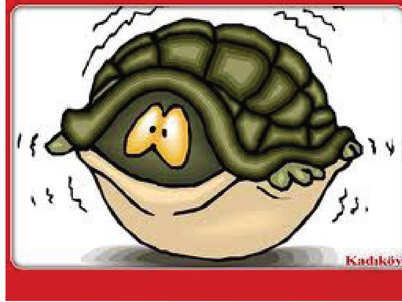
Sosyal hayatımızda öğrenmeyi, problem çözmeyi kolaylaştıran, kişisel mutluluğumuzu temin eden, sosyal ilişkilerimizi düzene koyan en önemli unsurlardan biri özgüvendir. Özgüven bir kişinin kendisine yönelik iyi duygular geliştirmesi sonucu kendisini iyi hissetmesi, başka bir deyişle kendisi olmaktan memnun olması ve bunun sonucu kendisi ve çevresiyle barışık olması demektir.

Üzülerek görüyoruz ki öğrencilerimizin pek çoğu “ben bunu başaramam”, cevabı bildiğim halde parmak kaldıramıyorum, yeterince güzel ve zeki değilim, arkadaşım olmadan kendimi iyi hissedemiyorum, sürekli öfkeleniyorum ve kendimi denetleyemiyorum, yeni bir şey yapacağımda aşırı endişeye kapılıyorum gibi özgüven eksikliğine bağlı problemleri yoğun bir şekilde yaşıyor.

Öğretmenin tutumu elbette ki çocuğun özgüveninin gelişimi açısından büyük önem taşır ancak özgüvenin temelleri aile ortamında atılır. Özgüven sorunları da genelde olumsuz anne baba tutumları nedeniyle oluşur.

Sevildiğini ,önemsendiğini hissetmeyen , beklediği yakınlık ve ilgiyi göremeyen, sürekli eleştirilen, kıyaslanan ve olduğu gibi kabul edilmeyen çocuk kendisini değerli hissetmez ve özgüveni olmaz. Kendisini değerli görmeyen (özgüveni olmayan) çocuk yaşadığı aile, çevre, okul ve toplum içinde problemlere sebep olur.

Kişinin özgüveni, anne ve babanın özgüveninden etkilenir. Özgüveni düşük ve orta düzeyde olan anne babanın çocuklarının özgüveni de aynı düzeyde olur. Özgüveni zayıf anne babalar kendilerinden şiddetle nefret ederler; kendilerini fazlasıyla ihmal ederler; ya kendilerinden ya da başkalarından aşırı talepleri vardır. Özgüveni orta düzeyde olan anne babaların sevilebilirlik ve yeterlilikleri hakkında ciddi kuşkuları vardır. Başarıya ve başkalarının onayına fazlasıyla bağımlıdırlar. Pek az rastlanan, özgüveni yüksek anne babalar ise hem kendilerini hem de başkalarını sükûnetle ve tam anlamıyla kabul etmiş kişilerdir.

Büyükleri tarafından sevgi gören, gereksinim duyduğunda beklediği yakınlık ve ilgiyi bulan, fikirlerine değer verilen ve önemsenen, güven duyulan ve sorumluluklar verilen, iyi yaptığı şeyler için övülen, gurur duyulan, yaptıkları işlerde hataya yer verilen ve olduğu gibi kabul edilen çocuğun kendisine özgüveni olur.

Kişisel olarak özgüven duygunuzu belirlemede aşağıdaki kriterleri kullanabilirsiniz.

Zayıf özgüvenin göstergeleri

- Bağımlı olmak
- Kendini hiçbir konuda iyi bulmamak
- Kendini lanetlemek
- Yeni durumlardan aşırı derecede ürkmek
- Kendini her yönden eleştirmek
- Herkesin kendinden üstün olduğuna inanmak
- Şiddetli bir aşağılık veya yükseklik kompleksi (aşağılık duygusunu örtmek için)
- Yakın ve derin duygusal ilişkiler kuramamak
- Katı olmak esneklikten uzak olmak
- Başkalarından pek çok talepte bulunmak veya tüm zayıflıkları reddetmek
- Karamsar olmak
- Duygularını bastırmadığı takdirde, tehlikeli boyutta saldırganlık ve şiddet sergilemek
- Sürekli güven tazeleme ihtiyacı
- Koruyucu iletişim yollarına başvurmak (surat asma, alay etme, iğneleme, düşmanca suskunluk, suçlama)
- Anksiyete ve depresyona fazlasıyla yatkın olmak

Yüksek Özgüvenin Göstergeleri

- Bağımsızlık
- Açık ve içinden geldiği gibi olmak
- İyimser olmak, yaşamaktan ve mücadele etmekten heyecan duymak
- Esnek olmak
- Doğrudan ve açık iletişim yolları kullanmak
- Kendi sorunlarını, duygularını,

sezgilerini, hırslarını vs. sahiplenmek

- Kendini ve başkalarını kabul etmek
- Başkalarını dinlemek
- Eleştiri ve geribildirimi kabul etmek
- Aksiliğe hoşgörülü olmak
- Fiziksel olarak sağlıklı olmak
- Duygusal olarak olgun olmak
- Mahremiyete ihtiyaç duymak
- Başkalarına ve kendine cesaret vermek

Bu zamana kadar her ne şekilde yetiştirilmiş olursanız olun, bundan sonraki süreçte hayatınızın sorumluluğu tamamıyla sizin omuzlarınızdadır. Kişinin kendi duygularını tanıması ve özgüvenini geliştirmesi için aşağıdaki önerileri dikkate alması yeterlidir.

İşte size önerilerim:

Güven Duygunuzu Arttırın: Ben bu dünyada tek ve özelim. Bu zamana kadar bir benzerim yaratılmadı bundan sonraki süreçte de yaratılmayacak, bu nedenle saygı gösterilmeye layığım diye düşünün .

Güçlü yönlerinizin ve olumlu kişilik özelliklerinizin farkına varın : Güçlü yönlerinizi ve olumlu kişilik özelliklerinizi listeleyin ve kendinizi böylesi özelliklere sahip olduğunuz için takdir edin.

Risk alın: Her yeni deneyime yeni bir öğrenme fırsatı olarak bakın. Asıl olan kazanmak yahut kaybetmek değil! Ancak risk alarak yeni fırsatlarla karşılaşabiliriz ve başardığımız hissini yaşayabiliriz.

Kendinizi küçümseyen içsel konuşmadan vazgeçin: Ben bu işi yapamam, beceremem, hiçbir şeyi doğru yapamıyorum yerine kendi varlığım içinde kendime özgü ve mükemmelim deyin.

Kendinizi sevin: İnsanlar kendilerini sevdiklerinde hem duygusal hem de fiziksel olarak kendilerini güvende hissederler ve kendileriyle barışık yaşarlar.

Kendinizi tanıyın: Kendilerini tanıyan insanlar kendi güçlü ve güçsüz yönlerini iyi bilirler. Bir topluluğa girdiklerinde kendilerini ifade ederken kendi potansiyellerinin farkında olarak harekete geçerler.

Hedef Koyun: Tabii burada kastedilen hedef açık ve net koyduğumuz hedefler.Elbetteki çok büyük genel hedeflerimiz olabilir.Ama bunlara ulaşmamız için mutlaka planlı ve daha gerçek kısa dönemli hedeflerimiz de olmalıdır.

Pozitif Düşünün: Pozitif düşünce özgüveni harekete geçirmeye zorlayan belki de en önemli etkenlerden biri. Olumsuz bir düşünceyle herhangi bir başarı elde etmek çok güç. Bu bizi ancak karamsarlığa götürür. O yüzden kendimizi pozitif düşünmeye alıştırmamız ve bunu bir yaşam biçimi haline getirmemiz bize hayatımızda çok şeyler kazandıracak.

İyi bir iletişim: Sağlıklı bir iletişim yeteneğimizin olması bizlerin çevremizde sevilen saygı duyulan güvenilen insanlar olmamızı sağlar.Çevremizde olumlu bir imaja sahip olduğumuzda kendimize güvenimiz artacaktır.

İyi bir ifade yeteneği: Toplum içinde konuşmak için bol bol okumamız konuşma tekrarları yapmamız ve hatta zaman zaman iyi birer hatip olabilmek için evde çalışmamız ve sonucunda da konuşma yeteneğimizi artırmamız bize topluluk içinde daha çok söz söyleme imkânı tanıyabilir. Bu da bizi yine özgüven konusunda olumlu destekleyebilir.

Duyguları kontrol etme: Duyguları ile başa çıkabilen kişiler duygularının esiri olmazlar. Beklenmedik davranışlar göstermezler. Korkuları ve endişeleri ile başa çıkabildikleri için riskleri göze alabilirler. Mutsuzluklarının kendilerini sürekli engellemesine izin vermedikleri için sıkıntılı dönemlerini kısa sürede atlatabilirler. Anlaşmazlık olduğunda kendilerini iyi savunurlar. Kıskançlık, öfke gibi doğal olan duyguları yaşadıklarında suçluluğa kapılmazlar. İlişkilerinde neşe, sevgi ve mutluluk ararlar. Kimseye körü körüne kapılmazlar.

Unutmamalıyız ki hayatta başarılı olanlar, kendilerini sevenler, kendilerine güvenenler ve kendileriyle barışık olanlardır. Kendine güvenli bir ömür sürmeniz dileğiyle….

Kaynak: Humphreys, Tony.(2001) Çocuk Eğitiminin Anahtarı: Özgüven, Epsilon yayıncılık.

Ahmet ZEBİL - 11J - 9381

AH BU ŞARKILARIN GÖZÜ KÖR OLSUN

Sevgili Okuyucu

Eminim ki yazımın başlığı seni biraz kızdırdı ve hafifçe kaşlarını çattın. Biraz da hayretler içinde bıraktı bu ifade seni. Korkma! Yazdıklarımı okurken kaşlarını yavaşça indirip hafif hafif gülümseyeceksin

Genç Arkadaş!

Sence de şu başa bela şarkılara artık 'Git' demenin vakti gelmedi mi? Eminim ki o şarkılar sana 'Arar Bulurum İzini' diyecek. Ama eğer sen 'Vazgeçemem' deyip tekrar ona dönersen bu sefer sana 'Saçlarını Yol Getir' diyecek ve sen ona 'Affet Sevgilim' diyeceksin. Çark tamamen tersine dönecek. Onlar yine şımarıp 'Şimarık'la cevap verecek ve sen yine vazgeçmeyeceksin. 'Ellerimde Çiçekler' diyeceksin ama nafile… Cevap yine seni üzecek cinsten. 'İşim Olmaz…'

Sen ondan biraz soğuyup alakanı kesince 'Hadi Deli Oğlan' sözüyle karşılaşırsın mutlaka. Şayet yumuşayıverir de 'Kop Gel Günahlarından' dersen, işte o zaman kıyamet kopacak ve o çok sevdiğin şarkılar had ve sınırlarını aşarak 'Adımı Kalbine Yaz' diyecek.

Canım Kardeşim!

Ama sen onun bütün bu çağrılarına 'Çek Git Bebeğim' ,'Kim Dokunduysa Sana Ona Git' demeyi kendine düstur edinirsen muhakkak o da 'Kalbime Gömerim O Zaman' diyecek. Sen tam gitmesini beklerken son bir umutla arkasına dönüp timsah gözyaşlarıyla bakacak. İşte sen o zaman 'Hiç Bana Bakma Olmaz Oğlan' diyecek ve ardından şu sözleri yapıştıracaksın;'Değmesin Ellerimiz, Buluşmasın Bu Gözler…' İşte o zaman sen sen olacaksın. Zaten senden de seni bunca süründürene ve içten yiyip bitiren ve bir zamanlar sana 'Kalamam Arkadaş' diyene 'Git' demek beklenir.

Bu illet seni içeriden kuşatan büyük bir düşmandır. Tabi ki gençlerin buna (yani müzik dinlemeye) ihtiyacı var ama sen bu tür müzikler yerine 'Benzemez Kimse Sana','Seninle Tattım Ben Her Mutluluğu' ve 'Gülü Susuz Seni Aşksız Bırakmam' ı tercih etmelisin.

Sözün özü sana son tavsiyem şudur: Eğer hakiki şarkıları dinlemek istersen yeni yeni çıkarılan sözde şarkı müsvettelerinden feragat edeceksin. Onları daha yakından tanımak için kliplerini izle. Doğruyu o zaman göreceksin!!!

Haklı Ölüm

Sokrat ölüme mahkum edildiğinde eşi:
- " Haksız yere öldürülüyorsun",diye ağlamaya başlayınca sokrat:
-"Ne yani" demiş. "Birde haklı yere mi öldürülseydim!"

Anlaşmanın Yolu

Dünya nimetlerine önem vermeyen ünlü bir filozof Diyojen, bir gün çok dar bir sokakta , zenginliğinden başka hiçbir şeyi olmayan kibirli bir adamla karşılaşır. İkisinden biri kenara çekilmezse geçmek mümkün olmayacaktır.Mağrur zengin, filofa "ben bir serserinin önümden kenara çekilmem "der. Diyojen kenara çekilerek gayet sakin şu cevabı verir: "Ben çekilirim."

Evlenme Teklifi

Osmanlılar zamanında bir Beyzade bir Hatun'un karşısına geçer ve der ki, "Ey dilber-i rana ! Ey tesadüf-ü müstesna O Mah yüzünüzü gül-ü ruhsarınızı, gonca deheninizi, çeşm-i siyahınızı, o serv-i revanınızı görünce, ateş-i aşkınıza düştüm. Aklımı zai ettim, gündüz ü gece sizi düşünmekteyim. Acizane bu kulunuz, dest-i izdivacınıza talibtir. Korkarım ki, cevabınız beni sukut-i hayale uğratmasın."

Hatun cevap verir,

"O muşmula suratınıza bir sille-i Osmani nakşedersem, sekte-i kalpten terk-i hayat edersiniz."

Haklı Tenkit

Eflatun, bir grup arkadaşı arasında oturan Sokrat'a: Geçen gün bir arkadaşını herkesin arasında azarladın, o sözleri başbaşa kaldığında söyleyemezmiydin? Diye çıkışmış.Sokrat, bu soruya soruyla karşılık vermiş. Beni böyle azarlamak için başbaşa kalmamızı bekleyemezmiydin?

Ahmet Serdar KEKLİK - 11J - 8648

Yeni Neslin, Yeni Türkçesi

Gençlerin yeni giyim tarzları, müzik zevkleri derken bir de yeni dilleri ortaya çıktı.Son dönemde kullanılan Facebook, Messenger, twitter gibi sosyal ağlar ve ve telefon mesajları yüzünden sesli harflerin kullanılmadığı bir internet dili hayatımıza girdi. Kullanılan gereksiz kesme işaretleri, kendi kafalarına göre uydurdukları kısaltmalar, Türkçe ve ingilazca kelimelerin karışık kullanıldığı anlamsız ve garip cümleler. Daha önce kullandığımız kelimeleri başka anlamlarda kullanma yada tamamen yeni ortaya çıkarılan kelimelerle özgür olmanın ve genç olmanın tadını çıkarma gayretleri…

Çiks olmak , pampa, asi styla, hacı, artiz.. bunlardan bazıları. Güzel olmuş sana yakışmış manasında ciks olmak ifadesini, dostum, arkadaşım yerine pampa, asi stil anlamında, asi stayla sözüne kullanmanın kendini özgünleştiğini düşünüyorlar. Bizim dilimizde Kabe'yi ziyaret etmiş ve hac ibadetini yerine getirmiş kişileri yüceltmek için kullanılan hacı ifadesini bir alay hitabı olarak kullanmakla farklılaştıklarını marjinal olduklarını düşünen 'mal' 'gerizekalı' gibi hareketâmiz kelimeleri bir edat bir bağlaç gibi dillerine peleseng eden yeni neslin yeni bir Türkçesi var.

Halbuki dil, bir milletin ortak değeridir. Onu konuşan milyonların aynı oranda sahip olduğu bir değerdir. Geçmişimizin izleri, kültürü, geleneği onunla taşınmıştır. Dil dilin oluşumu ve gelişimi gibi yüzyıllar süreçler içinde olur. Bir dile mâl olmuş bir kelime onu konuşan milyonların muhayyilesinde aynı anlamı karşılamalıdır. Her kelimenin mazisi vardır. Kelimeler sadece seslerden ibaret değildir. Her kelime aynı zamanda kendi anlamını yüzyıllar içinde oluşturarak dilimize getimiştir.

Bu abes ifadeler ve kelimelerle gençlerin duyguları, düşünceleri, aşkları, dostlukları da yüzeyselleşmekte.

Liseli dört kız arkadaşın bir cafede fast food yiyerek, birbirleriyle muhabbetlerne şahit oldum. Özgür gençler oldukları için oturdukları cafede etrafı rahatsız ettikleri düşünmeden yüksek sesle konuşuyorlar (Zaten şimdiki gençlerin mahremiyet gibi bir anlayışları yok. Beş dakikalık dolmuş, tranvay, belediye otobüsü yolculuğunda bile yapılan telefon konuşmalarıyla özel hayatlarıyla ilgili pek çok detayı öğrenebilirsiniz.)

Genç kızlardan biri diğerine 'Çok ciks olmuşsun' diyor. Öbürü "Aşkitom sağolsun bu ceketi o aldı" diyor. Hey pampa senin aşkitondandan ne aber?" diye soruyor. Aman ! çok da tın sanki" dye cevap veriyor.

Bu ifadelerinde ne kadar derin düşündüklerini ne kadar hassas olduklarını, dostluklarında arkadaşlıklarında ne kadar vefalı olduklarını ve bunları çok ince, nazik ve güzel dile getirdiklerini anlamamak mümkün değil (!)

Evet gençler! Sizlere güveniyoruz. Umutluyuz ! Ülkemiz değişecek, gelişecek. Çünkü sizler işe ilk önce Türkçemizi değiştirerek başladınız.

YAVAŞ YAVAŞ

Sinemadan gelmiştim yorgunum hocam.
Sınıfa korkutmadan gir yavaş yavaş.
Aman kitapları görmesin gözüm.
Şöyle kolayları seç yavaş yavaş.

Okulda hiç işim yok durmaz teklerim.
Çalışmadan iyi notlar beklerim.
Çanta defter yük, ben de merkebim.
Onları sırtıma sar yavaş yavaş.

Kitaplar okunmaz sanki Arapça.
Ölmüşüm bir de sen vurma hocam.
Zayıflar yığıldı dağlardan yüce.
Şu benim halimi gör yavaş yavaş.

Bende bir cebir var yarısı yırtık.
Dört aydır İngilizcenin kapağı örtük.
Bir daha sınıfta kaldım mı artık.
Kaydımı defterden sil yavaş yavaş.

Güç bela bir beş aldık tefsirden.
Zayıflar başladı tarih biyolojiden.
Yazılı iki geldi yabancı dilden.
Bütün defterimi dür yavaş yavaş.

Tembelim bütün kitaplar yabancı bana.
İmtihan yaklaştı başladı sancı.
Kırık otlar almak ölümden de acı.
Bilgisiz kafama vur yavaş yavaş.

İşte hocam ben her zaman böyleyim.
Halimi ne sen sor ne de ben söyleyeyim.
Hayatım mantardır hemen söyleyeyim.
Şu benim tasdiknamemi ver yavaş yavaş.

Fatma Halime TOPUZ - A.11B - 437

ÖĞRENCİNİN İSYANI

Okula gider sabah ezanı
Evine salim döndü dönmedi
Güneş doğmadan dersin zamanı
Akşam vakti döndü dönmedi

Ben gönlümü eve bağladım
Evin aşkıyla ciğerimi dağladım
Gözlerine kanlı yaşlar ağladım
Selinden okul tatil oldu olmadı

Of çektikçe gözlerimden yaş geldi
Ümitlerim dolu gitti boş geldi
Yaz bitti güz bitti kış geldi
Zaman geçti devir döndü dönmedi

Öğrenci okula gelse tatil arardı
Derse girdikçe benzi sarardı
Tansiyonu düştü gözü karardı
Tatil sevdasından başı döndü dönmedi

Ödü patladı sınav zamanı
Kağıtlar geldi bastı amanı
Soru çözerken unuttu anı
Verdiğim kopya geldi gelmedi

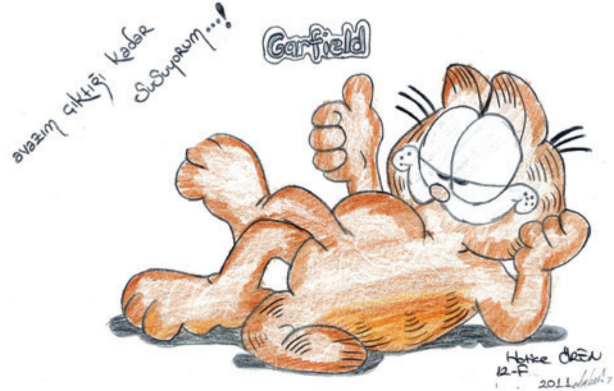
İsmini andıkça ah çekerim ah
Okula gelmemekte mi günah
Tatil umuduyla kalkar her sabah
Akşam üstü eve döndü dönmedi

Okul kahrı çekmek zor kardeşim zor
İnanmazsan bir çekene sor
Öğrencinin sonu tımarhane ve doktor
Öğrenci delirmekten döndü dönmedi

Ahmet Macit AHISHALI - A.9F - 281

Life is beautiful with you...

Okulumuz Etkinliklerinden Fotoğraf Kareleri

Somali'li Konuklarımız

Ney Kursumuz

Konya Milletvekilimiz
Sayın İlhan Yerlikaya'nın Ziyareti

Mevlana Üniversitesi Gezisi

KTO Üniversitesi Gezisi

Konya Milletvekilimiz
Sayın Hüseyin Üzülmez'in ziyareti

Okul Koromuzun Konseri

Beden Dili ve İletişim Semineri

Kitle İletişim ve Ahlak Semineri

2011 - 2012 Mezunlarımız

AND.12/A

NO	ADI	SOYADI
336	BÜŞRA	ÖRESİN
338	BEYZA NUR	VANLIOĞLU
341	NURBANU	ACAR
356	AYŞE NUR	ÇETİN
363	FATMA	IŞIK
364	ŞÜKRÜYE SÜNDÜS	TEKİN
366	AYŞEGÜL	BİTİM
371	SELMA	SAĞLAM
372	FATMA	UZMAN
379	ŞEFİKA	KARADUMAN
380	ESMA	ÖZGENELLER
381	MERVE NUR	KIŞ
382	ŞÜKRAN	ERGUN
389	AYŞE	KIPÇAK
390	BÜŞRA	KARTAL
397	RAZİYE SÜMEYRA	ÖKTEN
408	KAMİLE	ERTÜRK
409	LEYLA	KOÇ
414	HAYRUNNİSA	KEKLİK
417	SİBEL	İRİŞ

AND.12/B

NO	ADI	SOYADI
320	MÜNEVVER	DEMİRCİ
326	FATMA BÜŞRA	SELÇUK
332	FADİMANA KARAKOÇ	
333	NUR ELMAS	ÇETİN
334	ZEYNEP	ERASLAN
335	HİLAL	SARMA
337	HUMEYRA	ASLANTALAY
342	HAVVA	KOSALAK
343	HATİCE	SAMANCI
351	AYŞE	GÜÇ
353	FATMANUR	YAPRAKCI
354	NACİYE	ÖZKAN
355	KEVSER	ÇAĞLAN
357	FATMA	TAŞATAN
360	MERVE	ONARAN
362	RÜMEYSA	ORAL
367	EMİNE	MERCAN
368	TUBA	ÇINARLI
370	SÜMEYYE	AKPINAR
385	ESRA	DEMİR
386	HİLAL MERVE	KÖROĞLU
387	ELİF	ÇAĞLAR
391	HATİCE BEYZA	BAYRAK
392	RAZİYE	BEKMEZCİ
398	LÜTFİYE	SÖZER
400	AYŞE HÜMEYRA	OLGUN
401	MERYEM	KESER
405	SÜMEYYE	TANOĞLU
406	HATİCE KÜBRA	GENÇAY
410	AYŞE NUR	DAYIOĞLU
416	FATMA	ÇİL
419	ŞEYMA NUR	KARACA

AND.12/C

NO	ADI	SOYADI
323	AYŞE	İÇ
325	MERYEM	AKARSU
339	ALİME	SEZER
340	BUŞRA	ŞAHİN
352	MÜBERRA	UYSAL
358	SALİHA	SUVACI
361	MERVE	KOÇ
365	FİRDEVS	KUZUCU
383	FADİME	MUTLU
388	MEBRURE HANİFE	ÖZBAKIR
402	ZEYNEP	DİŞLİ
413	EMİNE MÜBERRA	ÇAKIR
415	MİYASE	AKCA

AND.12/D

NO	ADI	SOYADI
327	MUHAMMED OSMAN	DOĞAN
329	MUHAMMET NASUH	SAYGILI
330	ZİYA	ERYİĞİT
331	MEHMET ALİ	ÇETİN
346	MEHMET ZAHİD	AYHAN
347	HÜSEYİN	İRMİKCİ
350	SÜLEYMAN	UZMAN
373	MUHAMMED ALİ	KÜÇÜKKARAGÖZ
374	MEHMET	ÇAKIR
376	ALİ	SATILMIŞ
378	RAMAZAN ŞAHİN	
394	MUSAB MÜCAHİD	İNCE
395	MUHAMMET FARUK	BİLGİN
396	HAMDİ	ÇELİK
403	SERHAT EYMEN	NURAY
407	MUSTAFA	AZGIN
411	BURAK	AYDIN

12/A

NO	ADI	SOYADI
8575	TENZİLE	ERBAYRAM
8578	FATMA NURTOTAN	
8585	FEYZA	EKEN
8588	HAVVA	ERDEN
8590	KEVSER	ARICAN
8610	MELİKE	MALAS
8616	SALİHA	CEZAYİRLİ
8626	MİNE ŞEYMA	ÖZCAN
8690	ESRA	ŞİMŞEK
8691	BÜŞRA	KARATAŞ
8692	ZEYNEP	KARATAŞ
8699	KÜBRA	DİNÇSOY
8717	AYŞE BETÜL	TEK
8744	GÜLBAHAR SEMERCİ	
8763	MELİKE	ÖZ
8770	SÜMEYYE	EMBEL
8777	FATMA MERYEM	KAYA
8801	SALİHA	BİLİR
8804	SALİHA	KIRIŞ
8832	AMİNE	BAKAN
8833	NAZLI	BAKAN
8837	ŞUHEYDA	KESERCİ
8863	HABİBE	ÖZELÇİ
8866	ZÜBEYDE	KÖROĞLU
8884	AYŞE	GEZGİNCİ
8934	SEMANUR	ÖZARPA
8936	RABİA	DAĞMENAS
8938	YADİKER	YILMAZ
8939	HATİCE KEVSER	EROL
8942	ESMA	TAŞKIN
8943	ESRA	TAŞKIN
8957	ESRA	ÇINAR
8960	ŞEYMA NUR	AKKOYUNCU
8985	ELİFNUR	UMUTLU
8990	FATMA NURERBAY	
8996	SÜMEYRA	KOÇ
9000	BEYZA RUMEYSA	ALTINOK
9021	FATMANUR SARIKAYA	
9024	ŞEYMA	ÇETİN
9040	SÜMEYYE	ELMALI
9041	BÜŞRA	ŞAHİN

12/B

NO	ADI	SOYADI
7459	FAHRİYE	AĞACCI
7900	KEZİBAN	KIRBAŞ
7916	FATMA NURKÜÇÜKDAĞ	
8553	MUNİSE	CEYLAN
8554	SAMİYE ELİF	KÜTÜKCÜ
8557	ŞEYDA	YILDIRIM
8587	MERVE	SALTI
8615	FADİME BÜŞRA	TENEKECİ
8622	FADİME NUR	ÇALIMLI
8629	HATİCE	AYVACI
8710	EMİNE	DİRİK
8737	SEFA NUR	SARIOĞLU
8765	MUKADDES	ARI
8767	LEYLA	KARAKUŞ
8768	MERYEM	SEMERCİ
8772	RÜMEYSA	KIRIMLI
8790	ELİF	KELEŞ
8794	MERVE	TENKER
8795	HATİCE	ATASOY
8797	VESİLE	ÇALTIK
8802	FATMA	AVCI
8826	FADİME	İNCE
8830	BÜŞRANUR KOYUNCU	
8836	MERVE	YAVUZ
8872	İTİBAR	ÖZKAYA
8876	TUĞBA	UDMİR
8878	EMİNE HANIM	YENİAY
8879	BÜŞRA	GENÇ
8917	SEFANUR	YÜKSEK
8921	SEDA	CEYLAN
8922	FATIMA GÜLLÜ	YALÇINTAŞ
8923	BÜŞRA	KAYACAN
8928	ZEYNEP	EYYUPOĞLU
8929	ŞEYMA	ÖZTÜRK
8940	TANSU	YILDIRIM
8945	ZÜBEYDE	AYGÜNOĞLU
8968	AYŞEGÜL	ÇAKAL
8972	FATMA NURKÜÇÜKBEZİRCİ	
8991	BÜŞRA	DÜŞMEZ
9046	KAMİLE	DUMAN
9047	HAVVA	DEMİRCİ
9064	ÜMMÜHAN YÜZÜAK	
9083	ÜMMÜGÜLSÜN	ERCAN
9094	EMİNE BÜŞRA	KILIÇ
9656	GÜLBEYAZ	KARAFİL
9727	MERVE	KANLI

12/C

NO	ADI	SOYADI
7352	FATIMANURTUTUMLU	
8360	HALİME	ARAS
8490	MEDİHA	ÜNLÜ
8562	HATİCE	KALAYCI
8570	FADİME	EŞ
8573	HALİME	BELGEMEN
8577	NEFİSE	MUTLU
8579	HATİCE	YILDIZ
8592	SİDAR	DÜNER
8595	ŞEYDA	ÖZGÜL
8613	MERVE	BELGEMEN
8614	MERVE	KAZEL
8683	ZEYNEP	KASA
8697	SÜMEYYE	DÖVEN
8698	RUMEYSA	BAĞCI
8700	SEVGİ	ÖNDER
8701	HALİME	ÇETİN
8704	ŞEFİKA NUR	KARAY
8705	ZEYNEP	AROĞLU
8706	ŞEYMA	KÖSE
8711	ELİF	BAKAR
8723	SIDDIKA	PEKKAYMAZ
8724	AHU	KURT
8739	HASİBE	AKIN
8741	BÜŞRA	ATLI
8759	VESİLE	TİFTİKÇİ
8761	AYŞE	YÜCE
8766	SEDA	NÜKTE
8779	BÜŞRA	ÖZTÜRK
8783	AYŞEGÜL	YILMAZ
8784	FADİME	AKÇAPINAR
8787	SÜMEYYE	ERDEMİR
8803	EMİNE	MUTLU
8825	KADRİYE	UZMAN
8864	ESMA	ÇAKMAK
8919	MUALLA	ESER
8930	FATMA ZEHRA	DEVİREN
8967	ŞEYDA	KALFAZADE
8980	LÜTFİYE ŞEYMA	OKUTAN
8988	EMİNE	ŞEN
9007	ŞERİFE NUR	BATI
9023	BERFİN	YÜREK
9030	MERVE	AKBAYIR
9053	ŞEYMA	ŞAHİN
9056	RABİA	ADA

12/D

NO	ADI	SOYADI
7950	MAVİŞE	YILDIRIM
8197	TUBA	CANBUL
8208	RAHİME	ÇİÇEKLER
8556	HASİBE TUBA	KÖRPE
8559	ESRA TUĞBA	ÇALIŞKAN
8581	BETÜL	GÖK
8586	HATİCE KÜBRA	AKMAZ
8591	ZEYNEP	YILMAZ
8593	DİLAN	DÜNER
8598	YASEMİN	KÜÇÜK
8602	EMİNE	ŞAHİN
8603	SÜMEYYE	ULUÇAM
8604	HATİCE	DEVECİ
8608	ESMA	TEKİN
8619	SÜMEYYE	ULAŞ
8627	FATMA ZEHRA	SARAÇ
8628	FATMA NURATÇEKEN	
8631	ZİŞAN	TORUN
8633	ŞEYDA	AKDOĞAN
8634	FADİME BÜŞRA	KURŞUN
8636	EMİNE	TURGUT
8684	BETÜL	SARI
8693	RABİA NUR SEVİMLİ	
8694	ŞÜKRİYE	EROĞLU
8708	KADRİYE	BAYRAK
8712	BEYZA	SELÇUK
8720	HATİCE	ULUTAŞ
8805	HATİCE RUMEYSA	ÇELİK
8806	HATİCE	İŞLER
8824	NAZLI RABİA	SERİN
8827	FEYZA NUR	AYDOĞAN
8829	AYŞE	YAĞLIPINAR
8831	MERVE	GÜNDÜZ
8835	BÜŞRANUR GÖKMEN	
8848	FİKRİYE	ŞAHİN
8875	DİLEK	ALTAY
8883	LÜTFİYE	GÜNDOĞAR
8918	AYŞE KEVSER	UĞUZ
8924	HATİCE BÜŞRA	TAM
8974	BETÜL	YILDIRIM
8976	RÜMEYSA	ALTUNKAYNAK
9001	FATMA NURYALÇIN	
9028	AYŞE	CEYLAN
9035	ŞADİYE ŞEYMA	KUŞÇUOĞLU
9051	ŞERİFE	KARAYEL

2011 - 2012 Mezunlarımız

12/E

NO	ADI	SOYADI
7277	ESRA	BIYIK
8550	FATIMA	YILMAZ
8551	HACER	AKMAZ
8563	AYŞE	YILMAZ
8572	BETÜL	APAYDIN
8582	RUMEYSA	ŞAHİN
8583	HATİCE KÜBRA	GÜNEŞ
8600	NAGİHAN	EZGİN
8612	TUĞBA	BELGEMEN
8623	MÜNEVVER BÜŞRA	KOÇ
8630	SÜMEYYE	KILIÇ
8635	SALİHA	ÇİÇEK
8637	SALİHA	ÇİFTCİ
8687	HAYRİYE	AKARSU
8688	HİLAL	ACAR
8703	EMİNE	ÖZŞAHİN
8714	AYŞE	BEHRİZ
8715	HATİCE	LORAS
8740	DİLBER	GÜNEŞ
8743	HÜSNA	GÜN
8774	SIDIKA	ÇAVUŞ
8775	BÜŞRA	TOYDEMİR
8776	FADİMEANA	BAYRAKDAR
8861	AYŞE	YAMAN
8885	RAHİME	ÖZETÇİ
8916	MERVE	IŞIK
8927	TESLİME	ÇAKIR
8935	RAZİYE	YILDIRIM
8944	MERVE	TÜRKSAL
8948	HAVVA	ÇAKAR
8977	NESLİHAN	KOMAN
8989	ŞULE	GÜVENÇ
8992	BÜŞRA	BAYSAL
9016	ŞERİFE	KARABULUT
9026	ŞERİFE	UYAR
9031	İLKNUR	DEĞİRMENCİ
9034	AYŞE NUR	YILMAZ
9039	FATMA ZEHRA	PEMBEGÜL
9663	AYŞE ZEYNEP	ERBİL
9669	AYŞE NUR	KOÇ

12/F

NO	ADI	SOYADI
8565	ZEYNEP	AKDAĞ
8571	SEHER	ERDİM
8584	MERVE	ERDOĞAN
8596	TUBA	AKGÜL
8597	ESMA NUR	ÖZCEYLAN
8605	AYŞEGÜL	GÖKTEPE
8621	AYŞENUR	GÖK
8632	HAVVA	COŞGUN
8686	BEYZA	ÜNAL
8716	GÜLESER	ÇALIŞKAN
8757	HATİCE	ÇANLI
8758	MAŞİDE	ÇANLI
8773	HATİCE	ÖREN
8781	SÜMEYYE	ÖZSOY
8789	FATMA ZEHRA	DEMİR
8792	ŞÜKRİYE	GÖKTÜRK
8823	ÖZNUR SULTAN	ÖZBAKIR
8847	SEVGİ	SANLAV
8873	FATMA NURTOPAK	
8882	TUBA	ÇİFTÇİ
8925	MELEK	ŞAHİN
8926	SALİHA MERVE	YAVUZ
8956	SÜMEYYE	SARDOĞU
8995	ŞÜHEDA	ERSÖZ
9002	RÜMEYSA ŞEYMA	UĞUR
9006	ESMA	GÜVEN
9018	YÜKSEL BANU	ŞEKERCİ
9020	EMİNE	KÜPELİ
9036	SELMA	ÇATAL
9042	BETÜL	BIYIK
9045	KEVSER	DARÇIN
9048	HALİME	GÖGEŞ
9054	HAFİZE	DİKBAŞ
9072	SALİHA	GABALAK
9086	ZEYNEP RAVZA	ARSLAN

12/G

NO	ADI	SOYADI
7935	ESRA	ÖZCAN
8071	GÜLESER	AYGÜN
8552	SÜMEYYE	TEZEL
8555	TUĞBA	KILINÇARSLAN
8566	ŞEYDA	KARAPINAR
8569	SARE NUR	KAFALI
8574	MERVE	DURGUT
8601	SÜMEYYE	ÇİVİCİ
8607	AYŞENUR	HALICI
8689	HACER	ÖNCÜL
8696	MERVE	YALÇIN
8702	MERVE	ŞENER
8707	EMİNE HATUN	AĞAÇ
8709	HİLAL	YILDIZ
8762	MERYEM	ASLAN
8782	EMİNE	ÖZGENÇ
8793	CEREN	ACAR
8798	SALİHA	YAKAR
8868	HAVVA NUR	YAPRAKCI
8880	HİLAL	TANAĞARDI
8937	ŞÜKRAN	MASUNADA
8966	NAİLE	RENKLİKEÇECİ
8970	RAZİYE	İPEK
8981	MERVE	ERDOĞAN
9038	SÜMEYYE	ATAK
9060	FATMA	YALDIZ
9065	HALİME	GÖKMEN
9714	AYŞE NUR	TEMEL

12/H

NO	ADI	SOYADI
7246	MEHMET ALİ	AYDIN
8133	ABDURRAHMAN	BÜYÜKSÜTCÜ
8207	ABDULLAH	DİKİLİTAŞ
8262	AHMET	BESTİL
8366	MUSTAFA	TEPELİ
8367	MEHMET	KÜÇÜKSAKALLI
8561	MAHMUT	KULCU
8642	MURAT	YAPICI
8659	HAMZA	ELMA
8673	İSMAİL ENES	KISA
8674	MURAT	BAŞDAŞ
8725	İSMAİL	AYDIN
8726	EYUP	KILINÇKAN
8730	AHMET SAİD	MUCUR
8732	MUHAMMED TAHİR	YILDIRIM
8734	EMRE	ARSLAN
8736	MEHMET	ÇİÇEK
8750	MEVLÜT MÜCAHİT	KUMRU
8753	MEVLÜT	KÜÇÜK
8842	ŞÜKRÜ	ALTAY
8844	RAMAZAN	DEMİRBAŞ
8849	RASİM	AKTAŞ
8887	OSMAN	BOYALI
8890	MUHİTTİN	CAMCI
8901	BEKİR	KAYA
8910	MUSTAFA	ALTAY
8947	MAHMUT ESAD	SOYCAN
8951	MUSTAFA	ARSLAN
8973	MAHMUT	KİRAZ
9025	ABDULLAH	AKDAĞ
9059	MÜCAHİT	ALTINBAŞ
9078	SELMAN	İNCE

12/I

NO	ADI	SOYADI
8132	BURAK	GÜN
8638	MUHAMMED	ERDAŞ
8641	SÜLEYMAN	ELBİR
8652	MUSTAFA	AKYÜZ
8656	MUHAMMET ALİ	AKA
8657	MUHAMMET BİLAL	KORKMAZ
8661	MUHAMMED FERHAT	POÇAN
8669	MAHMUT SAMİ SERKAN	TOSUN
8682	MUHAMMET TAHA	YAVUZ
8727	HÜSEYİN	TÜRKYILMAZ
8733	ABDULLAH	ALAYURT
8751	MEVLÜT	DİNEK
8808	SÜLEYMAN	DEMİRKAPI
8814	YASİN	BAHAR
8816	OĞUZHAN	KURT
8817	CENGİZHAN	KURT
8821	İLYAS	GÜVEN
8840	SAMET	TOPUZ
8845	ALİ	ÖZDEMİR
8853	DURSUN	EKEN
8888	BEDİRHAN	AÇAR
8892	MEHMET	ÇAL
8894	HAMDİ	ÖZKAN
8896	HALİL İBRAHİM	SADE
8897	SEYİT	YILMAZ
8906	HAYDAR	IŞIK
8909	HİKMET	CEYLAN
8933	MUHAMMET SELİM	EKİZEŞİ
8949	BURAK	BİÇER
8950	TALHA TAYYİP	ACAR
8961	FURKAN ŞÜKRÜ	BAYBURT
8978	MUHAMMET ALİ	HAMURCU
9012	HASAN HÜSEYİN	ÇALIŞKAN
9022	FURKAN	ARDIÇ
9063	MUHAMMET ALİ	ÖZDAL
9095	FARUK	EKİCİ
9096	NİHAT	EKİCİ

12/İ

NO	ADI	SOYADI
7385	SEYFULLAH	DİKKAYA
8103	FURKAN	GELEN
8313	MAHMUT	KURT
8644	FAHRİ	DİNÇ
8649	MEHMET	SARIBAŞ
8650	MEHMET	YILMAZ
8651	MUSTAFA	ÇAVUŞOĞLU
8660	TALHA	DURMUŞ
8662	OSMAN	ÖRS
8663	EROL	YILDIZ
8664	İZZET	YILDIZ
8668	MEHMET	EROĞLU
8672	MUSTAFA SEMİH	YILDIRIM
8677	İBRAHİM	KONUK
8679	HÜSEYİN	MORBEL
8749	MUHAMMET BAHADDİN	AYDIN
8752	AHMET	ÇETİNER
8755	FERHAT	GÜNEL
8812	HASAN HÜSEYİN	UYAR
8856	HÜSEYİN	ÖZARI
8886	MEVLÜT	MAVİ
8913	MEHMET MÜSELLİM	AKTAŞ
8932	ÖMER	KORUCU
8952	ALİ	ÇOŞAR
8993	DURMUŞ	GÖNEN
9032	ALİ İSMAİL	TAŞCI
9649	MUHAMMED KAMİL	YAYLALI

TİMAV

Türkiye İmam-Hatipliler Vakfı

Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete râm ol
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol.

Şems-i Tebrizi Mh. Şerafettin Cd. Kırımlı Apt. 38/6 Karatay/KONYA
T_0.332.350 07 96 / F_0.332.353 03 47 / C_0.532.437 56 60
www.timav.org.tr / bilgi@timav.org.tr / timav@hotmail.com